

COLEGIUL DE REDACȚIE

CUPRINS

PRE^a EDINTE
Î. P. S. PIMEN
 Arhiepiscop
 al Sucevei ^o i Rădăușilor

REDACTOR RESPONSABIL
 pr. Drago^o Buta
 consilier cultural

MEMBRI
 pr. Gheorghe Brădățanu
 consilier administrativ
 pr. Mircea Nușu
 consilier economic
 pr. Petru Crăciun
 consilier asistență socială
 Anton Hrib
 secretar eparhial
 pr. Gheorghe Hostiu
 inspector învățământ religios
 pr. Nicolae Horga
 inspector bisericesc
 pr. arhim. Melchisedec Velnic
 exarh

Departament informatic
 Tehnoredactare computerizată
 pr. Pamfil Strugaru
 Liviu Strugaru
 Maria Ie^o

Corectură
 prof. Monica Bilaucă
 prof. Doina Ciobanu

e-mail:
 candelasuceava@yahoo.com

Tiparul executat la
 Tipografia Sfântul Ioan cel Nou
 Suceava

ISSN 1582 - 9626

Adresa redacției
 Arhiepiscopia Sucevei ^o i
 Rădăușilor,
 str. Ioan Vodă Viteazul, nr. 2,
 cod. 720034, Suceava
 Tel./fax: 0230/521295,
 Tel.: 0747/605924

ÎN ATENȚIA
 COLABORATORILOR

Pentru a spori operativitatea editării revistei, rugăm pe toți colaboratorii să ne trimită materialele propuse spre publicare înregistrate pe discchetă (aceasta să fie însoțită de câte un exemplar listat sau dactilografiat, specificând numele ^o i prenumele) până la data de 5 a lunii pare.

Responsabilitatea fiecărui articol publicat îi revine autorului.

Coperta I - Maica Domnului
 Coperta IV - Racla cu moaștele „Sfântului Ioan cel Nou” de la Suceava
 Membrii Adunării Eparhiale

Cuvânt din Pateric
 Preluat din *Proloagele. Viețile sfinților și cuvinte de învățătură pe luna ianuarie*, Editura Mitropoliei Olteniei, Craiova, p. 111.3

Învățătură a Sfântului Ioan Gură de Aur despre ispite și primejdii
 Preluat din *Proloagele. Viețile sfinților și cuvinte de învățătură pe luna februarie*, Editura Mitropoliei Olteniei, Craiova, p. 39.3

Cuvânt din viața Sfântului Martin Milostivul
 Preluat din *Proloagele. Viețile sfinților și cuvinte de învățătură pe luna februarie*, Editura Mitropoliei Olteniei, Craiova, p. 38.3

Din viața Sfântului Simeon Noul Stălpnic, făcătorul de minuni; povestirea lui Arcadie, Arhiepiscopul Ciprului. Minunea 132
 Preluat din „Învățătura ortodoxă despre icoane”, Editura Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăușilor, 2007, p. 32.4

În memoria doamnei arh. Ioana Grigorescu
 † Teoctist, Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Munteniei și Dobrogei, Locțiitor al Cezareei Capadociei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.5

Preoții care au participat cu manoperă la construirea caselor pentru sinistratii de la Arbore.5

Tabel nominal cu parohiile care au făcut donații (alimente) la Căminul de Bătrâni „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava.6

Parohii, mănăstiri și credincioși care au contribuit prin colecte la întreținerea Căminului de Bătrâni din Bogdănești.8

Donații pentru Casa de Copii Dolhasca.8

Cosit, strâns și transport fân Corlățeni.8-9

Lucrările Adunării Eparhiale

Sectorul Administrativ
 Pr. Gheorghe Brădățanu, consilier administrativ.10

Sectorul Economic
 Pr. Mircea Nușu, consilier economic.14

Sectorul Cultural
 Pr. Dragoș Buta, consilier cultural.18

Sectorul Învățământ religios
 Preot prof. Gheorghe Hostiu, inspector învățământ religios.22

Sectorul Asistență socială
 Pr. Petru Crăciun, consilier asistență socială.24

Renașterea omului în urma mărturisirii păcatelor
 Prof. Ioan Popovici.28

Lirica religioasă românească - privire de ansamblu
 Prof. drd. Mirela Alexa.29

Și totuși suntem un popor ortodox!
 Pr. Ionel Filon.31

Conceptia creștină despre muncă
 Pr. Ștefan Argatu.32

Diavolul începe de la păcate mici și așa îl duce pe om la păcate mai mari, apoi în iad; așa au pățit Cain și Saul Sfântul Ioan Gură de Aur.34

„Toată Scriptura de Dumnezeu este insuflată” (II Timotei III, 16)
 Pr. Filon Ioan jr.36

Biserica „Sfinții Voievozi” din Slatina (istorie, modernitate și spiritualitate)
 Învățător Vasile Tibulcă.37

Lumina din sufletul meu
 Înv. I. Sofia.39

Unirea
 Constantin Boboc.39

Plușorul
 Prof. Vasile Rășca.39

Analele Putnei (I, 2, 2005; II, 1, 2, 2006) – recenzie
 Prof. drd. Mirela Alexa.41

Percepție atractivă sau o lume incipientă a eminescianismului
 Prof. dr. Cecilia Popescu Latiș.43

Mărturisirile unui „vindecător pocăit”
 Preluat de pe site-ul <http://ro.altermedia.info>44

Din activitatea Înalț Prea Sfințitului Pimen, Arhiepiscop al Sucevei și Rădăușilor
 Anton Hrib, secretar eparhial.46

Cuvânt din Pateric

Ar intrat odată avă Agaton în cetate să-și vândă puținele lui vase și a găsit un lepros lepădat în cale. I-a zis lui leprosul: „Unde te duci? I-a răspuns avă Agaton: „În cetate, să vând niște vase”. Zis-a lui leprosul: „Te rog să mă iei și pe mine acolo”. Și luându-l pe spatele său, I-a dus în cetate. I-a zis lui acesta: „Unde vei vinde vasele tale, acolo să mă pui”. Și a făcut bătrânul așa. Și după ce vindea un vas, zicea leprosul: „Cu cât I-ai vândut?”. Și-i răspundea: „Cu atât”. Și-i zicea iarăși: „Cumpără-mi o plăcintă.” Și-i cumpăra. Și vindea alt vas. Și-i zicea leprosul iarăși: „Dar acesta cu cât?”. Și răspundea bătrânul: „Cu atât”. Și-i zicea: „Cumpără-mi cutare lucru”. Și-i cumpăra. Deci, după ce a vândut toate vasele și voia să plece, i-a zis din nou: „Te rog din nou să mă duci unde m-ai găsit”. Și, luându-l pe spatele lui, I-a dus la locul lui. Și i-a zis: „Binecuvântat ești, avă Agaton, de Domnul, în cer și pe pământ”. Și, ridicând ochii săi, pe nimeni n-a mai văzut. Era îngerul Domnului.

Învățătură:
 Să avem răbdare în săvârșirea faptei de ajutorare a celor neputincioși, bolnavi.

Preluat din *Proloagele. Viețile sfinților și cuvinte de învățătură pe luna ianuarie*, Editura Mitropoliei Olteniei, Craiova, p. 111.

Învățătură a Sfântului Ioan Gură de Aur despre ispite și primejdii

Nu este nici un drept care să nu aibă o greșeală, oricât de mică. Și, iarăși, nu este nici un păcătos care să nu aibă nici un bine. Deci, de vei vedea pe vreun drept bolnav sau în oarecare ispită și primejdie căzând, să nu te tulburi, ci să gândești întru tine și să zici: „Acest om drept este, însă a făcut ceva, o mică faptă rea și pentru aceasta își ia plata aici, ca dincolo să nu se osândească”. Așa să înțelegi cuvântul cel zis de Avraam, în Evanghelie, bogatului milostiv: „Tu ai luat în viață cele bune, iar Lazăr cele rele”, de vreme ce s-a întâmplat că a avut Lazăr în

viața aceasta câteva păcate, iar bogatul acela, câteva fapte bune; și-a luat plata la fiecare.

Preluat din *Proloagele. Viețile sfinților și cuvinte de învățătură pe luna februarie*, Editura Mitropoliei Olteniei, Craiova, p. 39.

Cuvânt din viața Sfântului Martin Milostivul

Sfântul Martin era de douăzeci de ani și Sfântul Botez încă nu-l primise. Și acest fel de viață avea, că nimic nu păstra pentru sine, ci toate le împărțea ca milostenie săracilor. Și, după ce nu i-a mai rămas lui nimic, fără numai un cuțit și o haină, și, fiind și o iarnă aspră, cu ger mare, I-a întâmpinat pe el un sărac la porțile cetății, care ruga pe cei ce treceau, să-l miluiască. Iar aceia, trecând toți pe alături, nu i-au dat lui nimic. Deci, s-a mâhnit Martin că n-a miluit nimeni pe săracul acela; și nu știa ce să facă, pentru că nu avea altă haină, fără numai aceea întru care era îmbrăcat. Deci, scoțând cuțitul, și-a tăiat haina sa în două și cu o jumătate a îmbrăcat pe sărac, iar cu cealaltă jumătate s-a învelit pe sine însuși. Și mulți râdeau de el, că nu era îmbrăcat așa cum se cădea. Și, venind noaptea, culcându-se înfrigurat, îndată a adormit și L-a văzut în vis pe Hristos, îmbrăcat în haina sa, aceea cu care el îmbrăcase pe săracul acela, iar înainte era o mulțime de îngeri, zicându-i: „Martin, până să iei botezul Meu, cu această haină M-ai îmbrăcat, drept aceea, și Eu de acum în toată lumea te voi îmbrăca cu slavă, iar, după aceea, vei dobândi Împărăția cerurilor”. Deci, după ce a auzit acestea, s-a sculat din somn și ducându-se, s-a botezat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și atât de milostiv s-a făcut spre săraci, încât s-a auzit până la toate marginile pământului de milostiva viață a lui. A trăit în Galia și a ajuns episcop la Tours, pe la anul 400 și i se spunea „slava Galiei”. Și, plăcut fiind lui Dumnezeu și încă și minuni săvârșind, mai pe urmă s-a mutat la Domnul, în vârstă de peste optzeci de ani.

Preluat din *Proloagele. Viețile sfinților și cuvinte de învățătură pe luna februarie*, Editura Mitropoliei Olteniei, Craiova, p. 38.

Sf. Cuvios Simeon

Din viața Sfântului Simeon Noul Stâlpnic, făcătorul de minuni; povestirea lui Arcadie, Arhiepiscopul Ciprului. Minunea 132

Mântuitorul Iisus Hristos

dintre necredincioși, văzând că este slăvită cu atâta cinste, cu lumini și perdele, și plini fiind de zel, au ațâțat pe oamenii turbulenți, asemenea lor, pentru ca să se strângă norod și să strige tulburător: „Să se ridice viața celui care a făcut aceasta, iar icoana să fie doborâtă”. Dar, potrivit iconomiei lui Dumnezeu, s-a întâmplat ca omul să nu se găsească atunci în casa lui, căci ei doreau să-l omoare; și strigau unii una, alții alta. Răutatea lor era multă și mare tare în fața lui Dumnezeu, iar invidia, sub stăpânirea căreia și lucrau, era nemăsurată. Pentru aceasta, s-au strâns laolaltă socotind că au găsit prilej să se revolte și să-l insulte pe sfânt, deoarece de multe ori le muștrase credința cea rea și rătăcirea păgânilor dintre ei. Cum nu puteau să pună frâu unei asemenea furii, au poruncit unuia dintre soldați să se urce pe o scară și să dea jos icoana. Când s-a urcat acela și-a întins mâna să facă ce i s-a poruncit, a fost smuls îndată, căzând de sus la pământ; zgomet mare s-a făcut în norod. Fiind înflăcărați de mânie, au poruncit să se urce altul și, întinzându-și și acela mâinile ca să o smulgă, a fost doborât în același chip la pământ. După ce s-a întâmplat și aceasta și s-au înfricoșat, toți au început să-și facă semnul Crucii. Dar, înfuriindu-se încă și mai mult acei necredincioși, au poruncit unui al treilea să se urce în același scop și, cum a întins și acesta mâinile spre a arunca icoana, a fost doborât, de asemenea, și el la pământ. Atunci frică mare a cuprins pe toți credincioșii care stăteau împrejur. Ei,

îngroziți și de învârtoșarea inimii și de îndrăzneala bărbaților acelora necredincioși și nelegiuți, închinându-se cu rugăciuni icoanei, au plecat.

Preluat din „Învățătura ortodoxă despre icoane”, Editura Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, 2007, p. 32

S-a întâmplat în zilele acelea că un negustor din cetatea Antiohiei era stăpânit de un demon rău printr-o groaznică suferință și era chinuit de ani de zile, încât era înăbușit de el, oprindu-i-se respirația. Acesta, suindu-se la sfânt, a dobândit vindecare prin rugăciunile lui; și, făcându-se atât de sănătos ca și cum n-ar fi suferit de nici un rău, s-a întors la casa sa și drept mulțumire a înălțat sfântului o icoană într-un loc public și însemnat al cetății, deasupra ușilor prăvăliei lui. Unii

În memoria doamnei arh. Ioana Grigorescu

Arhitect Ioana Grigorescu

Cu deosebită tristețe, am primit vestea trecerii la cele veșnice a reputei doamne arhitect Ioana Grigorescu.

Membră a unei excepționale echipe de specialiști în restaurarea monumentelor istorice din România, care a numărat în rândurile sale personalități marcante în domeniu, precum Ștefan Balș, Grigore Ionescu sau Virgil Antonescu, doamna arhitect Ioana Grigorescu și-a pus, cu o remarcabilă modestie umană, dar și cu o desăvârșită competență profesională, întreaga sa putere de muncă și creație în slujba

renașterii la o nouă tinerețe și a punerii plene în valoare a unor monumente bisericesti de renume european și mondial, în special din părțile de nord ale Moldovei. Au rămas, astfel, de vie memorie lucrările de amploare realizate în perioada anilor 1962-1972 de către domnia sa, împreună cu deopotrivă binecunoscutul și regretatul arhitect Nicolae Diaconu, la mănăstirile Sucevița, Dragomirna, Sihăstria, Secu și Putna.

Iată că acum Mănăstirea Dragomirna, una din aceste renumite vetre monahale de cultură și artă bisericască din pământul Bucovinei o primește spre întoarcerea pentru totdeauna întru cele cărora le-a jertfit pasiunea neobosită a întregii sale vieți.

Fie ca memoria ei să rămână de-a pururea neștearsă în conștiința hărăziților truditori ai restaurărilor de monumente istorice și bisericesti din țara noastră, a slujitorilor și credincioșilor Bisericii Ortodoxe Române, precum și a tuturor oaspeților care se vor împărtăși peste vremuri, din roadele strădaniilor sale pământești din părțile Bucovinei.

Dumnezeu s-o odihnească în pace!

† Teoctist

Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Munteniei și Dobrogei, Locțiitor al Cezareei Capadociei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române

Preoții care au contribuit cu manoperă la construirea caselor pentru sinistrații de la Arbore

Protopopiatul Sucevei

Pr. Irimia Vasile
Pr. Mititelu Minu împreună cu o echipă de meseriași
Pr. Filip Doru
Pr. Argatu Petru
Pr. Axinte Cătălin
Pr. Vasile Baltag
Pr. Viorel Sidoriciu
Pr. Ionel Filon
Pr. Doru Budeanu împreună cu o echipă de meseriași
Pr. Roman Emil
Pr. Dumitru Mihoc împreună cu o echipă de meseriași
Pr. Vârlan Viorel

Protopopiatul Câmpulung Moldovenesc

Pr. Goraș Aurel
Pr. Beșliu Dumitru
Pr. Luca Constantin împreună cu o echipă de meseriași

Protopopiatul Fălticeni

Pr. Patrolea Constantin (bolțari, beton)
Pr. Constantin Dăscălașu
Pr. Lungu Gheorghe
Pr. Lungu Ion

Pr. Pavel Pavel (materiale de construcție, balast)
Pr. Ionel Vrajitoru (bolțari, beton)
Pr. Sava Gheorghe
Pr. Saftiuc Gheorghe împreună cu o echipă de meseriași
Pr. Romilă Nicolae împreună cu o echipă de meseriași

Protopopiatul Rădăuți

Părinții de la Mănăstirea Sihăstria Putnei au muncit la casele de pe Țarincă – Arbore;
Mănăstirea Putna – supliment alimente pentru muncitori; uși pentru case;
Elevii Seminarului Teologic Ortodox „Mitropolitul Dosoftei” Suceava au lucrat la construirea unei case pe Toloacă - Arbore;
Pr. Moroșanu Ioan
Pr. Petrea Gheorghe
Pr. Lupăștean Petru
Pr. Lupăștean Bogdan
Pr. Durcă Mircea
Pr. Dumitru Valenciu
Pr. Fediuc Mihai, Pr. Prelipceanu Angel și Pr. Stavăr Mihai împreună cu o echipă de meseriași
Pr. Mihaiescu Florin și Pr. Maloș Ionel împreună cu o echipă de meseriași
Pr. Gabi Chiaburu și Pr. Vasile Schipor împreună cu o

echipă de meseriași
 Pr. Alexandru Pitic și Pr. Grigore Vatamaniuc împreună
 cu o echipă de meseriași
 Pr. Mateciuc Florin împreună cu o echipă de meseriași
 Pr. Vartic Vasile ”
 Pr. Leuștean Vasile ”
 Pr. Pițuleac Nicolae ”
 Pr. Molea Traian ”
 Pr. Boțic Florin ”
 Pr. Popescu Vasile ”
 Pr. Vîrtea Nicolae și o echipă trimisă de dl. primar Mihai
 Frunză - Rădăuți

P. C. Pr. Consilieri: Gheorghe Brădățan, Mircea Nuțu,
 Petru Crăciun, Dragoș Buta, Nicolae Horga.
 S.C. Atico Trans S.R.L. Suceava - alimente, muncitori
 pentru o lună.
 S.C. Givas S.R.L. Suceava - alimente și hrană pentru
 muncitori timp de o lună.
 Cârmaci Gheorghe și Maria, Milișăuți (trei tone de
 varză).

Tabel nominal cu parohiile care au făcut donații (alimente) la Căminul de Bătrâni „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava

Protopopiate	Parohii, mănăstiri, schituri
Protopopiatul Suceava	„Sfânta Inviere” Suceava
	„Sfântul Antonie” Suceava
	„Sfântul Dumitru” Suceava
	Mănăstirea Humor
	„Sfântul Gheorghe” (Mirăuți) Suceava
	Siminicea
	Schitul „Sfântul Daniil Sihu” Voroneț
	Ili°e°ti
	Buc°oaia
	Slobozia
	Siminicea
	Gura Humorului
	Călugăreni
	Bursuceni
	Bune°ti
	a°cheia I
	Grigore°ti
	Cumpărătura
	Arbore I, II
	Mănăstirea Fete°ti
	Moara
	a°tirbăp
	Bosanci I
	Bosanci II
	Vere°ti
	a°cheia II
	Boto°ana
	Chili°eni
	Drăgoie°ti I
	Lisaura
	Dumbrăveni I
	Dumbrăveni II
	Berchi°e°ti II
Ude°ti	

Protopopiate	Parohii, mănăstiri, schituri
Protopopiatul Fălticeni	„Sfântul Simeon” Suceava
	„Sfânta Treime” Suceava
	„Sfântul Nicolae” Suceava
	Adâncata I
	Adâncata II
	Catedrala „Na°terea Domnului” Suceava
	Corni
	Nigote°ti – Vadu Moldovei
	Boroaia
	„Sfântul Ilie” Fălticeni
	Găine°ti
	Oniceni
Giule°ti, Boroaia	
Poiana Mărului, Mălini	
Poiana, Dolhasca	
Drăgu°eni	
„Sfinții Arhangheli” Pârae-Mălini	
Băi°e°ti	
Protopopiatul Câmpulung Moldovenesc	Mănăstirea Orata
	Holda
	Pojorâta I
	Pojorâta II
	„Sfântul Dumitru” Câmpulung Moldovenesc
	Buc°oaia
	Sucevița
	Schitul Molid
	Mănăstirea Sucevița
	Podu Co°nei
	Moldovița
	Protopopiatul Rădăuți
Zvorâ°tea	
Straja	
Dărmăne°ti I	
Dărmăne°ti II	
Băline°ti	
Vicovu de Sus-Est	
Mănăstirea Bogdana	
Negostina	
Bivolărie	
Laura	
Vicovu de Jos	
Vicovu de Sus-Centru	
Gălăne°ti	
Bilca	

Parohii, mănăstiri și credincioși care au contribuit prin colecte la întreținerea Căminului de Bătrâni din Bogdănești

1. Parohia Buda, com. Râșca	13. " Petia-Uncești	
2. " Râșca	14. " Pârae-Mălini	
3. " Bogata, com. Baia	15. Credincioșii din Marginea	
4. " Fântâna-Mare	16. " din Cajvana	
5. " Cotu-Băii	17. " din alte localități	
6. " Baia I, II, III, IV	18. Mănăstirea Bogdana Rădăuți	
7. " Drăgușeni I	19. Parohia „Sf. Voievozi” Fălticeni	
8. " Băișești		
9. " Sasca Mică		
10. " Hârtop		pr. Gheorghe Loghinoia,
11. " Rădășeni I, II		Mănăstirea Bogdănești,
12. " Huși-Preutești		Căminul de Bătrâni

Donații pentru Casa de Copii Dolhasca

1. Î.P.S. Pimen, Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților	Argatu	
2. D. G. A. S. P. C Suceava, director ec. Gh. Straton	12. Fund. pentru copii „Sf. Sava” Buzău, preot prof. Mihai Milea	
3. Pr. Gh. Brădățanu, Asociația Proprietarilor de pădure, Protoieria Fălticeni	13. Parohia „Adormirea Maicii Domnului” Câmpulung Moldovenesc, pr. Crăciun Petru	
4. Protoieria Fălticeni, preot protoieru C-tin Patrolea	14. Mănăstirea „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava, stareț arhim. Vartolomeu Chira	
5. Primar Maria Cojocariu, Primăria Dolhasca	15. Mănăstirea Probota, stareță Marina Țurcanu	
6. F. U. de Hoker - Olanda		
7. F. U. Kinderzeit in Rumanien Germania		
8. Parohia Dolhasca		
9. O persoană din Germania		
10. Ocolul silvic Dolhasca, șef ocol, ec. Ștefan Drobotă		preot Gheorghe Saftiuc,
11. Soc. de caritate „Mila creștină” Fălticeni, pr. Ioan		Parohia „Învierea Domnului” Dolhasca

Teren Corlățeni, Câmpulung Moldovenesc Transport fân/februarie 2006

PAROHIA	CĂRĂU ^a I	PALMA ^a I
„Adormirea Maicii Domnului” Câmpulung Moldovenesc	8	6
„Na ^o terea Maicii Domnului” Câmpulung Moldovenesc	13	5
„Sfântul Gheorghe” Câmpulung Moldovenesc	6	2
„Sfântul Nicolae” Câmpulung Moldovenesc	11	2
„Sfântul Gheorghe” Sadova	4	2
„Sfântul Nicolae” Sadova	1	1
Total	43	18

Cosit și strâns fân – 2006 vara (4 zile); Corlățeni, Câmpulung Moldovenesc

PAROHIA	Persoane	Cai
„Adormirea Maicii Domnului” Câmpulung Moldovenesc	14	2
„Na ^o terea Maicii Domnului” Câmpulung Moldovenesc	15	6
„Sfântul Dumitru” Câmpulung Moldovenesc	10	
„Sfântul Nicolae” Câmpulung Moldovenesc	25	3
Gemenea	4	
Buc ^o oia	2	
Frasin	3	
Frumosu	2	
Prisaca Dornei	1	
Valea Stâniei	2	
Vatra Moldoviței	2	
Slătioara	2	
Moldovița	2	
Argel	2	
„Sfântul Gheorghe” Sadova	4	
„Sfântul Nicolae” Sadova	2	
Pojorâta I	1	
Valea Putnei	2	
Fundu Moldovei	3	
Colacu	4	
Pojorâta II	2	
Breaza I	2	
„Sfinții Apostoli” Câmpulung Moldovenesc	1	
Iacobeni	2	
Mestecăni ^o	2	
Total	111	11

Lucrările Adunării Eparhiale

Î.P.S. Pimen,
Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

Ca în fiecare an, și în anul acesta au avut loc joi, 25 ianuarie 2007, lucrările Adunării Eparhiale în Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților.

În Catedrala Arhiepiscopală de la Mănăstirea „Sfântul Ioan cel Nou” din Suceava, începând cu ora 9⁰⁰, s-a oficiat slujba Te-Deum-ului de către părinții consilieri și inspectori eparhiali, în prezența Î.P.S. Arhiepiscop Pimen, a membrilor Adunării Eparhiale și a credincioșilor prezenți la slujbă.

Începând cu ora 10⁰⁰, în sala festivă a Centrului Eparhial, Î.P.S. Pimen a deschis lucrările Adunării Eparhiale. În cuvântul de deschidere, Î.P. Sfințitul Arhiepiscop Pimen a mulțumit în primul rând lui Dumnezeu pentru ajutorul dat, apoi tuturor celor care au sprijinit Biserica în toate activitățile ei filantropice, economice, culturale etc.

În continuare, părinții consilieri au prezentat dările de seamă de la fiecare sector: administrativ, economic, cultural, învățământ religios și filantropic.

După prezentarea referatelor, o parte din cei prezenți au luat cuvântul; amintim

intervenția domnului avocat Vasile Lupu, care a îndemnat la front comun în lupta pentru redobândirea Fondului Bisericesc.

Î. P. S. Pimen, în cuvântul de încheiere, a arătat din nou necesitatea retrocedării Fondului Bisericesc atât pentru întreținerea monumentelor istorice cât și pentru opera de întraajutorare a oamenilor săraci; a mulțumit tuturor celor care au ajutat la construirea celor 69 de case pentru cele 72 de familii de sinistrați din localitățile greu încercate din Arbore și Clit; a îndemnat preoții din fiecare parohie să fie prezenți o dată pe lună în școală printre copii, iar pictura și arhitectura bisericilor să fie realizate după normele canonice bisericești.

În finalul cuvântului, Î.P.S. Pimen a arătat că episcopul trebuie să poarte de grijă de Biserica pe care o conduce sub toate aspectele ei, inclusiv să lupte pentru redobândirea Fondului Bisericesc.

Sectorul Administrativ

Momente deosebite din viața Bisericii Ortodoxe Române

În anul 2006 am sărbătorit, cu mare închinare și respect, popasul a 620 de ani de la atestarea documentară a Mitropoliei Moldovei, activitate pomenită în scriptele Patriarhiei ecumenice de la Constantinopol (1686-2006).

Tot în acest an, am celebrat 320 de ani de la publicarea în 1686 a cărții *Viața și petrecerea Sfinților*, de Sfântul Ierarh Dosoftei, Mitropolit al Moldovei, canonizat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 2005.

Un alt eveniment de seamă a fost reprezentat de împlinirea a 20 de ani de la trecerea la viața veșnică a Marelui Ierarh și cărturar Iustin Moiescu, mare

personalitate a Bisericii Ortodoxe Române, Mitropolit al Moldovei și Sucevei între anii 1957-1977 și Patriarh al României între anii 1977 - 1986.

La 16 noiembrie 2006 am sărbătorit, alături de toată suflarea ortodoxă din țară, un alt moment aniversar de mare răsădit, 20 de ani de la întronizarea Prea Fericitului Părinte Teoctist ca Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române și a fiilor ei de pretutindeni.

Date despre personalul bisericesc din Eparhie

În schema de funcții și personal a Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților avem următoarele unități administrativ-bisericești: patru protopopiate cu 390 parohii, 39 mănăstiri, opt schituri și 116 filii.

Cele patru protopopiate sunt: Suceava, Câmpulung Moldovenesc, Fălticeni și Rădăuți.

Direct dependente de Centrul Eparhial sunt următoarele unități: M-rea „Sf. Ioan cel Nou” (Catedrala Arhiepiscopală), Tipografia „Sf. Ioan cel Nou”, Căminul de Bătrâni „Sf. Ioan cel Nou”, Fabrica de Lumânări de la M-rea Dragomirna, Căminul de Copii Dolhasca, C.A.R.C. și Magazinul de Obiecte Bisericești.

Societăți misionar-caritative care funcționează cu binecuvântarea Î.P.S. Pimen și se află sub oblăduirea Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților: *Mila Creștină* - Fălticeni, *Christiana* - Vatra Dornei, ASCOR Suceava, *Frăția Ortodoxă* - Filiala Suceava, *Societatea Femeilor Ortodoxe* - Filiala Fălticeni, *Liga Tineretului Creștin* - Filiala Fălticeni.

Situația lăcașurilor de cult este următoarea: o catedrală arhiepiscopală, 356 de biserici parohiale, 69 de biserici filiale, 39 de biserici de mănăstire, opt de schituri, 64 biserici de cimitir, șase biserici la unități militare, șapte biserici în spitale, patru biserici la azile, patru biserici în unitățile de învățământ, după situația prezentată de cele patru protopopiate.

Capele parohiale - 24, paraclise parohiale - 11, paraclise de mănăstiri și schituri - 31, deci un total de 553 locașuri de cult și 15 parohii fără biserică.

În ceea ce privește casele parohiale, avem un număr de 262 de parohii cu case parohiale, 10 case parohiale în construcție și 128 de parohii fără casă parohială.

Avem un număr de 29 de cimitire în mediul urban, 289 de cimitire în mediul rural, 26 cimitire la mănăstiri și două cimitire la schituri, un total de 346 cimitire.

În schema de funcții și personal a Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, situația personalului bisericesc este următoarea: 523 preoți cu tot atâtea posturi ocupate, care au contribuție de la bugetul de stat la salarizare, 20 de preoți încadrați din fonduri proprii, 24 de posturi de preoți vacante, aici incluzându-se și posturile vacante de la mănăstiri și schituri.

La personalul neclerical situația este următoarea: 658 de persoane cu tot atâtea posturi ocupate și un număr de 641 posturi vacante.

În învățământul religios avem un număr de 139 de preoți, 98 cu studii superioare și patru cu studii medii.

Situația personalului clerical după studii este următoarea: doi preoți doctori în teologie; patru preoți absolvenți cursuri doctorat; 22 preoți absolvenți cursuri master; 15 preoți cursanți doctorat, alte specialități decât cele teologice.

Dintre preoții cu studii superioare teologice încadrați în unitățile administrativ - bisericești avem 392 preoți licențiați în teologie și un număr de 66 preoți cu studii medii, alte studii, 13 preoți.

Preoții care au urmat cursurile de îndrumare misionară și pedagogică pentru definitivare în preoție au fost în 2006 în număr de opt, iar pentru gradul II în număr de 10.

Pe parcursul anului 2006 au avut loc următoarele schimbări de personal clerical: au fost hirotoniți întru

treapta de preot 12 candidați și tot atâtea numiri de preot, s-au pensionat trei preoți și a decedat un preot. Situația pe grupe de vârstă la sfârșitul anului 2006 este următoarea: între 20-25 de ani - 28 de preoți, între 25-30 ani sunt 69 de preoți, între 30-35 ani - 86 preoți, între 35-40 ani - 86 de preoți, între 40-45 ani - 59 de preoți, între 45-50 ani - 58 de preoți, între 50-55 ani - 54 de preoți, între 55-60 ani - 43 preoți, între 60-65 ani - 13 preoți, între 65-70 ani - 11 preoți, între 75-80 ani - trei preoți, peste 80 de ani - doi preoți.

În ceea ce privește personalul neclerical, situația este următoarea: pe parcursul anului 2006 a încetat angajarea a 80 de persoane; au fost angajate în locul lor altele 80, 19 persoane au fost transferate de la o unitate la alta, iar din fonduri proprii au fost angajate 20 de persoane.

Salarizarea personalului bisericesc clerical și neclerical s-a făcut în anul 2006 după cum urmează:

-cu 01.02.2006, conform O.G. 3/2006;

-cu 01.09.2006, conform O.G. 3./2006.

S-au completat la zi carnetele de muncă ale salariaților de la Centrul Eparhial și unitățile direct dependente de acesta, care au fost depuse la Casa teritorială de pensii a județului Suceava pentru introducerea în baza de date a tuturor modificărilor salariale de la încadrare până în 1.04.2001.

Secretariatul

Acest sector este condus de domnul secretar Anton Hrib, licențiat în teologie, și are în subordine o registratură cu un funcționar, în persoana d-nei Ieș Maria. În anul care a trecut, au fost înregistrate 2400 de adrese care, cu aprobarea Î.P.S. Pimen, au luat drumul sectoarelor pentru a fi rezolvate; la sectorul administrativ au fost, dintre acestea, 375 adrese.

Domnul secretar a răspuns de corespondența cu Sfântul Sinod, Adunarea Național-Bisericească, Patriarhia, Președinția, Guvernul, ambasaderele României în străinătate, corespondența cu Bisericile și comunitățile românești din afara țării.

La Centrul Eparhial a răspuns și a ținut evidența la zi a binecuvântărilor pentru înscrierea candidaților la Seminarul Teologic „Mitropolitul Dosoftei” Suceava, a binecuvântărilor pentru înscrierea candidaților la examenele de admitere la facultățile de teologie, a căsătoriilor viitorilor preoți, evidența studenților declarați admiși la facultățile de teologie, evidența și binecuvântările candidaților înscriși la cursurile de definitivare, gradul II și gradul I în învățământul religios.

Cea mai mare problemă rămâne rezolvarea pe linie de secretariat a întâlnirilor pe care le-a avut Î.P.S. Pimen cu autoritățile centrale și locale, televiziune și presă, privind retrocedarea Fondului Bisericesc și care au fost în număr de peste 20 în anul 2006.

Menționăm că toată corespondența și demersurile privind retrocedarea Fondului Bisericesc, de la începuturi până astăzi, se află în grija domnului secretar eparhial.

Activitatea pastoral-misionară

Problema misiunii este una dintre cele mai actuale

preocupări ale Bisericii din zilele noastre. Biserica este preocupată de împlinirea în viața credincioșilor a învățăturii creștine, de aici și necesitatea imperioasă a Bisericii de a arăta valabilitatea Evangheliei în mijlocul unei societăți în plină transformare. Într-o societate în plină mișcare și înnoire, care caută noi structuri și stiluri de viață, Biserica este chemată să găsească mijloacele și căile de sfințire a vieții credincioșilor și de călăuzire a lor spre tot ceea ce este plăcut lui Dumnezeu și folositor societății și, nu în ultimul rând, de apărare și păstrare a învățăturii Mântuitorului Iisus Hristos transmise nouă prin Biserică.

Trebuie să spunem de la început că activitatea pastoral-misionară a preotului se cere îmbunătățită, ridicată la o calitate nouă pe care o cere misiunea lui în lume, datorită de a indica și a ajuta oamenii să meargă pe drumul virtuților și de a corespunde exigențelor tot mai multe și mai variate ale omului din zilele noastre.

Cred că trebuie o oarecare schimbare de optică în activitatea pastoral-misionară și anume: Preotul să fie conștient că nu credincioșii sunt pentru el la îndemâna lui, ci el este pentru credincioși și la îndemâna lor.

Ținând seama că trăim într-o vreme în care tot felul de semănători de „neghină” asaltează ogorul sufletesc al credincioșilor, preotul nu poate rămâne nepăsător sau indiferent în fața acestor acțiuni de ademenire și îndepărtare a credincioșilor de la adevărata credință. El trebuie să fie străjerul care cheamă pe credincioși în corabia mântuirii, farul care luminează, apărătorul și vestitorul adevăratei credințe.

Activitatea pastoral-misionară din cadrul Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, respectiv a Î.P.S. Pimen, o aflăm în acel itinerar pastoral misionar, publicat în revista **Candela**, pe parcursul anului 2006.

Prezentăm această activitate în date:

A săvârșit 55 de Sfinte Liturghii, 19 slujbe ale Sfințelor Taine, 25 de ierurgii, 12 sfințiri de biserici noi, patru resfințiri de biserică, 75 de vizite la parohii, 25 de Sfinte Liturghii la mănăstiri, 35 de vizite la mănăstiri, 12 vizite la școli, 15 participări la conferințe organizate la protopopiate și cu alte ocazii.

A primit în audiență un număr de 926 de persoane: creștini simpli, monahi, preoți, personalități politice sau religioase, și tot atâtea persoane care au primit sfat duhovnicesc și îndrumare.

A efectuat în interese superioare bisericesti o vizită în Italia, unde, cu acordul Î.P.S. Iosif, Mitropolit al Mitropoliei Ortodoxe Române pentru Europa Occidentală și Meridională, a slujit în ziua de 25 martie, de Buna Vestire, la Parohia „Sfânta Parascheva” din Torino, iar în ziua de 26 martie, la Parohia „Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți” din Ivrea (25.03-26.03).

A efectuat o vizită și în Portugalia, slujind în perioada 29 martie -2 aprilie la Biserica „Intrarea Maicii Domnului în Biserică” din Lisabona.

S-a întâlnit la Mănăstirea Putna cu P.S. Serafim, Episcop de Ottawa și Canada (30.07).

La invitația P.C. protopop pr. Ioan Pițura de la Protopopiatul Ucrainean din Maramureș, a săvârșit, în fruntea unui sobor de preoți, Sfânta Liturghie și a ținut

cuvânt de învățătură la biserica cu hramul „Sfântul Prooroc Ilie” din Parohia Ortodoxă Ucraineană Ruscova I, Sighetul Marmăției, județul Maramureș (2.08).

Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Pimen a participat la lucrările Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 17-18 ianuarie, 9 februarie, 2-3 martie, 27-28 iunie și 14-15 noiembrie 2006, la Adunarea Național-Bisericească din 1.03 și 26.06, precum și la lucrările Colegiului Electoral Bisericesc din 8.02.2006.

În data de 26.01.2006 a condus lucrările Adunării Eparhiale și ale Consiliului Eparhial din Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților, iar în data de 14.06.2006 a participat la ședința de constituire a Adunării Eparhiale pentru confirmarea membrilor ei, clerici și mireni, și a delegaților pentru Adunarea Național-Bisericească.

Permanența Consiliului Eparhial, sub președinția Înalt Prea Sfințitului Arhiepiscop Pimen, s-a întrunit, ori de câte ori a fost nevoie, oferind cadru legal desfășurării vieții religioase din eparhie, aplicării și adaptării hotărârilor Sfântului Sinod la condițiile proprii eparhiei noastre.

Cu grija părintelui ce veghează și conduce, a prezidat conferințele pastoral-misionare lunare și semestriale la cele patru protopopiate și a discutat cu factori locali ai guvernării pentru binele Bisericii din Bucovina.

Întâlniri ale Î.P.S. Pimen cu autoritățile centrale și locale privind redobândirea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina:

S-a deplasat la București la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, cu scopul de a rezolva retrocedarea Fondului Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei (13.02).

S-a deplasat la București la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și a purtat discuții privind restituirea Fondului Bisericesc din Bucovina cu reprezentanții forului amintit, de față fiind juriști din Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale (22.03).

A acordat un interviu redactorului Luminița Moroianu de la cotidianul „Ziua”, pe tema retrocedării Fondului Bisericesc Român al Bucovinei (3.05).

A organizat și a condus un impresionant marș al tăcerii, la care au participat clerici și mireni, cu scopul declarat de a atrage atenția oamenilor și guvernanților, cu privire la tergiversarea retrocedării Fondului Bisericesc (4.05).

A acordat un interviu, în direct, postului de televiziune **Realitatea TV**, jurnalistului Robert Turcescu, pe tema retrocedării Fondului Bisericesc Român din Bucovina (8.05).

A acordat un interviu redactorului Mihai Chira de la cotidianul „**Crai Nou**” și redactorului Tiberiu Bujdei de la **Media Fax**, pe tema retrocedării Fondului Bisericesc Român din Bucovina (15.05).

S-a deplasat la București, la Autoritatea Națională pentru Retrocedarea Proprietăților, pentru a clarifica alte noi aspecte cu privire la retrocedarea Fondului Bisericesc (16.05).

S-a deplasat la București, la Autoritatea Națională pentru Retrocedarea Proprietăților, pentru discuții privind retrocedarea Fondului Bisericesc din Bucovina (22.05).

A acordat un interviu postului de televiziune **Antena 1 Suceava**, având ca temă retrocedarea Fondului Bisericesc Român din Bucovina (2.06).

A primit la reședința arhiepiscopală pe domnul ing. Gheorghe Flutur, ministrul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și a purtat discuții privind retrocedarea Fondului Bisericesc (10.06).

A organizat și condus în incinta Mănăstirii „Sfântul Ioan cel Nou” din Suceava o acțiune de protest, împreună cu obștile monahale, preoți și credincioși de la parohiile din Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților, cu scopul de a trezi conștiința românească în vederea susținerii unui act de dreptate istorică și de a angaja public răspunderea Guvernului României pentru deblocarea restituirii proprietăților Fondului Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei (13.06).

Tot cu același scop, însoțit de juriștii Fondului Bisericesc, s-a deplasat la Autoritatea Națională pentru Retrocedarea Proprietăților, fiind prezenți și oficiali de la Ministerul de Justiție (19.06).

S-a întâlnit la București, cu domnul Gheorghe Flutur, ministrul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, și a discutat despre retrocedarea Fondului Bisericesc din Bucovina (18.09).

S-a întâlnit la București cu domnul Călin Popescu Tăriceanu, prim-ministru al Guvernului României, și a discutat pe tema retrocedării Fondului Bisericesc din Bucovina (19.09).

Exarhatul (mănăstirile)

Mănăstirea este un așezământ în care trăiește o comunitate religioasă de călugări sau călugărițe, hotărâți a-și petrece viața în înfrânare, sărăcie de bunăvoie și ascultare necondiționată. Mănăstirea depinde întru toate, direct și exclusiv de chiriarhul (episcopul locului), care este conducătorul ei canonic. Mănăstirile se întemeiază numai cu binecuvântarea Sfântului Sinod, la propunerea episcopului eparhial.

Și astăzi, ca și în trecut, rostul mănăstirilor este același, de trăire și evlavie românească, de apărare a drepte credințe, de educație morală, de asistență socială și de păstrare a valorilor de patrimoniu cultural-național.

Contribuția mănăstirilor, a monahilor și monahiilor la dezvoltarea limbii și a literaturii române, a spiritualității, a comorilor de artă creștină, a valorilor de patrimoniu, a sentimentului patriotic și național, o cunoaștem din trecutul istoric al țării noastre și mai ales a Eparhiei noastre.

Astăzi, pe cuprinsul Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților există un număr de 39 mănăstiri și opt schituri, din care 25 de mănăstiri de călugări și 14 mănăstiri de călugărițe, cinci schituri de călugări și trei de călugărițe, cu un număr total de 580 viețuitori, dintre care 205 călugări și 375 călugărițe.

După studii, avem următoarea situație:

Absolvenți master-cinci, licențiați în teologie - 42, absolvenți seminar teologic - 38, alte studii - 145, la școlarizare - 85, fără studii - 265.

Aducem la cunoștință pe această cale că toate mănăstirile mari de călugărițe Voroneț, Sucevița, Moldovița, Humor, Dragomirna, Proboata, Cămărzani au organizat și dezvoltat ateliere de pictură, croitorie și broderie.

Mănăstirea Putna se face cunoscută prin atelierul de pictură, sculptură, croitorie și, nu în ultimul rând, prin atelierul de aurărie și argintărie a obiectelor de cult.

Pentru activitatea filantropică și socială în mod deosebit mănăstirile Bogdana, Sihăstria Putnei, „Sf. Ioan cel Nou” Suceava și „Sf. Dimitrie” Vatra Dornei.

Pe linie disciplinară, putem afirma că în anul 2006 nu au fost cazuri deosebite, ci vechile personaje care au ieșit de sub ascultarea Î.P.S. Pimen, părintele Vichentie Bobeică care ocupă în mod abuziv Parohia Mănăstioara și părintele Ioil Corbu de la Mănăstirea „Sf. Vasile cel Mare” Leucusești, ambele din Protoieria Fălticeni.

În rest, toți au pus început bun, s-au încadrat pe linia canoanelor bisericesti și au ascultat de cuvântul Î.P.S. Pimen.

Disciplina clerului

Comportamentul majorității preoților din Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților s-a încadrat în limitele canoanelor bisericesti.

Au fost și cazuri de abatere, de nerespectare a canoanelor din lipsă de tact, din necunoaștere și din neascultare față de autoritatea bisericască.

În anul care a trecut s-au înregistrat 56 de reclamații, mai puține ca în anul 2005.

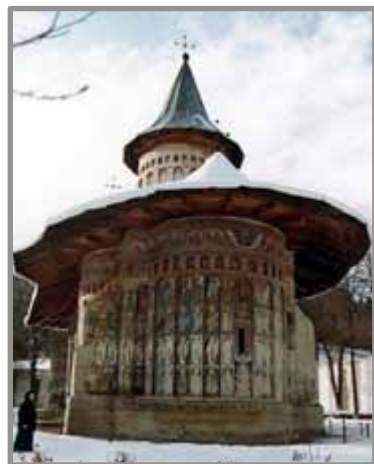
Nu putem trece cu vederea abaterea de la canoane, de la disciplină, din cauza divorțului, a plecării în străinătate la muncă a preoților și a doamnelor preotese, cu urmări nefaste în rândul credincioșilor și în familiile preoților.

Amintim preoți care au produs tulburări și supărări: Parohia Slobozia Sucevei - preot Petru Maxim, Parohia Satu Mare II - preot Buliga Dorel, Parohia Moara - preot Pleșa Ciprian și Parohia „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” Suceava - preot Maghiar Mihai.

Nu putem uita pe cel care nici până astăzi nu a intrat sub ascultare, fostul preot Rezuș Sorin Parohia Cajvana II.

Pictura bisericască

La acest capitol, ca în atâtea altele, Biserica noastră strămoșească are o moștenire de neprețuit. Măreția cu care au fost construite vechile biserici, eleganța și armonia lor, iscusința și trăinicia cu care sunt împodobiți pereții lor pe dinăuntru și pe dinafară, cu culori care își păstrează prospețimea și luminozitatea timp de veacuri, toate învederează talentul, priceperea și dragostea de frumos a celor ce le-au gândit și le-au realizat.

Mănăstirea Voroneț

Împreună cu alte multe mărturii care constituie măreții, au veșnicit prin expresia artei bisericești, chipul luminos al credinței și legii strămoșești, precum și sensibilitatea și bogăția sufletească a acestor sfinți făuritori de frumos.

Sunt cunoscute în toată lumea mănăstirile și bisericile din Bucovina, mai ales cele cu picturi exterioare luate sub protecție UNESCO, mănăstiri și biserici care sunt exponenți ai moștenirii spirituale ale poporului nostru și ale bogatei noastre tradiții.

În anul 2006, au fost continuate lucrările de restaurare la pictura în tehnica fresco la mănăstirile Voroneț, Sucevița, Moldovița, Humor, „Sf. Ioan cel Nou” de la Suceava și Bălinești.

Lucrările se desfășoară de către specialiști cu devize aprobate de Comisia de Pictură Bisericească și de Ministerul Culturii.

Au continuat lucrările de pictură în tehnica fresco la următoarele monumente istorice:

În biserica Mănăstirii Putna se execută pictura din nou, în frescă, de către frații pictori Gavriil și Mihai

Moroșanu, în Biserica „Adormirea Maicii Domnului” Suceava se execută pictura de către pictorii Ioan și Daniela Moldovanu, în Biserica „Sf. Gheorghe” Baia se pictează interior în tehnica fresco de pictorul bisericesc Sava Nicolae.

În ceea ce privește lucrările de pictură în tehnica fresco la bisericile care nu sunt monumente istorice, avem următoarea situație: au continuat lucrările de pictură în frescă la un număr de 22 biserici, 12 în mediul rural și 10 în mediul urban.

Au fost înaintate la Comisia de Pictură Bisericească un număr de 15 devize pentru pictură în tehnica fresco.

Au fost înaintate la Comisia de Pictură Bisericească opt devize pentru restaurarea bisericilor care nu sunt monumente istorice.

Serviciul juridic

În cursul anului 2006, activitatea acestui birou o putem structura după cum urmează:

activitate legată de Fondul Bisericesc și bunurile bisericești;

activitate legată de instituțiile de judecată și instituțiile publice locale;

activitate legată de administrație bisericească și asistența juridică acordată subunităților bisericești.

Situația Fondului Bisericesc:

În curs de judecată.

Situația clădirilor:

Au fost promulgate un număr de șapte hotărâri care au fost admise de instanțele de fond; în prezent se soluționează recursurile la Înalta Curte de Casație și Justiție București.

pr. Gheorghe Brădățanu,
consilier administrativ

Sectorul Economic

An de an retrăim sentimentul cronicarului Miron Costin, exprimat în cuvintele „nu omul stă la cârma vremurilor, ci bietul om stă sub cârma lor”, adevăr confirmat și de clipele de față care ne cheamă, la ceas de bilanț, să prezentăm activitățile desfășurate pe plan misionar, pastoral, administrativ, filantropic, cultural și economic din cadrul Arhiepiscopiei noastre.

Biserica, instituție divino-umană, cu destinația veșniciei, după făgăduința Întemeietorului ei: „Voi zidi Biserica Mea și porțile iadului în veci nu o vor dărâma” (Matei 18-18), pe lângă misiunea întreit sfântă de a învăța, sfinți și călăuzi credincioșii pe calea mântuirii, are și o chemare pentru păstrarea tezaurului de credință și tradiție, precum și a valorilor sfinte ce contribuie la cultura neamului românesc.

Credința profundă ce a stăpânit miile de generații de credincioși a fost exprimată nu numai în mărturisirea de credință sau crezul Bisericii, ci a fost concretizată în ctitoriile cărora le-au pus piatra de temelie, le-au înălțat spre cer străjuind ca niște „cetăți” obștea așezată în jurul lor și pământul străbun ce ne îmbărbătează prin glasul sângelui lor, jertfit pentru apărarea și unitatea neamului, le-au înveșmântat cu alete picturi, ce le-au transformat într-o Biblie deschisă pentru cei ce nu știau să citească, dar și pentru cei ce nu vor s-o citească, le-au înzestrat cu ceea ce aveau de trebuință pentru buna desfășurare a activității ei în lume.

Ei au fost convinși că, pe lângă misiunea sacerdotală, Biserica desfășoară și o misiune ce are la bază economicul, prin care să se facă simțită lucrarea ei

în comunitatea credincioșilor.

Secole de-a rândul, Biserica a contribuit la acțiunile sociale, fiind un izvor al culturii, artei, în sentimentul binefacerii împlinite.

Dar, vremurile respective au trecut și încercări au apăsător ca un tăvălug greu peste Biserica Neamului, încât represiunile au atins culmi, martirizând slujitorii și mărturisitorii dreptei credințe, aruncându-i în temnițe pentru ani grei, eliminând-o mult timp din școli și din instituții sociale, confiscându-i-se averea primită ca danie din partea citorilor voievozi. Cu toate acestea, prin altarul familiei creștine, prin iscusința vrednicilor de pomenire ierarhi ce-au ținut cumpăna în vremuri grele, Biserica și-a păstrat identitatea ei în viața poporului binecredincios.

S-a primit cu bucurie momentul descătușării de regimul ateu, comunist, când Biserica avea speranța că va intra în posesia bunurilor confiscate, ca, prin aceasta, să nu fie cerșetoarea nimănui, ci prin forțe și resurse materiale proprii să fie benefică și din punct de vedere material credincioșilor ei. De 16 ani ne împărțăm de promisiuni, ce se accentuează mai mult în campaniile electorale, că Biserica va primi bunurile confiscate abuziv. Ne este greu să credem că astăzi Biserica se poate bucura de reîntrirea în gestionarea inventarelor avute cândva, astăzi, când lumea occidentală ce a părăsit sentimentul religios profund, a exclamat că în „Răsăritul continentului ne izbim de tradiția puternică a Bisericii Ortodoxe”. Personal, nu cred că are vreun interes să întărească Ortodoxia, ci se merge mai departe, ca prin mass-media să fie compromisă instituția Bisericii. Toți aceștia uită însă că *omul poate greși, Biserica însă, niciodată.*

Biserica, în ultimele veacuri, a fost și este încă, mai mult o Biserică a suferinței, a smereniei și a prigonirilor decât o Biserică a transfigurărilor; e Trupul lui Hristos pălmuit de toate josiile, biciuit de toate calomniile, sfârtecat de toate prigoanele, ținut pe Crucea tuturor durerilor. Așa și creștinii, care sunt membrele acestui Trup. Cum ar putea rămâne membrele fără suferințe, când ele sunt membrele unui Cap încoronat cu spini? (Mitropolit N. Mladin *Asceză mistică paulină*. Ed. Deisis, 1996, pp. 154-156).

Intensitatea suferinței este un semn văzut al intensității comuniunii cu Hristos, Crucea fiind destinul tuturor sfinților, al tuturor celor ce vor să se apropie de Hristos.

Această lucrare a determinat ca Biserica să fie socotită printre cele mai stabile și demne de încredere instituții civice.

„Cu toate acestea, la cumpăna anilor în care Europa se angajează într-un proces de unificare economică și politică, suntem puși în situația de a ne pune întrebarea: care va fi viitorul ei spiritual? Lumea nouă care se va crea, structurile economice, culturale, politice ce vor rezulta, nu vor putea să alcătuiască un fel de reconstruire a Imperiului Roman. Ele vor fi obligate să respecte identitățile naționale, care sunt rezultatele unor evoluții istorice ale popoarelor, altfel

riscă să ajungă fie la izolare, fie la xenofobie”. (*Biserica în era globalizării*, p. 267, Alba Iulia, 2003).

„Dacă Europa nu-și va regăsi rădăcinile creștine, dacă nu va reuși măcar în parte să-și refacă unitatea spirituală și dacă multitudinea de curente rezultate din sfârșierile veacurilor trecute vor continua să se înfrunte în zadar sau să se ignore unele pe altele, atunci unificarea economică nu va putea rezolva criza spirituală pe care o traversează și care îi epuizează resursele spirituale și biologice. Dimpotrivă, ea riscă să intre într-un declin fără leac” (Pr. I. Bizău). Biserica a fost și va rămâne leagănul sufletesc de credință, cultură și artă, de promovare a valorilor spirituale și naționale a poporului român.

De aceea, se impune mai mult ca oricând, acum, când integrarea europeană și-a pus amprenta și pe România, să luptăm pentru redobândirea zestrei Bisericii.

„Pe plan economic, susținătorii globalizării cred că în multe bunuri materiale oferite țărilor nevoiașe stă toată puterea lumii. Actorii vieții economice cred că sporirea nejustificată a bogățiilor materiale va permite satisfacerea trebuințelor esențiale, a tuturor oamenilor și că ea aduce prin sine însăși garanția păcii” (Roosevelt, cf. Ioseph Joblim, *op.cit.* p.6).

De aceea noi, ca cei ce suntem „*mădulare ale Trupului tainic al Bisericii lui Hristos*” (1 Corinteni 6,15), *fiecare cu chemarea și responsabilitatea sa, să ne lăsăm cucerii de sentimentul unității*”, să facem zid în jurul Ierarhului nostru și să luptăm pentru dobândirea proprietăților Bisericii, confiscate de fostul regim, care încă își are adepții săi în lumea democrației, în care vorbim de libertate, demnitate și valoarea proprietății private, și care mai țin confiscate atâtea bunuri ce nu le aparțin, cu ajutorul cărora Biserica ar putea să-și manifeste lucrarea benefică în obștea creștină, promovând cultura, arta și intensificând lucrarea misionar-filantropică.

Regretăm că nici până acum nu s-a înțeles scopul

retrocedării averii Bisericii de către cei ce-și reglează conturile din uzufruct al Fondului Bisericesc, sau îl folosesc pentru desfășurarea campaniilor electorale, resurse financiare provenite prin defrișarea frauduloasă a codrilor Bucovinei.

Toți se vor prăbuși și vor rămâne în amintirile neplăcute ale istoriei Bisericii din Bucovina, fiind responsabili în fața Dreptului Judecător de faptele nedemne săvârșite.

Acum, la început de an și la ceas de bilanț, vă rog să-mi permiteți să prezint activitatea desfășurată la sectorul economic al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, în care-și desfășoară activitatea, prin muncă prestată cu deosebită responsabilitate, domnul șef-contabil Alisavetei Ioan, doamna contabilă Alisavetei Varvara și domnul casier Costel Ciobanu. Tot din acest sector fac parte și domniile revizori contabili Liviu Gâză și Drob Enache, magazinul de obiecte bisericești ce are ca gestionar pe domnișoara Camelia Simion, P.C. pr. Victor Turcu, casier al C.A.R.C. și atelierul de lumânări de la Mănăstirea Dragomirna, unde-și desfășoară activitatea cu multă dăruire 10 maici, sub conducerea Maicii Director Ana.

An de an dorim să prezentăm o dare de seamă cât mai mulțumitoare, dar depindem de situația economico-financiară care formează suportul realizărilor noastre și al societății formate din credincioșii Bisericii noastre.

În ceea ce urmează, vom prezenta situația sumelor primite pentru construirea de biserici sau restaurări de locașuri sfinte în anul 2006, după cum urmează:

I. Pentru monumente istorice:

- de la credincioși = 1.450.000 lei;
- de la Ministerul Culturii și Cultelor = 1.084.360 lei, sumă ce reprezintă lucrările de conservare, restaurare a componentelor artistice;
- Guvern = 650.000 lei;
- Consiliul Județean = 140.000 lei;
- Primării = 100.000 lei;
- Sponsori = 485.000 lei;
- Secretariatul de Stat pentru Culte = 387.000 lei;
- TOTAL = 4.346.360 LEI

II. Cheltuieli pentru locașurile de cult care nu sunt monumente istorice:

- contribuții de la credincioși = 5.740.000 lei;
- de la M.C.C. prin S.S.C. = 731.850 lei;
- Guvern = 50.000 lei;
- Consiliul Județean = 275.000 lei;
- Primării = 471.500 lei;
- Sponsori = 727.000 lei.
- TOTAL = 7.995.350 LEI.

În cadrul Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților sunt în construcție 38 locașuri de cult.

Funcționează un număr de patru protopopiate cu

sedii proprii.

Funcționează un număr de șase muzee la mănăstiri și nouă muzee la parohii, precum și depozitul de carte de la Mănăstirea Teodorenii și cel de icoană de la Mănăstirea Sucevița.

Raportul contabilitate

În baza datelor obținute din balanța de verificare întocmită la 31.12.2006, prezentăm principalii indicatori economico-financiar rezultați:

- conturi de capitaluri = 1.598.541,84 lei;
- conturi de imobilizări = 411.936,78 lei;
- conturi de stocuri = 282.669,88 lei;
- furnizori și conturi similare = 584.463,12 lei;
- decontări cu subunitățile = 1.332.657,08 lei;
- conturi de trezorerie = 156.741,22 lei.

Veniturile obținute în anul 2006 sunt în valoare de 4.007.171,33 lei și provin din:

- vânzări produse = 3.026.256,41 lei;
- subvenții de la bugetul de stat și local = 509.397,00 lei;
- fonduri susținere unități superioare bisericești = 144.487,53 lei;
- contribuții lăcașuri de cult = 71.980 lei;
- donații și sponsorizări = 217.218,81 lei;
- dobânzi bancare = 17.663,98 lei;
- alte venituri = 20.167,60 lei.
- TOTAL = 4.007.171,33 LEI

Au fost efectuate cheltuieli în cursul anului 2006 în sumă de 4.235.224,60 lei pentru:

- cheltuieli materiale = 2.427.164,08 lei;
- cheltuieli terți = 531.622,27 lei;
- cheltuieli impozite și taxe = 12.497,96 lei;
- cheltuieli cu salariile = 890.095,00 lei;
- cheltuieli cu asigurările și protecția socială = 289.771,00 lei;
- alte cheltuieli = 84.074,29 lei.
- TOTAL = 4.235.224,60 LEI

Alte cheltuieli au fost efectuate pentru:

- Centrul Eparhial = 1.759.764,76 lei;
- Catedrala Arhiepiscopală = 816.143,56 lei;
- Cămin de Bătrâni = 466.875,30 lei;
- Cămin de Copii Dolhasca = 34.066,00 lei;
- Fundația Fondul Forestier Bisericesc Suceava = 123.453,38 lei;
- Schit Groși = 203.480,27 lei;
- Via Cotnari = 3.082,66 lei;
- Agenție de turism = 418,48 lei;
- Cămin Berchișești = 11.313,01 lei;
- Mănăstirea Sihăstria Putnei = 53.733,91 lei;

- S.C. „Diaconia” SRL Suceava = 9.228,34 lei;
- Atelier lumânări = 360.690,40 lei;
- Magazin de obiecte bisericești = 74.400,00 lei;
- Direcția Fondului Forestier Bisericesc Suceava = 17.420,53 lei;
- Tipografie = 114.618,10 lei;
- Sinistrați Arbore = 196.350,96 lei;
- Biserica „Sf. Ioan cel Nou” Suceava = 11.285,05 lei;
- Restaurare pictură Biserica „Sf. Ioan cel Nou” Suceava = 330.15 lei;
- Sediul administrativ - Centrul Eparhial = 24.240,75 lei.
- TOTAL = 4.288.958,61 LEI

Din activitatea economică s-au realizat următoarele venituri:

- Atelierul de lumânări Dragomirna = 746.000 lei;
- Magazinul de obiecte bisericești = 74.400 lei;
- Tipografie = 275.654,80 lei.
- TOTAL = 1.096.054,80 LEI

La 31.12.2006 Arhiepiscopia are un sold în sumă de 155.741,22 lei în conturile de trezorerie.

Fondurile constituite în Eparhie la 31.12.2006 sunt:

- Fond asigurări bunuri bisericești = 92.544,73 lei;
- Fond ajutoare pentru copii = 209,05 lei;
- Fond ajutor străinătate = 22.575,00 lei;
- Fond restaurare pictură „Sf. Ioan cel Nou” = 39.590,18 lei;
- Fond central misionar = 42.010,14 lei;
- Fond cultural = 117.816,12 lei;
- Fond solidaritate creștină = 58.460,08 lei.
- TOTAL = 373.205,30 LEI

Fondul *Filantropia*, în sumă de 54.507 lei, a fost utilizat în totalitate; suma de 22.430 lei a fost folosită pentru cheltuieli cu sinistrații din Arbore.

A fost constituit *Fondul umanitar pentru ajutorarea sinistraților* în sumă de 640.310,84 lei, din care a fost utilizată pentru sinistrații din județul Bacău suma de 64.161,24 lei; pentru sinistrații din comuna Arbore a fost cheltuită suma de 576.149,60 lei.

La constituirea acestui fond umanitar au contribuit cu sume și materiale:

- Protopopiatul Câmpulung Moldovenesc = 98.896,00 lei;
- Protopopiatul Rădăuți = 61.143,97 lei;
- Protopopiatul Suceava = 50.300,00 lei;
- Protopopiatul Fălticeni = 49.165,50 lei;
- Episcopia Galați = 50.000,00 lei;
- Mitropolia Moldovei și Bucovinei = 20.000,00 lei;
- Episcopia Buzăului = 50.000,00 lei;
- Episcopia Covasnei și Harghitei = 20.000,00 lei;
- Domnul Comoroșan Valerian = 10.458,30 lei;
- Domnul Covrig Dumitru = 100,00 lei;

- Anonim = 100,00 lei;
- Domnul Munteanu Dumitru = 1.294,60 lei;
- Ocolul Silvic Ilișești = 71.314,95 lei; (613,43 m.c. lemn);
- Ocolul Silvic Bucovina = 115.464,50 lei; (943,01 m.c. lemn).
- TOTAL = 482.888,78 LEI

Activitatea la sectorul C.A.R.C.

În cadrul Centrului Eparhial funcționează Casa de Ajutor Reciproc a Clerului, a cărui activitate financiară în anul 2006 se prezintă astfel:

- membri existenți la 31.12.2006 = 850
- fond social = 588.982,28 lei
- împrumuturi acordate = 1.363.264,00 lei
- solduri împrumuturi la 31.12.2006 = 784.757,05 lei
- cheltuieli efectuate în anul 2006 = 52.699,54 lei
- venituri realizate în anul 2006 = 140.813,27 lei
- rezultatul activității la 31.12.2006 = 377.640,54 lei
- disponibil existent în conturile de trezorerie la 31.12.2006 = 56.865,77 lei.

Situația Financiară a Fundației Fondului Forestier Bisericesc din Bucovina la 31.XII.2006 se prezintă astfel:

- Capital social subscris și vărsat = 44.180,00 lei;
- Furnizori și conturi asimilate = 111.429,69 lei;
- Conturi de trezorerie = 55.556,24 lei.

Au fost efectuate cheltuieli în sumă de 174,50 lei (comisioane bancare).

Veniturile sunt în valoare de 8.862,11 lei:

- din chirii = 8.748,00 lei;
- și dobânzi = 114,11 lei.

Activitatea de control financiar intern desfășurată în perioada 1 ianuarie - 31 decembrie 2006

Activitatea de control financiar intern a Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților a fost asigurată de doi revizori contabili, fiind desfășurată pe bază de plan de verificare anual, precum și planuri de verificare trimestriale, toate aprobate de către Înalțul Prea Sfințitul Arhiepiscop Pimen.

Pentru anul 2006 au fost cuprinse în planurile de verificare anuale un număr de 425 gestiuni, fiind verificate un număr de 419 unități, urmând ca la șase unități să se facă verificarea ulterior.

Ca urmare a verificărilor efectuate au fost înregistrate plusuri de casă, recuperări din pagube, imputații sau recuperări debite.

În afara verificărilor de gestiune s-au efectuat anchete, predări de gestiuni și recepții de lucrări, dându-se, ca urmare a controalelor, șase avertismente.

În general, P.C. Părinți Stareți, Maici Starețe, P.C. Părinți parohi, ce au responsabilități față de gestiunea unităților de cult, și-au îndeplinit îndatoririle potrivit legiilor, canoanelor și legilor în vigoare. Datorită vigilenței și sentimentului îndeplinirii ascultării ce-au primit-o din partea ierarhului nostru, prin eforturi mari depuse de stareți și starețe, majoritatea mănăstirilor au înflorit prin restaurarea picturilor interioare și exterioare, restaurarea chiliilor, amenajarea sectorului gospodăresc, a unor spații pentru broderie, sculptură, aurit sau argintat a obiectelor folosite în cultul Bisericii, laboratoare pentru restaurarea broderiilor expuse în muzeele din incinta mănăstirilor, spații pentru pictură, așa încât aceste îndeletniciri ale celor ce-au îmbrăcat haina monahală reprezintă expresia că Biserica păstrează tradiția rugăciunii și a muncii.

La fel, în majoritatea parohiilor, vom găsi biserici noi, biserici restaurate, pictate, case parohiale îngrijite, ceea ce dovedește că în cadrul parohiei preotul împreună cu credincioșii „*iubesc frumusețea casei lui Dumnezeu*”.

De aceea, în urma controalelor ce le-am efectuat la parohii împreună cu părinții protopopi, s-au constatat tot mai puține cazuri de indisciplină contabilă, fapt ce ne bucură și ne determină să ne gândim că preoții trăiesc cu sentimentul împlinirii îndemnului Sfântului Apostol Pavel „*slujba ta să o faci deplin*” (II Tim, 4, 5).

În cele prezentate până aici se reflectă activitatea desfășurată la sectorul economic în timpul unui an, sub directa îndrumare a Înalt Prea Sfințitului Arhiepiscop Pimen.

Evidențiez colaborarea sinceră cu secretariatul Arhiepiscopiei, reprezentat de domnul Anton Hrib, secretar eparhial, cu părinții consilieri, inspectori, protopopi și cu personalul ce-și desfășoară activitatea

în cadrul Arhiepiscopiei noastre, tuturor le suntem recunoscători și le mulțumim pentru răbdarea, înțelegerea și sprijinul acordat.

Mulțumim reprezentanților unităților descentralizate, conducătorilor de unități ale județului și tuturor de pretutindeni, care, după tăria credinței, ne-au sprijinit în ducerea la bun sfârșit a unor lucrări desfășurate în cadrul Arhiepiscopiei, atât la Centrul Eparhial cât și la mănăstirile, schiturile și parohiile din Eparhia noastră.

Suntem convingși că mulțumirea face parte din îndatorirea noastră creștină, de aceea, îndrept gândul spre „Părintele luminilor”, Care revarsă asupra noastră „tot darul cel desăvârșit”. Îi aducem mulțumire pentru ajutorul dat în desfășurarea activităților noastre, care au contribuit la bunul mers al Arhiepiscopiei, ce are merite prisositoare. Dorim reactivarea ei ca Mitropolie a Bucovinei, iar această împlinire impune atașamentul tuturor membrilor Adunării Eparhiale, în vederea creării unității depline în realizarea acestei dorințe.

Față de cele prezentate, Vă rog respectuos, Înalt Prea Sfințite Părinte Președinte, onorat consiliu și distinși membri ai Adunării Eparhiale, să binevoii a lua în discuție darea de seamă, a ne da sugestiile necesare și aprobarea cuvenită.

pr. Mircea Nuțu,
consilier economic

Sectorul cultural

După evenimentele din '89, am asistat la o adevărată competiție editorială în toate domeniile, chiar și în publicarea de cărți religioase.

Oferta de carte este foarte mare, variată și foarte tentantă.

În domeniul religios s-au realizat multe traduceri, s-au publicat colecții; teologi de marcă și mari duhovnici au scris numeroase cărți de profunzime teologică și duhovnicească pe teme care frământă lumea contemporană.

Prin aceste cărți religioase s-a umplut un gol imens, pe care sistemul comunist ateu l-a creat prin limitarea la maximum sau prin interzicerea publicării de cărți religioase.

Cartea cu conținut religios este un răspuns dat la provocările contemporane, străine de spiritualitatea creștină.

În ceea ce privește activitatea editorială la

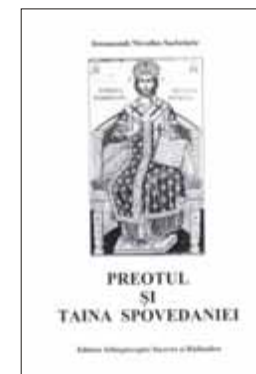
Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților, menționăm că în anul 2006, cu binecuvântarea Î. P. S. Arhiepiscop Pimen, la Editura Arhiepiscopiei, la Tipografia „Sfântul Ioan cel Nou” au văzut lumina tiparului mai multe cărți și broșuri.

I. CĂRȚI, MONOGRAFII, ALBUME, PLIANTE, BROȘURI

1. Preotul și Taina Spovedaniei

Textul acestei broșuri a fost ales de către Î. P. S. Arhiepiscop Pimen din studiul introductiv al cărții *Pravila bisericească* (manual pentru duhovnicie), scrisă de ieromonah Nicodim Sachelarie, Editura Seminarului Monahal Cernica, Ilfov, 1940, p.p. 7-58.

Ea a fost tipărită într-un tiraj de 1000 de exemplare și a fost distribuită tuturor preoților duhovnici din cuprinsul Eparhiei.

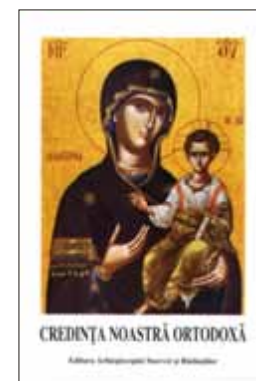

2. Mărturisirea păcatelor și Sfânta Împărtășanie

Această broșură cuprinde fragmente extrase de către Î. P. S. Arhiepiscop Pimen din vol. *Proloagele*, Ed. Mitropoliei Olteniei, Craiova. Se adresează tuturor creștinilor, îndemnându-i să-și mărturisească cu căință în Taina Spovedaniei toate păcatele săvârșite și explică ce este Sfânta Împărtășanie și ce valoare are ea pentru sufletul nostru.

A fost tipărită într-un tiraj de 3000 de exemplare.

3. Credința noastră ortodoxă

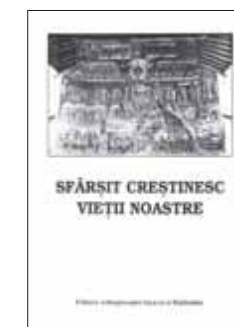
Paginile acestei broșuri au fost alese de Î. P. S. Pimen din volumul *Pe drumul datoriei*, cuvântări ale episcopului Nifon Criveanu al Hușilor, Tipografia și librăria „Universală” George Cercez, 1935.

Ea prezintă frumusețea Ortodoxiei, valoarea ei pentru poporul român și câteva minuni actuale săvârșite prin lucrarea lui Dumnezeu de icoanele noastre ortodoxe.

A fost tipărită într-un tiraj de 10.000 de exemplare și distribuită gratuit credincioșilor din Eparhia Sucevei, dar și în alte eparhii.

4. Sfârșit creștinesc vieții noastre

Plecând de la cuvintele Sfântului Vasile cel Mare că „cea mai înaltă filosofie este gândul la moarte” și ale Sfântului Antonie cel Mare că „moartea, de-o va avea omul în minte, nemuritor este, iar neavând-o în minte, moarte îi este”, Î. P. S. Pimen a ales din volumul *Proloagele*, Ed. Mitropoliei Olteniei, Craiova, cele mai frumoase învățături ale Sfinților Părinți legate de

moarte.

Broșura a fost tipărită într-un tiraj de 3000 de exemplare.

5. Despre iubirea de săraci

- lucrare scrisă de Sfântul Grigorie Teologul. Autorul ne îndeamnă la săvârșirea faptelor bune față de cei săraci, arătând că „atât timp cât plutești mânat de vânt prielnic, întinde mâna celui căzut pradă valurilor; cât timp ai trupul sănătos și ești bogat, ajută pe cel care se zbate în nenorociri și suferințe” (cap. 28). Broșura a fost tipărită într-un tiraj de 5000 de e x e m p l a r e , c u binecuvântarea Î. P. S. Arhiepiscop Pimen.

6. Catehismul creștinului binecredincios

(Ediția 1957, tipărit cu osârdia și binecuvântarea Î. P. S. Iustin, Mitropolit al Moldovei și Sucevei). Această carte de mare însemnătate duhovnicească a fost retipărită cu binecuvântarea Î. P. S. Arhiepiscop Pimen din două motive:

1. În primul rând s-a ținut cont de cerințele sufletești ale credincioșilor Eparhiei, doritori de a cunoaște cât mai temeinic învățătura de credință a Bisericii noastre.

2. În al doilea rând, ca un semn de aducere aminte a marilor noștri dascăli de teologie și părinți duhovnicești, care au

format și păstorit atâtea generații de slujitori ai sfințelor altare.

S-a tipărit într-un tiraj de 5.000 exemplare.

7. Cum să primim, cum să ne pregătim și să săvârșim vremea postului pentru sufletul și mântuirea noastră.

Textul acestei broșuri a fost preluat din vol. al II-lea, intitulat *Meditații teologice*, scris de renumitul profesor de teologie Teodor M. Popescu, tipărit cu binecuvântarea P. F. Părinte Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la Editura Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor și retipărit cu binecuvântarea Î. P. S. Arhiepiscop Pimen.

Ea cuprinde învățături folositoare creștinilor pentru

Postul Mare.

A fost tipărită într-un tiraj de 5.000 de exemplare, ce au fost distribuite gratuit.

8. Folclor bucovinean de pe Valea Siretului

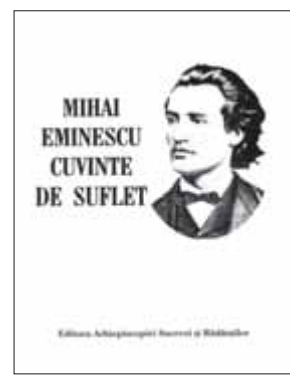
Dragoș Tochiță redă în acest volum poezia obiceiurilor de iarnă din zona Valea Siretului Mic, de la Cireș până la Oprișeni și orații de nuntă, colăcării, cântări și strigături de nuntă de pe Valea Siretului Mic.

A fost tipărită gratuit, cu binecuvântarea Î. P. S. Arhiepiscop Pimen, într-un tiraj de 1000 de exemplare.

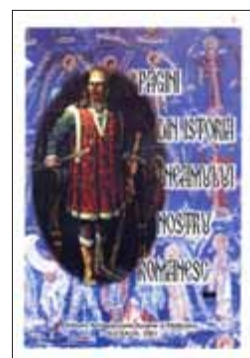
- Fulgerări de gând, 500 exemplare;
- Geometrie lirică, 500 exemplare.

La Editura Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților au

mai fost *retipărite* cărțile și broșurile:

1. **Fragmente din publicistica lui Mihai Eminescu**, 2.000 exemplare;
2. **Mihai Eminescu, Cuvinte de suflet**, 3.000 de exemplare;

3. **Povățuiri pentru spovedanie**, 3500 de exemplare;
4. **Pagini din istoria neamului nostru românesc**,

5000 de exemplare.

Cărți tipărite cu binecuvântarea Î. P. S. Arhiepiscop Pimen la alte edituri și tipografii:

1. **Maria Asanina Paleologhina – O prințesă bizantină pe tronul Moldovei** (Centrul de Cercetare), de Ștefan Sorin Gorovei, Maria Magdalena Szekeli, Editura Mușatinii.

2. **Analele Putnei**, vol. 2/2005 și 1-2/2006, Editura Mușatinii.

Aceste cărți au fost publicate la Centrul de Cercetare și Documentare „Ștefan cel Mare” de la Mănăstirea Putna.

3. **Movileștii. Istorie și spiritualitate românească. Casa noastră movilească**, vol. I (Mănăstirea Sucevița), Editura Mușatinii.

4. **Movileștii. Istorie și spiritualitate românească. Ieremia Movilă. Domnul. Familia. Epoca**, vol. al II-lea, Mănăstirea Sucevița, Editura Mușatinii.

II. REVISTE, ZIARE ȘI ALTE PUBLICAȚII

1. Revista eparhială *Candela*

Apare o dată la două luni, într-un tiraj de 4000 de exemplare. Are un conținut variat, cuprinzând articole teologice, istorice, culturale, din viața Eparhiei (sfințiri de biserică etc.) atât ale preoților, teologilor, cât și ale credincioșilor talentați în arta cuvântului. Este distribuită parohiilor din

cuprinsul Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților.

2. Revista *Biserica din sufletul copilului*

Apare într-un tiraj de 25.000 de exemplare, cu binecuvântarea Î. P. S. Arhiepiscop Pimen, de două ori pe an și se distribuie gratuit elevilor din clasele I-VIII. Ea cuprinde articole variate scrise de învățători, profesori, elevi, legate de cunoașterea credinței creștine, a valorilor culturale din Bucovina, pilde din Viețile Sfinților, îndemnuri la muncă, la rugăciune și la o trăire creștinească autentică.

III. PASTORALE

Cu prilejul marilor sărbători creștine ale Nașterii și Învierii Domnului au fost tipărite și distribuite la parohii pastorale alcătuite de Î. P. S. Arhiepiscop Pimen. Tiraj: 2000 de exemplare.

IV. CALENDARE

Calendarul creștin ortodox a fost alcătuit în conformitate cu prevederile Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

S-au tipărit 105.000 calendare foi, 48.000 calendare de birou și 12.500 calendare tip carnețel.

V. EMISIUNI RADIO-TV; COLABORAREA CU PRESA

Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților menține colaborarea cu postul de *Radio România-Actualități* prin corespondentul acestuia, Mircea Motrici, cu postul de televiziune *Antena 1 Suceava*, prin emisiunea religioasă *Trepte spre lumină*, și cu alte posturi de radio-tv naționale.

Menționăm, de asemenea, colaborarea cu ziarul local *Crai Nou*, condus de domnul director Dumitru Teodorescu. În paginile acestui cotidian se găsesc multe articole legate de viața Eparhiei, evenimente religioase, culturale etc. Ziarul este distribuit la toate parohiile din Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților.

VI. CONFERINȚELE PREGĂTIRI PASTORAL-MISIONARE au ca scop perfecționarea preoților în activitatea liturgică, îndrumarea lor în toate domeniile și dezbateră a unor probleme de interes actual pentru cler și Biserică.

Ca în fiecare an, au fost programate și anul acesta temele conferințelor, prima având caracter unitar, fiind stabilită de Sfântul Sinod, iar a doua este stabilită de fiecare Eparhie în parte, potrivit cerințelor pastoral-misionare.

Astfel, în primăvara anului 2006, a avut loc conferința cu tema: *Biserica Ortodoxă Română și integrarea europeană. Exigențe, probleme și perspective*, iar în toamnă, „Icoana și arhitectura Bisericii noastre ortodoxe”.

Aceste conferințe au fost susținute în sediile celor patru protoierii: Suceava, Câmpulung Moldovenesc, Rădăuți și Fălticeni, în prezența Î. P. S. Arhiepiscop Pimen și a preoților prezenți.

VII. ALTE MANIFESTĂRI CULTURALE

1. Pe 30 martie, în localitatea Fundu Moldovei, s-a desfășurat Festivalul de muzică corală religioasă ortodoxă „Buna Vestire”, ediția a XIII-a, organizat de Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților în colaborare cu Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Suceava și Ministerul Culturii, reprezentat prin Direcția pentru Cultură, Culte și

9. **Povești, snoave și istorioare populare din Nordul Bucovinei**, carte scrisă de Dumitru Covalciuc și tipărită gratuit la Editura Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, într-un tiraj de 1000 de exemplare.

10. Fondul Bisericesc al Bucovinei și lichidarea lui (1948-1949)

Autorul acestei cărți este preotul Sorin-Toader Clipa.

Lucrarea este un studiu aprofundat asupra Fondului Bisericesc al Bucovinei, în care autorul, făcând apel la documente, analizează și face cunoscut generațiilor de după 1989, lucrarea diabolică atât a foștilor slujitori ai doctrinei comuniste atee cât și a celor de azi, de neretrocedare a acestui bun al Bisericii Ortodoxe.

Cartea rămâne un document care îndeamnă la reflecție, dar și la trezirea conștiinței că nu putem rămâne nepăsători la drama aceasta care se derulează chiar sub ochii noștri.

A fost tipărită într-un tiraj de 1000 de exemplare și distribuită la toate parohiile din Eparhie.

11. **Cărți de rugăciune** tipărite într-un tiraj de 15.000 de exemplare și oferite gratuit de Î. P. S. Pimen tuturor elevilor din clasele I de pe cuprinsul Arhiepiscopiei.

La Tipografia „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava, cu binecuvântarea Î. P. S. Pimen au mai fost tipărite cărțile scriitorului Alexandru I. Rotaru:

Patrimoniul Cultural Național Suceava.

2. Pe 11 aprilie 2006, în perioada Postului Mare, la Casa de Cultură din Suceava, s-a desfășurat concertul de cântece religioase „Cântările Triodului”, organizat de Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților.

3. La marele praznic al Înălțării Domnului, joi, 1 iunie 2006, eroii neamului nostru românesc au fost cinstiți în mod deosebit printr-un concert de cântece și poezii românești, susținut la Cetatea de Scaun a Sucevei. La

acest concert a luat parte Î. P. S. Pimen, înconjurat de preoți și credincioși cu inimă de român.

4. În luna decembrie a anului 2006, pe data de 14, s-a desfășurat, în cinstea Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, concertul de colinde „Astăzi S-a născut Hristos!”.

pr. Dragoș Buta,
consilier cultural

Sectorul Învățământ religios

Unitățile școlare din cuprinsul județului Suceava s-au bucurat de implicarea în propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu a peste 365 de cadre didactice, preoți și profesori absolvenți ai facultăților de teologie din România, chemați să împlinescă dezideratul dat de Mântuitorul de a învăța, a conduce, a sfinți și a călăuzi tinerele vârstare ale Bisericii la izvorul nesecat al învățăturilor creștine.

Educația religioasă desfășurată în școală are un rol important pentru Biserică, acela de a familiariza tinerii cu cuvântul Sfintei Scripturi, dar și pentru Școală, în sensul că prin intermediul orelor de religie actul pedagogic devine un act responsabil înaintea lui Dumnezeu.

În cadrul orelor de religie, Biserica urmărește transmiterea învățăturilor creștine, iubirea și slujirea lui Dumnezeu prin aproapele nostru și buna conviețuire între oameni. Întreaga operă învățătoarească a Mântuitorului Iisus Hristos reprezintă o îndrumare către un țel de desăvârșire umană, către responsabilitate, smerenie, îngăduință, altruism în consens cu principiile generale valabile ale educației.

Trăim timpuri de adânci frământări și schimbări sociale, cu implicații asupra educației pe care o furnizează societatea, precum și impactul pe care îl are mass-media, radioul, televiziunea în educarea tinerei generații.

Tinerii sunt de multe ori debusolați, dezorientați, supuși diverselor tentații, scăpați de sub controlul familiei și al școlii; iată de ce, prin orele de religie avem posibilitatea de a-i recupera, de a-i aduce prin Taina Spovedaniei și a Sfintei Împărtășanii în sânul Bisericii, la trăirea în Hristos.

Tinerii de pe tot cuprinsul țării trebuie să fie crescuți și educați în spiritul cinstirii, slujirii și jertfirii pentru păstrarea unității de credință ortodoxă și a ființei neamului românesc.

Alături de Biserică și de Stat, Școala, prin tinere vârstare și prin dascălii ei, este chemată astăzi, mai mult ca oricând, la valorificarea și păstrarea valorilor culturale care și-au găsit izvorul și leagănul în „slova Sfințelor Cazanii”.

Unul dintre cele mai importante segmente ale activității misionar pastorale din cadrul Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților îl constituie învățământul religios vizând ciclul primar, gimnazial, liceal și SAM.

Știm cu toții că religia este comuniunea filială de iubire sfântă dintre Dumnezeu și om, este raportul viu dintre persoana umană și Părintele ceresc, trăit prin cele trei facultăți ale sufletului, adică prin rațiune, voință și sentiment.

Religia este darul lui Dumnezeu către om, prin care El se face cunoscut. Copiii nu ar ști nimic despre părinți dacă aceștia nu li s-ar face cunoscuți; niciodată nu ar ști ce e iubirea tatălui sau a mamei, dacă nu s-ar trezi și nu ar crește cu această iubire. Așa e și religia. O avem de la Dumnezeu, prin iubire și descoperire, în scopul mântuirii și desăvârșirii. Noi n-am fi știut nimic despre Dumnezeu, dacă El, mai întâi, nu ne-ar fi iubit și nu ni S-ar fi descoperit nouă.

Educația religioasă este cea care îi spune elevului că Dumnezeu este Bunătate, Răbdare, Toleranță, Respect, Bună Credință, Blândete, Responsabilitate. Într-un cuvânt, Dumnezeu este iubire, care reglează raporturile persoanei umane cu Statul, cu societatea, cu semenii în general.

Dacă școlii îi revin sarcini pe direcția dezvoltării și formării intelectuale, morale, estetice, patriotice, de ce ar rămâne în afara ei educația religioasă?

Educația religioasă urmărește formarea și desăvârșirea caracterului moral religios, „îndumnezeirea omului”. Din faptele morale se vede limpede aportul considerabil pe care Biserica l-a adus, fără încetare, de-a lungul veacurilor, progresul social de care este organic legată misiunea ei sacră, trecută, prezentă și viitoare. De aceea, dintotdeauna, ea sprijină, dezinteresat și nelimitat, orice lucrare, orice plan ce se desfășoară pentru a face pe om mai bun și mai fericit. Între religie și morală este un raport de reciprocitate. Când suferă una, suferă ambele, când prosperă una, prosperă amândouă.

În anul 2006 s-au prezentat la examenul de titularizare un număr de 35 de absolvenți, din care s-au titularizat doar șapte. În unitățile școlare din județ

Situația studenților la diferitele facultăți de teologie în anul școlar 2005-2006

Nr. crt.	Specializare	Anul I băieți/fete	Anul II băieți/fete	Anul III băieți/fete	Anul IV băieți/fete	Total băieți/fete
1	Teologie pastorală	27 -	26 -	25 -	28 -	107 -
2	Teologie literare	2 5	2 6	3 5	2 5	9 21
3	Teologie patrimoniul	1 3	2 2	2 2	3 2	8 9
4	Teologie asistență-socială	- 4	- 5	- 5	- 5	- 19
	Total	30 12	30 13	30 12	33 12	124 49

au fost scoase la concursul de titularizare un număr de 38 de posturi. Activitatea de perfecționare și formare continuă a cadrelor didactice se desfășoară în cadrul comisiilor metodice și cercurilor pedagogice din cele șase zone: Suceava, Câmpulung, Vatra Dornei, Gura Humorului, Fălticeni și Rădăuți. Perfecționarea cadrelor didactice este realizată prin studiu permanent de către toate cadrele didactice, prin participarea la examenele pentru obținerea definitivatului, a gradului didactic II și gradului didactic I, în cadrul facultăților de teologie și a CCD Suceava.

Învățământul teologic
În cele cinci clase ale Seminarului Teologic studiază un număr de 154 de elevi, dintre care 10 elevi din Basarabia și unul din Bucovina de Nord. În cursul anului școlar 2005-2006, în clasa a XIII-a au fost 30 de absolvenți care au obținut atestatul și bacalaureatul.

Corpul didactic al Seminarului Teologic este asigurat de un număr de 15 profesori, dintre care cinci sunt titulari pe disciplinele de specialitate, ceilalți fiind profesori suplینitori: cinci profesori au gradul didactic I, trei profesori au gradul didactic II și șapte profesori cu definitivat, iar doi dintre profesori sunt doctoranzi.

Situația doctoranzilor în anul 2005-2006:
Anul I, curs de zi: un laic și trei clerici;
Anul II, curs de zi: un laic și patru clerici;
15 preoți doctoranzi la alte discipline.

Învățământul religios; inspecție școlară
În 36 de unități școlare din județ s-au organizat cabinete de religie cu pictură murală, cele mai multe însă cu icoane, contribuind astfel la amenajarea spațiului ambiental, propice desfășurării orelor de religie. În cadrul Colegiului Național „Ștefan cel Mare”

Liturghie, la care participă elevii și cadrele didactice din unitățile școlare sus menționate.

Situația studenților la Studii aprofundate și Master în anul universitar 2005-2006

Nr. crt.	Specializarea	Efectiv 2005-2006	Anul I Băieți/fete	Anul II Băieți/fete	Absolvenți 2006	Înscriși 2006-2007
1	Secția sistematică		7 2	6 1	7 5	11 2
2	Secția practică		9 -	9 -	8 7	12 -
3	Secția istorică		5	5	5	3
4	Secția asistență socială		5 3	3 2	3 5	4

Elevii din unitățile școlare din județ au participat în număr mare la concertul de colinde organizat sub egida Arhiepiscopiei și a Inspectoratului Școlar cu ocazia „Nașterii Domnului” și la manifestările prilejuite de cinstirea eroilor patriei în ziua Înălțării Domnului la Cetatea de Scaun a Sucevei, la monumentele eroilor din întreg județul, precum și în orașele Fălticeni, Rădăuți, Câmpulung, Gura Humorului și Vatra Dornei.

Multe formații corale din unitățile școlare din județ participă la concursul de muzică bisericească „Buna Vestire” de la Fundu Moldovei, afirmându-se prin interpretări de o înaltă ținută artistică.

Elevii din unitățile școlare din Râșca, Marginea, Moara, Moldovița, Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Suceava și Seminarul Teologic au obținut premii la concursul organizat de Patriarhia Ortodoxă Română și Ministerul Educației și Cercetării „Icoana din sufletul copilului”.

S-au tipărit la tipografia Arhiepiscopiei cărți cu poezii și cântece patriotice ce au contribuit la cunoașterea și îmbogățirea repertoriului formațiilor școlare. La 9 aprilie 2006, profesoara Ceredeev Daniela de la Școala din Vatra Moldoviței a organizat

un concurs de religie cu tema „Mereu mai aproape de Tine”, la care au participat elevii din Moldovița, Frumosu, Vatra Moldoviței și Vama, care au fost răsplătiți cu diplome și premii.

La mănăstirile Vatra Moldoviței, Voroneț, Putna și Mănăstirea Humorului s-au organizat tabere pentru elevii din Basarabia și Bucovina de Nord, dar și pentru elevii silitori la învățătură și credincioși din parohiile județului Suceava, care au avut posibilitatea de a-și petrece timpul într-un mod deosebit de plăcut, citind

Sectorul Asistență socială

Anul 2007 ne situează la 1600 de ani de la trecerea, în anul 407, la cele veșnice, a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Sfântul Ioan Gură de Aur a fost și a rămas modelul neîntrecut al preotului și episcopului creștin: credință caldă, viață sfântă, putere de a învăța, îndemna și îndrepta, dragoste nesfârșită față de sufletele oamenilor, entuziasm răscolitor pentru bine și progres, curaj neînfrânt împotriva răului, luptă necurmată împotriva păcatului, foc misionar nestins. Preotul sau episcopul sunt nu numai învățători, sfințitori și conducători de suflete, ci sunt, cu osebire, modele de viață creștină îndumnezeită.

Toată credința și teologia nu valorează nimic fără o viață corespunzătoare.

Acest om al lui Dumnezeu, mare ierarh, patriarh al Constantinopolului, ne-a lăsat, ca pe o comoară duhovnicească, omiliile, comentariile la Evanghelia după Matei, spre înțelegerea Sfintei Evanghelii și modul cum trebuie să ne trăim viața pentru a ne face fii vrednici ai lui Dumnezeu, moștenitori ai împărăției veșnice întru fericire.

Având în vedere actualitatea învățaturii Sfântului Ioan, am considerat bine să oferim un crâmpel în cele ce urmează:

„Trebuie să aducem la Biserică sufletele noastre. Dumnezeu se apropie de darurile noastre de aur numai dacă și sufletul nostru este de aur. Nu era de argint masa aceea de la Cina cea de Taină, nici nu era de aur potirul din care a dat Hristos ucenicilor sângele Său.

Vrei să cinstești trupul lui Hristos? Nu-L trece cu vederea când este dezbrăcat! Nu-L cinsti aici în biserică cu haine de mătase, iar afară îl lași să degere de frig, că n-are cu ce se îmbrăca! Cel care a spus: *Acesta este trupul Meu*, și prin cuvânt, a întărit lucrul, Același a spus și: *Flămând M-ați văzut și nu M-ați hrănit și Întrucât n-ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut.*

Trupul lui Hristos de pe Sfântul altar n-are nevoie de acopereminte prețioase, ci de suflet curat; dar cel gol, cel flămând are nevoie de multă îngrijire.

Să învățăm dar să filosofăm și să cinstim pe Hristos, așa cum El vrea ... nu cum socotim noi ... cinstește-L pe Hristos cu cinstea pe care El ți-a poruncit-o, cheltuind cu săracii avuția ta. Dumnezeu n-are nevoie de vase de

Sfânta Scriptură și participând la slujbele oficiate zilnic, gustând din înalta trăire duhovnicească a viețuitorilor din mănăstirile sus menționate, admirând jertfelnicia ctitorilor iubitori de credință și de neam.

preot prof. Gheorghe Hostiuc,
inspector Învățământ religios

aur, ci de suflete de aur. Și acestea le spun nu ca să vă opresc de a face daruri bogate Bisericii.

Dumnezeu primește și darurile voastre, dar cu mult mai mult milostenia voastră; într-un caz se folosește numai cel ce face darul, în celălalt, și cel care-l primește; într-un caz, darul pare a fi prilej de ambiție, în celălalt, întreg darul este milostenie și iubire de oameni.

Care e folosul când Sfânta Masă e plină de potire de aur, iar Hristos piere de foame?

Satură-L pe El mai întâi, că-i flămând, și după aceea împodobește-l din belșug și masa Lui! Faci potir de aur, dar nu dai un pahar cu apă rece! Și care-i folosul?

Îmbraci Sfânta Masă cu stofe brodate cu aur, iar lui Hristos nu-i dai nici acoperământul de care are nevoie! Care-i câștigul faptei tale? Spune-mi, dacă ai vedea pe cineva lipsit de hrana cea de toate zilele și l-ai lăsa să piară de foame, dar i-ai îmbrăca cu argint masa lui, și-ar mulțumi oare? Nu s-ar supăra mai degrabă pe tine? La fel, dacă ai vedea pe cineva că umblă în zdrențe și că îngheață de frig și nu i-ai da o haină să se îmbrace, dar i-ai înălța statuie de aur, spunând că faci asta în cinstea lui, nu ți-ar spune oare că-ți bați joc de el, n-ar socoti o ocară fapta ta, și încă cea mai mare ocară? Același lucru gândește-l și de Hristos, când colindă străzile și drumurile străin și pribeag căutându-și adăpost.

Nu vrei să-L primești, dar împodobești pardoseala bisericilor Lui, împodobești zidurile lor și capetele coloanelor lor! Atârni candelile cu zale de argint în Biserica Lui, dar pe El, înlănțuit în temniță, nici nu vrei să-L vezi!

Și spun acestea nu ca să te împiedic să fii darnic cu Biserica lui Hristos, ci te îndemn să faci daruri Bisericii odată cu milosteniile, dar, mai bine spus, acestea înaintea acelorora.*

Nimeni nu te-a considerat rău dacă n-ai făcut daruri Bisericii; dar te-a amenințat Hristos și cu iadul și cu focul cel nestins și cu osânda la un loc cu demonii dacă nu faci milostenii. Să nu împodobim dar Biserica și să trecem cu vederea pe fratele nostru care-i strămtorat și necăjit. Biserica aceasta e mai de preț decât cealaltă Biserica.

Odoarele scumpe pe care le dăruiești Bisericii pot fi luate și de împărați necredincioși, și de tirani, și de tâlhari. Dar tot ce faci pentru fratele tău flămând, străin și gol, nici diavolul nu poate jefui; se află într-o vistierie

care nu poate fi jefuită.

Poate că cineva mă va întreba:

– Dar atunci pentru ce Hristos a spus: „*Pe săracii pururea îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți pururea.*”

– Dar tocmai pentru aceasta trebuie să-L miluim, că nu-L avem pe El pururea flămând, ci numai în viața aceasta. Iar dacă vrei să cunoști tot înțelesul spuselor Domnului, află că aceste cuvinte n-au fost spuse pentru ucenici, chiar dacă pare așa, ci pentru slăbiciunea femeii care l-a uns picioarele cu mir. Pentru că ea era încă nedesăvârșită, iar ucenicii puneau la îndoială fapta ei, Domnul a spus aceste cuvinte ca să o încurajeze.

Că a grăit așa, ca să o mângâie:

„*Pentru ce faceți supărare femeii?*” (Matei 26, 20). Iar că noi îl avem pe Hristos pururea cu noi, o spune El Însuși: „*Și iată Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului*”. Din toate acestea se vede că Domnul nu pentru altă pricină a spus aceste cuvinte, ci pentru ca nu cumva mustrarea pe care au făcut-o ucenicii femeii să nu vestejească credința ei atunci odrăslită.

„ ...Să citim toate legile spuse de El despre milostenie, atât în Noul cât și în Vechiul Testament, ca să depunem multă râvnă pentru milostenie.

Că milostenia ne curățește păcatele: *Dați milostenie*, spune Domnul, și *toate vă vor fi curate* (Luca 11,41). Milostenia e mai mare decât jertfa: *Milă voiesc, iar nu jertfă* (Matei 9,13). Milostenia deschide cerurile: *Rugăciunile tale și milosteniile tale s-au suit spre pomenire înaintea lui Dumnezeu* (F. Ap. 10, 4)”.
.....

Pe toate acestea știindu-le, să semănăm cu darnicie, ca să secerăm rod și mai îmbelșugat și să avem parte de bunătățile cele viitoare cu harul și cu iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos” (*Din învățăturile morale ale Sfântului Ioan Gură de Aur*, texte alese de Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Pimen din cartea *Omiliile la Matei a Sfântului Ioan Gură de Aur*, Editura Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, Suceava, 2005, pp. 172-175).

O situație privind categoriile de beneficiari (copii, vârstnici, bolnavi și săraci) și serviciile filantropice acordate la nivelul Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților se prezintă astfel:

În anul 2006, 520 de copii au primit îngrijire și întreținere temporară, fiind beneficiarii taberelor de odihnă și recreere de la Mănăstirile Vatra Moldoviței, Voroneț, Putna, Humor și Parohia „Adormirea Maicii Domnului” din Câmpulung Moldovenesc. Este vorba despre copiii de la Casa de Copii Solca și cei de la Casa de Plasament de la Dolhasca și de la parohiile mai mici.

Amintim și copiii veniți din Ucraina și Basarabia: Școala nr. 17 din Cernăuți, un grup din ținutul Herței, Poieni, două serii de copii din Chișinău, copiii veniți prin Asociația „Emaus” din Chișinău.

Pentru toți au fost organizate excursii care aveau ca obiective de referință Cetatea de Scaun a Sucevei și Mormântul Sfântului Voievod Ștefan cel

Mare de la Putna.

Pentru 105 copii din familiile sărace s-au acordat ajutoare materiale și financiare pentru studiu, 120 de copii au beneficiat de consultații medicale gratuite, primind și medicamente gratuite, după caz. Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților, ca autoritate morală în societate, și Poliția, ca instituție fundamentală a statului de drept, își conjugă eforturile în vederea găsirii și aplicării celor mai bune metode preventiv-educative pentru reducerea ratei criminalității în rândul minorilor, precum și pentru evitarea victimizării acestora.

În acest scop, s-a încheiat un protocol de colaborare cu Poliția, care-și propune, printre alte obiective, realizarea unei bune cooperări între preot și polițist, la nivelul comunităților mici din orașe, comune, sate, în vederea informării credincioșilor despre pericolul pe care-l reprezintă traficul de persoane, migrația ilegală a minorilor și exploatarea acestora; prevenirea consumului de droguri și alcool; găsirea căilor și mijloacelor de acțiune pentru diminuarea fenomenului violenței în familie; găsirea unor alternative pentru „copiii străzii” de pe raza Arhiepiscopiei și pentru copiii cu părinți la muncă în străinătate.

Persoanele vârstnice aflate în dificultate sunt în atenția și purtarea de grijă a Î.P.S. Pimen.

Unui număr de 160 persoane li se acordă întreținere și îngrijire zilnică în cele trei cămine ale Arhiepiscopiei: Căminul de Bătrâni „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava, „Bogdan întemeietorul” din Bogdănești și „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie” din Vatra Dornei.

Acestora li se asigură cazare, masă, îmbrăcăminte, consultații medicale de specialitate, toate gratuite, medicamente, consiliere și asistență spirituală.

Întrucât spațiul de cazare și lipsa personalului deservent nu ne permite să acoperim întreaga cerere de primire în cămine, Arhiepiscopia sprijină bătrânii în propriile familii. Astfel, s-au acordat ajutoare materiale la 300 persoane (alimente, haine), la 520 persoane li s-a acordat sprijin financiar, peste 1500 au fost sprijiniți pentru consultații medicale gratuite, dintre care la 400 li s-a mediat primirea de medicamente gratuite.

La nivelul parohiilor s-au acordat ajutoare la domiciliu (menaj etc.) la 200 bătrâni, peste 600 au primit hrană la domiciliu, în multe cazuri fiind implicați învățători, profesori și elevi de la școlile din Arhiepiscopie; aproximativ 3000 de persoane în vârstă au fost consiliate, la domiciliu, de preoții noștri și de persoane de specialitate, după caz.

Un număr de 1500 familii sărace au primit ajutoare materiale, la peste 1800 familii li s-au acordat ajutoare financiare prin colectele organizate de preoți la nivelul parohiilor. Peste 6000 de familii sărace au fost cercetate în anul 2006. Preoții au mijlocit consultații medicale gratuite la 500 de familii, din care 200 au primit și medicamente gratuite.

Aproximativ 200 de familii au fost ajutate cu lemne de foc (deșeuri) sau diverse materiale de construcții.

* Înainte de a face o donație, credincioșii trebuie să întrebe preotul ce anume este necesar pentru biserică respectivă.

Peste 480 de persoane cu dizabilități au primit ajutoare materiale la domiciliu, consiliere și asistență spirituală.

Pentru nevăzători au mai fost distribuite 30 Evanghelii de la Sfântul Luca, în scriere braille.

Unui număr de 120 de delincvenți, din diferite penitenciare din țară, li s-au oferit ajutoare materiale, financiare, precum și consiliere prin corespondență, trimițându-li-se totodată și cărți de învățătură, cărți de rugăciune, iconițe și cruciulițe.

În anul 2006 s-au acordat ajutoare constând în alimente, în valoare de peste 200.000.000 lei (20.000 Ron); îmbrăcăminte, în valoare de 400.000.000 lei (40.000 Ron); rechizite, în valoare de 20.000.000 lei (2.000 Ron); s-au organizat colecte pentru bolnavi, elevi, studenți, gospodării arse ș.a.m.d., în valoare de peste 300.000.000 lei (30.000 Ron).

O situație aparte o constituie urmările inundațiilor din vara anului 2006 asupra localităților Arbore și Clit.

Au fost afectate peste 200 de familii, din care 27 au fost distruse complet, 55 au fost grav avariate, iar 118 parțial afectate.

Prin purtarea de grijă jertfelnică a Înalț Prea Sfințitului Arhiepiscop Pimen, de Crăciun, au fost gata 69 de case noi, pentru 72 de familii sinistrate.

Au fost alături de Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Pimen preoții și credincioșii din Arhiepiscopie, care au contribuit cu bani – 200.000.000 lei (20.000 Ron); alimente – 100.000.000 lei (10.000 Ron); îmbrăcăminte – 200.000.000 lei (20.000 Ron), materiale de construcție – 300.000.000 lei (30.000 Ron), mobilier – 150.000.000 lei (15.000 Ron), aparatură electrocasnică –

80.000.000 lei (8.000 Ron), precum și Înalții Ierarhi, care cu frățescă dragoste au trimis ajutoare bănești: Mitropolia Moldovei și Bucovinei – 200.000.000 lei (20.000 Ron), Episcopia Covasnei și Harghitei – 200.000.000 lei (20.000 Ron), Episcopia Buzăului – 500.000.000 lei (50.000 Ron), Episcopia Dunării de Jos – 500.000.000 lei (50.000 Ron) și peste 10 tone cereale, iar Episcopia Maramureșului și Sătmăruului a trimis mobilier de peste 50.000.000 lei (5.000 Ron), aparatură electrocasnică – 150.000.000 lei (15.000 Ron), tâmplărie în valoare de peste 200.000.000 lei (20.000 Ron).

Mănăstirea Putna a contribuit cu supliment de mâncare pentru 60 de lucrători, zilnic, din iulie până în 20 decembrie 2006. Mănăstirea Sihăstria Putnei a participat prin muncă efectivă la construirea caselor pentru sinistrații din locul numit Țarincă, Arbore.

Elevii Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Mitropolitul Dosoftei” Suceava au contribuit la construirea unei case pentru o bătrână în locul numit Toloacă, Arbore.

Un sprijin deosebit a venit din partea Fundației creștine „George Becali”, care a acoperit majoritatea cheltuielilor pentru materialele folosite la construirea caselor.

Î.P.S. Arhiepiscop Pimen pe șantierul din Arbore

Case pentru sinistrații din Arbore

Case distruse în urma inundațiilor din 2006 – comuna Arbore

În majoritate, fondurile pentru acoperirea activității filantropice provin din Fondul Filantropia.

Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților colaborează în vederea realizării unor activități, programe, cu instituții ale administrației publice locale, între care se regăsesc: Consiliul Județean și consiliile locale, Inspectoratul Școlar Județean, Direcția Județeană pentru Protecția Drepturilor Copilului, Direcția Județeană pentru Muncă și Protecție Socială, Direcția Sanitară Județeană și Poliția.

O colaborare deosebită s-a realizat între Arhiepiscopia noastră și parohiile din componență, care au organizat colecte de alimente și alte produse necesare bunei funcționări a căminelor pentru bătrâni din Arhiepiscopie, precum și pentru acoperirea nevoilor la nivelul parohiilor.

Mănăstirile și schiturile din Arhiepiscopie au oferit cazare și masă pentru pelerini, săraci și copiii din taberele de la Voroneț, Mănăstirea Humor, Mănăstirea Vatra Moldoviței, Mănăstirea Putna. Au fost cazați peste 33.000 de închinători și pelerini, cărora li s-au oferit și masă (gratuit).

Mediatizarea activității filantropice desfășurată în anul 2006 s-a realizat prin articole în presa locală, reportaje și știri prezentate la postul local *Antena 1*, precum și prin colaborarea cu Radio România-Actualități, Radio Trinitas și Radio Iași.

În instituțiile filantropice ale Arhiepiscopiei, înființate și administrate de ea, beneficiari sunt bătrânii și copiii. Serviciile sociale acordate sunt complete. Personalul care deservește instituția se regăsește distribuit astfel: Căminul de Bătrâni „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava – 32 de persoane; Căminul de Bătrâni „Bogdan întemeietorul” – 19 angajați; Căminul de Plasament pentru Copii Dolhasca – cinci salariați; Căminul de Bătrâni „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie” Vatra Dornei – nouă salariați.

Activitatea religioasă desfășurată în unitățile bugetare se prezintă astfel:

În spitalele din Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților își desfășoară activitatea pastoral-misionară preoți salariați de la bugetul de stat prin Ministerul Sănătății și preoți salariați de la Secretariatul de Stat pentru Culte București, cu completare din fonduri proprii (Tabel 1).

Tot de la Secretariatul de Stat pentru Culte, cu completare din fonduri proprii, sunt plătiți și cei doi

Preoții care își desfășoară activitatea pastoral-misionară în spitalele din Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților

Nr. Crt.	Numele preotului	Locul slujirii	Observații
1.	Pr. Sava Sergiu-Broșteni II	Biserica „Sf. Pantelimon” Broșteni (Valea Bistriței)	Pr. Parohie
2.	Pr. Pavel Constantin	Biserica „Sf. Pantelimon” – Spitalul Fălticeni	Ministerul Sănătății
3.	Pr. Fediuc Mihai	Biserica „Sf. Cosma și Damian” – Spitalul Rădăuți	Pr. Parohie
4.	Pr. Fediuc Eugen	Biserica „Izvorul Tămăduirii” – Costâna	Ministerul Sănătății
5.	Pr. Irimia Ioan	Biserica „Sf. Haralambie” – Spitalul Burdujeni	Pr. Parohie
6.	Pr. Diaconu Constantin	Capelă Spitalul Jud. Suceava	Ministerul Sănătății
7.	Pr. Grosu Gabriel	Capelă Spitalul de Psihiatrie Câmpulung Moldovenesc	Ministerul Sănătății
8.	Pr. Melniciu Cristian	Capelă Spitalul Siret (Neuro-Psihiatrie)	Ministerul Sănătății
9.	Pr. Ianovici Gheorghe	Capelă „Spital boli profesionale” Frasin	Pr. Parohie
10.	Pr. Balan Daniel	Spațiu liturgic – Sasca Mică	Pr. Parohie
11.	Pr. Nușu Mircea	Spațiu liturgic – Spitalul Gura Humorului	Pr. „Sf. Împăraț Constantin și Elena” Gura Humorului

Preoții militari deservenți în unitățile militare din Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților

Nr. Crt.	NUMELE PREOTULUI	LOCUL SLUJIRII	OBSERVAȚII
1.	Pr. Ovidiu Iacob	Unitatea de Pompieri Suceava	Biserică în lucru
2.	Pr. Boiciuc Sorin Vasile	Unitatea de Vânători de Munte Vatra Dornei	Biserică finalizată
3.	Pr. Cătălin Simion Gheorghe	Unitatea de Jandarmi Fălticeni	Biserică finalizată
4.	Pr. Cârloanță Constantin	Colegiul Liceal Militar „Ștefan cel Mare” Câmpulung Moldovenesc	Capelă
5.	Pr. Lavric Florin – Secretariatul de Stat pentru Culte București + fd. proprii	Unitatea Poliție de Frontieră Rădăuți	Biserică finalizată
6.	Pr. Radu Nicolau	Unitatea de Jandarmi Suceava	Spațiu liturgic
7.	Pr. Nicolai Moroșan	Unitatea de Pompieri Câmpulung Moldovenesc	Spațiu liturgic

preoți care acordă asistență spirituală celor cazați în Căminul de Bătrâni „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava.

Pentru acoperirea nevoilor spirituale ale ostașilor și elevilor militari au fost construite biserici și capele, deservite de preoți militari, plătiți de Ministerul Apărării sau Ministerul Administrației și Internelor.

Cu binecuvântarea Î.P.S. Pimen, funcționează în Arhiepiscopia noastră asociații și fundații cu caracter misionar-cultural. Astfel, avem: „Societatea Creștinilor Ortodocși din Bucovina” Suceava, „Frăția Ortodoxă” Suceava, „Liga Doamnelor Ortodoxe” Fălticeni, „Societatea Femeilor Ortodoxe din Bucovina” Suceava, „Societatea Femeilor din Bucovina” Fălticeni, „Societatea Culturală pentru Literatură și Artă” (Astra) Rădăuți, Fundația „Christiana” Vatra Dornei și „Mila Creștină” Fălticeni.

Tuturor binefăcătorilor din țară și străinătate (Germania, Austria, Elveția), ierarhilor, preoților, credincioșilor din țară și străinătate, Fundației creștine „George Becali”, alese mulțumiri și pe această cale pentru jertfelnicia cu care susțin întreaga activitate filantropică din Arhiepiscopia noastră.

pr. Petru Crăciun,
consilier Asistență socială

Renașterea omului în urma mărturisirii păcatelor

Lumea a fost creată de Dumnezeu prin Cuvânt, de aceea Cuvântul umple întreg universul, fiind prezent în fiecare lucru creat. În Cuvântul lui Dumnezeu „trăim, ne mișcăm și suntem” (Fapte 17, 28).

Sfânta Scriptură, care conține Cuvântul lui Dumnezeu, „este un mesaj al lui Dumnezeu către om, către fiecare om, e un apel adresat persoanei ca ea să-L cunoască pe Dumnezeu în mod personal, să se întâlnească cu Hristos și să trăiască pentru El și nu pentru ea însăși”.

Cuvântul lui Dumnezeu este purtător de viață. Fără el nu vom ajunge să trăim însăși viața divină a Treimii. „A vorbi înseamnă a exprima ceea ce se găsește în lucruri, a face văzut și lucrător ceea ce stă în spatele lor drept realitatea dinamică cea mai profundă, drept însăși vocația lor. Când Dumnezeu vorbește, El creează lucrurile, le face să apară, când Dumnezeu dă un nume lucrurilor, El le stăpânește întinzându-și asupra lor puterea Sa, le duce la realizarea propriei lor vocații, pentru că, așa cum stă scris, Cuvântul Său este lucrător și nu se întoarce înapoi fără să fi produs un efect”.

Persoanele umane sunt într-o relație dialogică cu persoana Cuvântului și cu semenii, spune Pr. Stăniloae. „Fiecare om e un cuvânt gânditor și în dialog cu Cuvântul personal dumnezeiesc și cu celelalte cuvinte personale umane”.

În Vechiul Testament, Cuvântul lui Dumnezeu și-a făcut simțită prezența și acțiunea personală în relație cu oamenii, prin cuvinte și fapte directe, pregătindu-i pentru viitoarea Lui prezență personală în Iisus Hristos, Cuvântul și Fiul lui Dumnezeu întrupat.

În Hristos, Dumnezeu ne-a descoperit taina ascunsă de la facerea lumii. Și „n-a fost suficient ca Dumnezeu să trimită oamenilor numai cuvântul Său, ci El însuși a luat chip văzut pentru ca oamenii să aibă siguranță deplină despre El și ca să comunice cu Dumnezeu și cu oamenii într-un mod deplin”.

Cuvântul lui Dumnezeu nu este abstract, ci el se manifestă ca lucrător în realitate: vindecă bolnavi, iartă păcatele, înviază morți.

Cuvântul Domnului este sămânța care rodește în viața creștinilor prin lucrarea Duhului. Toate Sfintele Taine au ca element central cuvântul: „Cuvântul cheamă, trezește, deschide ușa inimii prin credință; Tainele, îndeosebi dumnezeiasca Euharistie, fac să intre Hristos în camera noastră, să cinăm cu El”, spune Pr. Constantin Galeriu.

După Întruparea Cuvântului, toți creștinii sunt chemați să-L mărturisească pe Hristos, spunea Părintele Stăniloae: „Nu numai Apostolii și urmașii lor vor comunica oamenilor lumina primită de la Hristos ci și toți cei ce primesc de la ei lumina credinței în Hristos,

deveniți și ei lumină. Și ei luminează, nu numai prin mărturisirea credinței lor prin cuvânt, ci și prin viața lor trăită mai mult sau mai puțin după modelul lui Hristos, cu ajutorul puterilor lor variate, primite de la Dumnezeu”.

În Evanghelia după Matei (10, 32), Mântuitorul Hristos spune că va mărturisi înaintea Tatălui ceresc pentru cei ce-L vor mărturisi în lumea aceasta. Iar Sfântul Apostol Pavel, referitor la exprimarea credinței prin cuvinte, afirma acest lucru: „Că de vei mărturisi cu gura ta că Iisus este Domnul și vei crede în inima ta că Dumnezeu L-a înviat pe El din morți, te vei mântui. Căci cu inima se crede spre dreptate, iar cu gura se mărturisește spre mântuire” (Romani 10, 9-10).

Cuvintele sunt mijlocul prin care persoanele conștiente exprimă rațiunile existenței lor și legăturile dintre aceste rațiuni. Exprimarea realității se face prin cuvinte. Dumnezeu a făcut omul ca făptură cuvântătoare, socială, ce are nevoie să comunice cu ceilalți. „Chiar Creatorul lumii și al oamenilor a dat oamenilor puterea să exprime prin cuvinte viața lor legată de lume și raționalitatea celor din lume, iar, într-o măsură oarecare sau analoagă, și pe Dumnezeu, Creatorul lor. Aceasta o exprimă Evanghelistul Ioan, declarând că Fiul lui Dumnezeu este Cuvântul fără de început, și prin El s-au creat toate”.

Cuvintele sunt mijlocul prin care se realizează dialogul dintre persoane, deci și comunicarea omului cu Dumnezeu. Dar, pentru a putea fi ascultat de Dumnezeu, omul trebuie să se curețe de păcate pentru că, potrivit Ioan 9, 21: „Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși”, întrucât păcatul îngreuează mintea și îi răpește înțelegerea, iar inima învățată nu se mai poate înălța la Dumnezeu. Rugăciunea, a cărei sursă este cuvântul, are putere curățitoare. Iar adevărata curățire a omului tot prin cuvânt vine, prin mărturisirea în fața lui Dumnezeu a ceea ce-i apasă conștiința, în Taina Mărturisirii.

Taina Spovedaniei vizează expunerea păcatelor în fața duhovnicului, mărturisirea lor prin cuvânt, ceea ce implică o convingere profundă și o conștientizare reală a ceea ce mărturisești.

Prin Taina Spovedaniei omul păcătos se purifică, se „naște din nou” prin simpla rostire a păcatelor însoțită de căință, întocmai cum apa Botezului l-a născut în Hristos.

Dacă Dumnezeu a creat lumea și omul prin Cuvânt, omul se re-crează pe sine, re-naște prin cuvânt în Taina Mărturisirii.

(va urma)

prof. Ioan Popovici, director al Seminarului Teologic „Mitropolitul Dosoftei” Suceava

Lirica religioasă românească

- privire de ansamblu

A fi român înseamnă a fi și creștin, iar experiența creștinării acestui neam o datorăm Sfântului Apostol Andrei, cel întâi chemat. Această mărturisire de credință, veche de mai bine de două mii de ani, reprezintă o binecuvântare pentru spiritele care au nevoie de o religie revelată. Prezența sacralului în viața omului determină conturarea opțiunii sale pentru religie, religios, religiozitate. Nevoia de comunicare a omului contemporan este adeseori comparabilă ca intensitate și pregnanță cu nevoia de Dumnezeu. Dacă „La început a fost Cuvântul...”, iar acest „Cuvânt trup S-a făcut”, e greu să inventariem multitudinea căilor de denotație pe care umanitatea le-a aplicat și continuă să le aplice textului biblic. În plan teluric, cuvântul, în general - înseamnă doar informație, semiotic vorbind poartă în el un semn și un icon, pe când Cuvântul divin determină și implică trăirea duhovnicească, cea unică „împărtășire”.

O privire de ansamblu asupra poeziei scoate în relief o caracteristică a acesteia, și anume că majoritatea scriitorilor și-au mărturisit credința în Hristos și în Biserică. Poezia religioasă reprezintă o întâlnire de suflet între poet și căutătorii de Adevăr, dar mai ales între poet și cititor. Astfel, primul, întărit prin harul Duhului Sfânt pe care-L trimite Dumnezeu asupra lui, îl ajută la rândul său pe cititorul aflat pe o treaptă mai de jos să se umple de adevăruri înalte.

Poetul are darul de a se exprima imaginativ, în spiritul sfințeniei și de aici deducem calitatea sentimentelor, a trăirilor. Poezia și rugăciunea reprezintă două forme fundamentale ale creației umane și sunt foarte înrudite prin geneză, structură și finalitate.

Ca structură, poezia și rugăciunea sunt în mod desăvârșit lirice și aspiră în ritmurile lor interioare către un punct luminos, ce se situează în idealitatea condiției umane. Poetul este cercetat prin ceea ce numim inspirație, conform tradiției mitice. Poezia și rugăciunea, dacă nu se unesc efectiv datorită paralelismelor determinate de momentul lor esențial de desfășurare, cel puțin se completează. Poezia religioasă cultivă adevărurile de credință trăite, fără a fi o teologie versificată.

Poezia creștin-ortodoxă cultă traversează un lung hiat temporal până în secolul al XIX-lea, dar subzistă în cărțile populare, în *Psalmii* lui Dosoftei, circulând sub formă de colinde, și în tot folclorul religios răspândit în popor.

Mitropolitul Grigore Țambac ar fi deschizătorul de drum al acestei impresionante dimensiuni a literaturii române religioase, cel care redacta în 1402 *Patimile Sfântului și Slăvitului Mucenic Ioan cel Nou*. Filotei monahul, logofătul lui Mircea cel Bătrân, a compus în limba slavonă niște imnuri religioase, „tropare” sau „pripeale” tipărite în 1547 la Veneția, într-un *Molitvoslov*, iar în țară sunt tipărite de către diaconul Coresi într-un *Sbornic* în 1580. Aceste două nume ale lumii monahale ortodoxe medievale românești aduc prima contribuție redutabilă la dezvoltarea poeziei imnografice, admisă în liturgia ortodoxă oficială. În

1673 apare *Psaltirea în versuri tocmită*, a Mitropolitului Dosoftei, iar în 1688 vede lumina tiparului *Biblia de la București*, două lucrări de referință pentru lirica religioasă și traducerile de texte bisericești. Există o raportare perpetuă a omului la voința divină, sesizabilă mai târziu în elegiile lui Grigore Alexandrescu. Un fior cosmic și transcendent străbate toată poezia lui Eminescu, tot așa cum o îngenunchere în fața misterului dumnezeiesc se proiectează în lirica lui Goga și în baladele lui Coșbuc despre război și moarte. Meritul incontestabil al poeziei moderne, reprezentată strălucit prin Al. Macedonski (*Psalmii moderni*), Tudor Arghezi, Lucian Blaga, Vasile Voiculescu, Ion Pillat, Nechifor Crainic este de a fi descoperit sensurile creștine ale dialogului dintre om și divinitatea tutelară, rosturile vieții, misterul existențial, necesitatea și semnul integrator al morții, locul omului în univers, destinul cosmosului etc.

Un rol major în cultivarea și răspândirea poeziei religioase în perioada interbelică l-a avut revista *Gândirea*, promotoare a unui veritabil curent, gândirismul, un ortodoxism aplicat în plan estetic, teoretizat prin studii și articole de mentorul publicației, Nechifor Crainic.

Poezia românească este religioasă, în opinia lui Nichifor Crainic, pentru că înseamnă «reacțiunea melodioasă a subiectului față de lumea înconjurătoare» și pentru că ea caută înțelesul realității lumii «dincolo de cosmosul văzut, în spiritul veșnic». «Sănătatea sufletească» și «semnele tinereții» s-ar releva în «legătura afectivă cu pământul patriei, în legătură cu strămoșii și în legătură cu Dumnezeu», eul liric nemaifiind, cum se întâmpla la «poetii marelui oraș occidental», «izolat și suspendat». Și dacă «doctrina creștină e aceeași» și, prin urmare «creștinismul e universal», temperamentul etnic al fiecărui popor îl autohtonizează. Unele popoare cu temperament apostolic convertește pe alții, altele cu temperament mistic sunt contemplative, unele cu spirit critic îl caută filosofic, în timp ce altele, cu simț artistic «îl primesc în strălucitoarele minuni ale frumuseții. Noi românii suntem un popor care am trăit în generozitatea eroismului și a milosteniei». [...]

În *Poezia noastră religioasă*, el susține: «Poetii sunt discipolii și imitatorii lui Dumnezeu, înrudiți cu El poate mai mult decât orice creatură prin capacitatea ei de a se transpune dincolo de lume, de a o vedea din perspectivă divină ca operă a veșnicului Părinte și de a-L imita în plăsmuirea frumuseții și armoniei».

Alături de „credință” și „tăgadă”, la fel de înverșunat trăite de Argezi, de panteismul extatic și de nostalgia

Nichifor Crainic

„paradisului destrămat” în viziunea lui Blaga, de convingerea lui Voiculescu, că poezia este de esență divină, ca și Logosul oferit de Dumnezeu făpturii zămislite de El, de contopirea spiritului mistic cu Duhul Sfânt în aspirația către eternitate a liricii lui Nechifor Crainic, sentimental religios s-a manifestat și în opera poetică a altor scriitori de la *Gândirea* mai mult sau mai puțin cunoscuți marelui public: Adrian Maniu, Aron Cotruș, Ștefan I. Nenișescu, Sandu Tudor, Emil Isac, Radu Gyr ș.a.

Chiar dacă în epoca totalitară s-a interzis popularizarea / publicarea textelor lirice religioase, poezia românească n-a abandonat în totalitate simbolurile divinității și ale religiosului, metafizicului chiar, simbolurile și temele mistice (Ioan Alexandru, Daniel Turcea ș.a.).

În 1992 și 1999 au apărut cele două volume ale antologiei de *Poezie română religioasă* a lui Florentin Popescu, care reunește 130 de autori, din rândul cărora literatura contemporană este reprezentată prin nume de rezonanță, de la Ștefan Augustin Doinaș, Ion Caraion, Valeriu Anania, A.E. Baconsky, Marin Sorescu, Cezar Baltag, până la Ioan Alexandru, Daniel Turcea, Nicolae Dabija, Leonida Lari ș.a. În urma unei lecturi atente se poate sesiza că există două categorii de poeți religioși:

- adevărații mistici, care raportează totul la existența divină, care trăiesc cu adevărat starea extatică de sfințenie și pun cuvântul lor iluminat în slujba revelării Verbului divin;

- cei care fără a folosi în mod recurent temele biblice, ating printr-o metafizică profundă și prin regândirea ordinii universale starea de religiozitate în poem. Sunt spirite neliniștite, iscoditoare, care uneori îl contestă pe Dumnezeu, însă pe urmă se căiesc și continuă să-L caute, tânjind după divin.

În prima categorie se înscriu, în genere, tradiționaliștii, în cea de a doua, marile spirite care vor să ia, în opera lor, construcția lumii de la capăt, așa cum procedează Arghezi.

Leția Dumnezeirii este pentru toți, credincioși și profani, aceea că omul se înalță și se pierde, deopotrivă prin sine.

Se impune o scurtă trecere în revistă a direcțiilor tematice generale prezente în cadrul poeziei de inspirație religioasă, scrisă de autorii români de-a lungul timpului.

Într-o primă categorie repertorială pot fi incluse poemele cu caracter general filosofic, în care poezii (îndeosebi cei moderni: Blaga, Arghezi, Voiculescu) își pun întrebări legate de divinitate, implorându-l răspunsuri și „semne” concrete ale prezenței acesteia, ori fac trimiteri la situații și momente similare din *Biblie*, *Duhovnicească* și *Psalmii* de Tudor Arghezi, *Horeb lăuntric*, *Așteptare sub cortul pustiei*, *Ce trist e Doamne, Vorbesc și eu în dodii*, de Vasile Voiculescu, *Țara de peste veac* de Nechifor Crainic ș.a.

O a doua categorie include, la rândul-i, după opinia lui Florentin Popescu, primul realizator postdecembrist al unei antologii de poezie religioasă românească, „trei mari teme: una didactic-moralizatoare, cu destinație precisă (preșcolari, școlari și tineri în general), a doua legată de sărbătorirea Nașterii și Învierii Domnului și una cuprinzând poezii închinete Sfintei Fecioare.”¹

Dincolo de valoarea acestor creații (uneori incontestabilă, alteori discutabilă) inspirate autorilor lor deopotrivă de trăiri și experiențe spirituale nemijlocite, ca și de lecturi atente și minuțioase ale cărților liturgice, un adevăr esențial ni se relevă cu pregnanță: permanența și continuitatea seculară a liricii românești de inspirație religioasă. Ea reprezintă un segment fundamental al culturii noastre, încă insuficient cercetat și analizat de către istoricii și criticii literari.

Mulți dintre poezii români contemporani au abordat teme și idei care se circumscriu religiei creștin-ortodoxe și arealului biblic. Este adevărat, cei patruzeci și cinci de ani de dictatură comunistă le-a făcut poezilor aproape imposibilă o manifestare nestingherită pe tărâmul acestui tip de lirică. Și totuși, poemele de acest gen au văzut și atunci lumina tiparului, strecurate voalat în multe cărți editate în perioada respectivă. Astfel, de la Ion Caraion și Valeriu Anania și până la Daniel Turcea și Nicolae Dabija, de la Nichita Stănescu și Ana Blandiana sau Ileana Mălăncioiu și până la Romulus Guga, Mircea Ciobanu și alții, poezii au practicat, cu rezultate remarcabile, o astfel de creație.

Motivetele „subiectele” și temele poeziei de inspirație religioasă practicată de poezii contemporani cu noi sunt aceleași ca și la înaintașii lor, fie preluate din *Biblie*, fie de ordin mai general sacru, însă maniera de tratare a lor este acum alta, ca și expresia în ton și în acord cu întreaga lirică modernă de la noi. Înnoirea metaforei, căutarea conciziei, descoperirea unor noi simboluri, o mai profundă interpretare a mitului sunt doar câteva din atributele acestor creații care îi individualizează pe autori în contextul atât de bogat și de variat al poeziei noastre.

Suntem convingși că celebra precizare a lui Malraux „Secolul XXI va fi unul religios sau nu va fi deloc!” își află deplina confirmare în realitatea pe care o trăim și că poezia românească se va îmbogăți, pe mai departe, cu noi opere, pentru o lectură de suflet. O lectură care să prilejuiască și întâlnirea cu o mică oază de bucurie, de puritate și de frumos pe marea învolburată de griji și neliniști cotidiene, dar și curiozitatea intelectuală de a cerceta textul liric religios cu toate instrumentele analizei literare moderne.

Suntem convingși că ...în viața de zi cu zi a oamenilor de pe meleagurile noastre Dumnezeu a fost prezent pretutindeni: în locurile de trudă, dar și în cele de odihnă, în clipele de grea suferință, dar și în cele prilejuite de bucuria unor recolte bogate sau de ivirea pe lume a unui prunc.

Expresia sentimentelor de fericire, de tristețe, de îngrijorare, de dragoste pentru cele pe care Dumnezeu le-a dat omului, a constituit-o poezia cu caracter religios sau de inspirație religioasă, capitol vast și deosebit de interesant al literaturii noastre, începând din secolele XVI-XVII și ajungând, prin manifestări de o mare varietate, până în zilele noastre.²

prof. drd. Mirela Alexa
Seminarul Teologic „Mitropolitul Dosoftei” Suceava

Și totuși suntem un popor ortodox!

„Dacă Dumnezeu există și cred în El, am câștigat totul.

Dacă Dumnezeu nu există și am crezut în El, n-am pierdut nimic !”

(B. Pascal)

A spus cineva că Biserica Ortodoxă va trebui să suporte concurența în raport cu celelalte culte și cu grupările religioase de orice fel și că această concurență va decide dacă are credibilitate sau nu, dacă își justifică statutul de Biserică majoritară sau nu, dacă nu cumva statutul de Biserică majoritară este impus prin forța statului.

Afirmatiile acestea erau lansate cu un an înainte de Decembrie 1989 și așteptările „trebuiau să se împlinescă” fie și pentru a avea satisfacția că s-au adevărit previziunile sale, dacă nu cumva pentru ca să se justifice ca formațiune de cult.

Dar nu s-au împlinit „PROROCIILE” domniei sale și iată că, după 17 ani de la anul de grație 1989, Biserica Ortodoxă, chiar în condițiile concurenței care nu-i sunt proprii în mersul spre veșnicie, rămâne cu procentul de acum binecunoscut. În aceste condiții, diavolul caută „ca un leu să înghită” de va fi posibil chiar „dintre cei aleși,” ori, pentru această lucrare, a trebuit să mai inventeze ceva. L-A INVENTAT PE MOISE, de profesie profesor, după intenții demolator de suflute și de formație ateu sau înregimentat la vreun cult mărunț care și-a pus valorile în piața concurenței.

Toate acestea un om normal le înțelege când intră în contact cu realitatea de astăzi și le așează acolo unde așează de obicei toate câte nu-l interesează pentru a nu fi pervertit, dar de aici și până la a ieși periodic pe canalele de televiziune ca să-ți impui punctul de vedere cu orice preț, chiar și cu prețul disprețului public, mi se pare că este de prost gust și reproabil.

Postul național de televiziune, la o oră de maximă audiență, ne-a prezentat imaginea unui om care flutura din mâini și se făcea observat pentru a-și declara ateismul în fața națiunii ca pe un drept pe care și l-a câștigat ca fiu legitim al comunismului. Nimic deosebit până aici, pentru că din vreme în vreme îngerul satanei cere Bunului Dumnezeu așa, ca pe vremea lui Iov: „Oare degeaba se teme Iov (Poporul Român, n.n.) de Dumnezeu? N-ai făcut Tu gard în jurul lui ... în toate părțile lui și ai binecuvântat lucrul mâinilor lui ...? Dar ia întinde mâna Ta și atinge-Te de tot ce este al lui, să vedem dacă nu Te va blestema în față!” (Iov 1, 9-11).

Un lucru asemănător se petrecea pe vremea Mântuitorului, înainte de Sfintele Patimi; atunci, evreii (majoritari, n.n.) stăruiau, cerând cu strigăte mari ca El să fie răstignit, și strigătele lor au biruit !” (Luca, 23, 23). Acum, câțiva minoritari - unul frumos, cu păr lung și cărlionțat, îndoienic după moralitate, altul cu chipul radiind de satisfacția profesorului împlinit, cunosător a toate și european, iar altul copleșit de muza versului ateu pe care ochelarii „nu puteau să-l mai încapă”, vorba lui Eminescu, fac același lucru, dar de pe poziții total diferite, că de, o fi Poporul Român Ortodox

majoritar în țara lui, dar minoritarii de aici sunt majoritarii Europei și trebuie să ne supună majorității! Na, că ți-am zis-o; ce argument mai ai, ortodoxule?

Da, Poporul Român Ortodox suferă în credincioșia lui ... și rabdă, totuși până când?

Până la sfârșit ! Că zice Mântuitorul: „... minciñoșii se vor scula și vor amăgi pe mulți. Din pricina înmulțirii fărădelegii, iubirea multora se va răci. Cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui. (Matei 24, 11-13), iar Sf. Pavel atenționează: „Și aceasta să știți că, în zilele din urmă, vor veni vremuri grele; Că vor fi oameni iubitori de sine, iubitori de arginți, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără cucernicie, lipsiți de dragoste, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, cruzi, neiubitori de bine, trădători, necuviințoși, îngâmfați, iubitori de desfătări mai mult decât iubitori de Dumnezeu ... Depărtează-te de aceștia !” (II Timotei 3, 1-5)

Poporul Român Ortodox nu se războiește cu „potrivnicul”, pentru că Duhul lui Dumnezeu îl apără, dar se aud murmure care spun: De ce nu se arată cutare sau cutare ierarh să ne reprezinte într-un astfel de dialog? Chiar așa, de ce?

Pentru că Biserica Sfântă Ortodoxă este MAMA, și fiii săi credincioși trebuie să o apere, că zice Sfânta Scriptură: „Fericit este omul care-și va umple casa de copii; nu se va rușina când va grăi cu vrăjmașii săi în poartă!” (Psalmul 126, 5), ori Biserica, Casa Domnului, este plină de copii, și ei o apără de toate, chiar și de cei ce vor să dea icoana afară din școli, își apără valorile spirituale prin care Dumnezeu Se descoperă oamenilor.

Bucuria și minunea cea mai mare este când lucrarea aceasta de apărare a valorilor o face un tânăr binecuvântat de Dumnezeu cu darul poeziei. Văzând cum din oamenii de artă curge înțelepciunea, mi-am zis:

„Acolo, în platoul televiziunii naționale, nu era nevoie de un episcop, acolo a lucrat Duhul lui Dumnezeu prin mădularele Trupului lui Hristos, care este Biserica, trebuie să conștientizăm această realitate și să luăm aminte la cuvântul apostolesc care ne spune: „Au nu știți că trupurile voastre sunt mădularele lui Hristos? ... că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt, Care este în voi?” (I Corinteni 6, 15 și 19) și apoi ne îmbărbătează: „De va strica cineva templul lui Dumnezeu, îl va strica și Dumnezeu pe el, pentru că sfânt este templul lui Dumnezeu, care sunteți voi!” (I Corinteni 3, 17).

Ca urmare, trebuie să acceptăm realitatea că Biserica suntem noi toți, că împreună îi apărăm valorile și că „icoana este un act revelator sub aspect artistic și viziune a lumii spirituale prin care Dumnezeu se face cunoscut.”

Se invocă cu vehemență libertatea celor puțini de a alege; au ales, e treaba lor, dar și noi, cei mulți, am

1. Florentin Popescu, *Prefață la Poezie română religioasă*, Ed. Coresi, București, 2002, p.5.

2. Florentin Popescu, *op.cit.*, p. 6.

ales: **Am ales potrivit învățării noastre ortodoxe să rămânem ortodocși**, și rămânem pentru că așa a spus Mântuitorul: „În ceea ce ați fost puși, în aceea să rămâneți!”. Noi rămânem cu ale noastre, ce este așa de greu de înțeles?

Lucrarea aceasta de golire a sacralului din sufletul Poporului Român Ortodox nu-i de ieri de azi, este de vreo sută și ceva de ani, de când rațiunea a început să confunde lucrurile, numai că acum se încearcă prin puterea legii, acum este mai sofisticată, așa de sofisticată, că la întrebarea pusă curat românește: „Și dacă există Dumnezeu, ce te faci?”, vajnicul luptător a ridicat din umeri, probabil ca să spună: „Nu-mi pasă!”, atitudine care m-a revoltat, pentru că dacă lui nu-i pasă, îl privește, „va da socoteală la bună vreme înaintea dreptului Judecător”, dar mie și altora ne pasă, vrem să fim lăsați în pace, să ne creștem copiii în frică de Dumnezeu și în respect față de oameni, să nu-l facem pe Sfântul Înger Păzitor să verse lacrimi pentru noi!

Ascultați ce zice Sf. Pavel: „Să nu întristați Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu, întru Care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării!” (Efeseni 4, 30), dar și pe Solomon: „Dacă nebunia se pripășește în inima celui tânăr, numai varga certării o va îndepărta de el!” (Pilde 22, 15).

Toate pretențiile acestea și altele care vor mai veni se fac în numele toleranței; Poporul Român este chemat să fie tolerant! Dar mă întreb: nu a fost și nu este tolerant? Dacă aceasta n-ar fi o realitate, ar fi intrat atâtea năzbâtii în viața noastră, practici murdare de tot felul și invitații care fac rușine chiar necuvântătoarelor! **POPORUL ROMÂN ESTE TOLERANT**, dar până când?

La această întrebare ne-a dat răspuns, cu ceva vreme în urmă, Mitropolitul Clujului de azi, Î.P.S. Bartolomeu, într-o conferință rostită la Casa Studenților din București, la invitația A.S.C.O.R., care avea ca subiect „Noii evanghelizatori”. El a spus: „Toleranța mea

trebuie să înceteze atunci când se abuzează de ea, ... chiar cu riscul de a deveni intolerant sau de a fi catalogat fundamentalist, pentru că, la urma urmei, dacă este vorba de fundamentalism, primul fundamentalist a fost Însuși Iisus Hristos, care a spus: «mergi înapoia Mea, satano!»”.

Ori, în condițiile date, și la insistența cu care se „lucrează” împotriva spiritualității Poporului Român, căruia i se cere nici mai mult nici mai puțin decât să se „descotorosească” de Ortodoxie, pe motiv că, vezi Doamne, Europa ne vrea mai puțin ortodocși și fără icoane, trebuie să devenim intoleranți, și aceasta este vina celor care, periodic și sistematic vin în fața națiunii ca să arate că nu sunt liberi dacă stă icoana pe peretele școlii unde un singur copil, care nu este ortodox, este tratat cu prețuire, dar tatăl - numai tatăl, ce-i drept profesor, adică deștept foc, se simte discriminat. Cine, dar, este intolerant? Nu cumva tocmai domnia sa?

Ca urmare, cred cu tărie că, exceptând atitudinea și opțiunea celor trei: un ateu, un fals filozof, poate partizan al vreunei secte, și a unui libertin întru moralitatea sa, cu înfățișare de artist, a scos la lumină un adevăr incontestabil, anume că:

„POPORUL ROMÂN ESTE ORTODOX ȘI ÎȘI APĂRĂ BISERICA MAMĂ!”

Nu greșesc dacă repet versurile scrise într-un cuvânt pe aceeași temă:

„Zadarnic se trudesc cei fără minte
Să ne răpească țara și credința,
Căci Dumnezeu și azi ca și-nainte
Ne-a pregătit în suflet biruința!”

Dumnezeu să binecuvânteze Poporul Român și să-l întărească întru apărarea credinței strămoșești, cu care a parcurs o istorie așa de zbuțumată!

pr. Ionel Filon,
Parohia Lisaura

Concepția creștină despre muncă

Principala caracteristică a omului este munca. Capacitatea de a munci i-a fost dată omului prin creație, iar valorificarea ei începe odată cu așezarea lui în rai, înainte de căderea în păcat: „Și a luat Domnul Dumnezeu pe omul pe care-l făcuse și l-a pus în grădina cea din Eden, ca s-o lucreze și s-o păzească” (Fac. 2, 15). Înainte de cădere, pentru om, munca nu era o povară, ci dimpotrivă, era bucuria și plăcerea lui. Abia după cădere puterile lui au slăbit, iar pâinea și-o va câștiga din acest moment cu osteneală și durere.

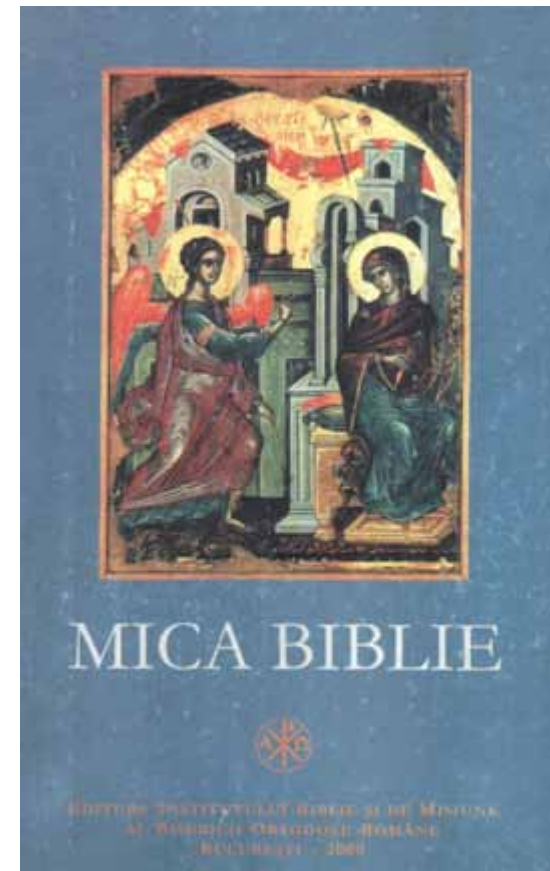
Încă de la apariția sa, creștinismul a adus în lume o concepție nouă despre muncă. Munca este o activitate ce aparține exclusiv omului, fiind un proces conștient de realizare a unui scop dinainte stabilit. Ea este legea existenței noastre, principiul care face să progreseze oamenii și națiunile. Învățătura creștină nu limitează munca numai la scopurile sale pământești, căci, așa cum se spune, omul nu trăiește ca să mănânce, ci

mănâncă pentru ca să trăiască. Creștinismul acordă muncii o valoare religioasă-morală.

B. Munca în starea paradisiacă

Pentru primul om, cât și pentru întreaga omenire din toate timpurile, nimic nu putea fi mai bun decât fericirea. Starea paradisiacă a omului era o stare de adevărată fericire. Fericirea aceasta primordială nu înseamnă o stare permanentă de odihnă, desfătare și trândăvie. Omul creat de Dumnezeu la început era curat de orice corupție, neexistând pentru el nici trudă și nici sudoare obositoare. Este prima caracteristică a activității omenești, înainte de păcatul lui Adam.

Ocupația omului era ușoară și plăcută. Dumnezeu, ca un bun părinte care-și iubește copilul, S-a gândit să-i dea o ocupație ușoară. Și atunci Domnul i-a poruncit lui Adam să lucreze și să păzească grădina. Așadar, Dumnezeu i-a dat de la început omului o lege a muncii,

nu ca o pedeapsă și trudă, ci ca o lege de exercițiu și instrucțiune. El a vrut totuși ca omul să aibă o ocupație, ca nu cumva să depășească hotarele îngăduite, căci, dacă ar fi rămas fără lucru, ar fi înclinat spre nepăsare, ca urmare a unei destinderi prea mari. Orice fel de muncă era să fie plăcută și atrăgătoare, așa a fost și pentru cei dintâi oameni în Eden, cât timp au petrecut în ascultare de porunca lui Dumnezeu.

Datorită firii sale, de ființă liberă, înzestrată cu rațiune și voință, omul trebuia să înainteze mereu în muncă. Acest continuu progres era în deplin acord cu legile firii și cu mandatul ce-i fusese încredințat, constituind ceea ce s-ar putea numi realizarea binelui pe pământ. Munca îl disciplinează pe om, îl face mai bun și-l ridică în demnitate, până la „asemănarea cu Dumnezeu”, prin actul creației ce-l face în calitate de colaborator al Lui.

C. Munca în starea de păcat

Alungarea omului din Eden a atras după sine pierderea fericirii primordiale. Omul pășește astfel din greșeală în greșeală, până se afundă cu totul în mocirla păcatului. De acum, sufletul uman nu mai radiază în univers lumina binecuvântării, ci suspinul și întunecimea blestemului. Ca să poată scoate din pământ cele trebuincioase pentru viață, trebuie să stropască brazdele „cu sudoarea frunții sale” (Facerea III, 19). Pe pământ au apărut spini și pâlămidă, din a căror cauză cultivarea lui se face cu multă osteneală.

Există mai întâi o muncă strict necesară pentru

menținerea vieții biologice, care este o lege fundamentală, de la care nimeni nu trebuie să se abată. Alături de acest sens, există acela al muncii ca mijloc indispensabil pentru dezvoltarea și perfecționarea puterilor noastre fizice și spirituale, pentru stăpânirea și utilizarea naturii și muncii drept condiție a mântuirii.

Chinul foamei, al frigului și al tuturor necesităților practice îl silesc pe om să ocolească domeniul spiritual și să se afunde în mocirla grijii numai de cele truștești. Egoismul sălbatic și individualismul hain își croiesc drum, iar hoția, lăcomia și minciuna răsar ca din pământ. Din afirmarea dreptului forței a apărut sclavagismul, oribila pată ce a întunecat atât de mult omenirea în primele ei licăriri de viață.

D. Munca în starea de mântuire

Ca model al muncii a fost Însuși Dumnezeu, Care în timpul celor șase zile ale creației a muncit, iar în ziua a șaptea „S-a odihnit de toată lucrarea pe care o făcuse” (Fac. 2, 2). Odată cu reabilitarea omului și restaurarea întregii firii, a fost reabilitată și munca. Ea nu mai este un blestem, cum era sub domnia păcatului, ci o binecuvântare, ca atunci când se exercita în grădina Edenului. Chinul și dezgustul, inerente decăderii muncii, se transformă în voieșie și plăcere. Cu ajutorul muncii, adevăratul creștin poate să respingă ușor toate asalturile răutății și imperfecțiunii și reușește să cucerească cetatea binelui și a desăvârșirii. Omul înlătură din natură tot ceea ce-i murdărie, dezordine, mizerie, pustietate, ca unele ce întunecă bucuria vieții sale; el înmulțește prin muncă, în chip creator, curățenia și bucuria vieții.

O deosebire fundamentală se observă între scopul pe care îl urmărește munca în creștinism și cel urmărit în antichitate. În creștinism, accentul se pune pe bunurile spirituale, deci concepția despre muncă este pusă în legătură cu Divinitatea.

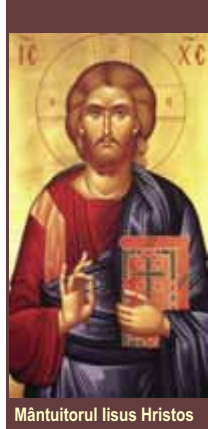
În lumina Evangheliei, munca nu mai poate fi privită ca un blestem de care omul să fugă, ci ca o binecuvântare pe care trebuie s-o caute și s-o îmbrățișeze. Creștinismul recunoaște fiecărui om dreptul la muncă după puterile sale, după cunoștințele sale și după capacitatea sa.

CONCLUZII

Problema muncii, atât de importantă pentru viața de toate zilele, preocupă neîncetat cugetarea omenească în diferite domenii. Pentru noi, creștinii, munca este mai întâi o poruncă divină și o lege fundamentală a vieții umane. Munca este deci și un important factor educativ.

Creștinismul dă muncii o nouă fundamentare și un nou impuls. Astfel, munca devine o colaborare a omului cu Creatorul la opera „creației continue” și a grijii lui Dumnezeu.

pr. Ștefan Argatu,
Parohia „Nașterea Domnului” Suceava

Diavolul începe de la păcate mici și așa îl duce pe om la păcate mai mari, apoi în iad; așa au pățit Cain și Saul

Când mintea omului este stăpânită, ca de beție sau de nebunie, de un gând rău, greu îi este omului să se libereze dacă sufletul nu-i deosebit de puternic. Cumplit lucru, cumplit lucru este când faci loc în suflet patimilor rele! De aceea, trebuie să le îndepărtăm prin orice mijloc și să nu le lăsăm intrare liberă; când ajung de pun stăpânire pe suflet și-l biruie, dau naștere la mare vâlvătaie, ca și focul ce cade pe lucruri care se aprind ușor. Vă rog deci să faceți totul ca să le opriți intrarea. Să nu băgați în sufletul vostru orice păcat, mângâindu-vă cu acest gând fără de folos, spunând: „Ce lucru mare e fapta aceasta, ce mare lucru cealaltă?”. De aici se nasc mii și mii de rele. Că diavolul, ticălos fiind, pentru a pierde pe oameni, se folosește de multă viclenie, de multă stăruință, de mult pogorământ. Își începe atacul cu lucruri mici. Să-ți dau câteva pilde. A vrut să-l facă pe Saul să asculte minciunile unei vrăjitoare¹. Dar dacă l-ar fi sfătuit dintru început la asta, Saul nu l-ar fi ascultat. Cum l-ar fi ascultat când Saul a gonit pe vrăjitoare²? De aceea, diavolul se strecoară în sufletul lui pe nesimțite, încetul cu încetul. Mai întâi îl face să nu asculte de Samuil; apoi îl face să aducă lui Dumnezeu arderi de tot când nu era Samuil de față; iar când a fost ținut de rău, răspunde că a fost silit să jertfească pentru că îl amenințau cumplit vrăjmașii. Și ar fi trebuit să plângă o astfel de faptă! El însă socotea că n-a făcut nici un rău. Dumnezeu îi poruncește apoi să nu cruțe pe amaleciți, dar el calcă și această poruncă. De aici au ieșit acele fapte îndrăznețe împotriva lui David și așa, pe nesimțite și încetul cu încetul, nu s-a mai putut opri din alunecășul său până a ajuns de s-a aruncat pe sine însuși în prăpastia pierzării. Tot așa și cu Cain. Diavolul nu l-a îndemnat de la început să-și omoare fratele; nu l-ar fi înduplecat, ci mai întâi îl face să-l aducă lui Dumnezeu ca jertfă roadele cele mai rele, spunându-i: „Nu-i nici un păcat!”, în al doilea rând a aprins în sufletul lui invidia și răutatea, spunându-i iarăși: „Nici acesta nu-i un păcat!”, și tocmai în al treilea rând l-a înduplecat să-și omoare fratele și să tăgăduiască uciderea. Diavolul nu s-a oprit până ce n-a adăugat și culmea răutăților. De aceea, trebuie să ne împotrivim de la început păcatelor. Chiar dacă diavolul

s-ar opri la cele dintâi păcate ce le aduce asupra noastră, nici așa n-ar trebui să disprețuim aceste prime păcate; când însă sufletul e nepăsător, diavolul ne urcă și la mai mari păcate. Trebuie deci să facem totul ca să stărpim începuturile păcatelor. Să nu te uiți la păcat că este mic, ci să te gândești că ajunge rădăcină de mare păcat dacă nu-l iei în seamă. Iar, dacă trebuie să vă spun ceva care să vă minuneze, este că păcatele mari nu au nevoie de atâta luare-aminte ca păcatele mici și neînsemnate; însăși natura păcatelor mari face ca să ne îndepărtăm de ele; cele mici însă, pentru că sunt mici, ne fac să fim nebăgători de seamă și nu ne îndeamnă să pornim cu hotărâre la stărpirea lor. De aceea și ajung repede mari, pentru că dormim. Aceasta o poți vedea și cu bolile trupului. Așa s-a născut în luda acel mare păcat. Dacă furtul banilor săracilor nu i s-ar fi părut mic păcat, n-ar fi ajuns să-L vândă pe Hristos. Dacă tirania slavei deșarte nu li s-ar fi părut iudeilor un păcat mic, n-ar fi alunecat să ajungă ucigători de Hristos. Și poți vedea că toate păcatele se nasc așa. Nimeni nu sare să săvârșească păcatul iute și dintr-o dată. Are, are sufletul nostru o rușine înnăscută, un respect față de fapta bună. Nimeni nu-i atât de nerușinat ca să săvârșească dintr-o dată păcatul, ca să arunce toate pe una, ci se pierde pe nesimțite și încetul cu încetul

Sfintii Trei Ierarhi

când nu ia aminte. Așa a intrat în lume închinarea la idoli. Pentru că oamenii au cinstit peste măsură și pe vii și pe morți au ajuns de s-au închinat la idoli. Așa s-a întins și desfrânarea și toate celelalte păcate. Să-ți dau o pildă! Ai râs când nu trebuia; unul te-a ținut de rău; altul însă ți-a îndepărtat din suflet frica, spunându-ți: „Nu-i nimic! Ce-i dacă ai râs? Ce poate să se nasca de aici?”. Dar din râsul acesta s-a născut gluma, iar din glumă, cuvintele de rușine, apoi fapte de rușine. Iarăși te ține de rău unul că bârfești pe semenul tău, că-l ocărăști, că-l vorbești de rău, dar disprețuiești cuvintele lui și-i spui: „Nu-i nimic dacă bârfești!”. Dar de aici se nasc ura nespūsă, dușmănia neîmpăcată, nenumărate sudalme, iar de la sudalme se ajunge la bătaie, iar de la bătaie adesea la omor.

De la niște păcate așa de mici ne duce vicleanul diavol la păcate mari, iar de la păcatele cele mari ne

duce la deznădejde; și găsește diavolul cu aceasta o altă cale de pieire, nu mai mică decât cea de mai înainte. Că nu ne pierde atât de mult păcatul cât deznădejdea. Dacă cel care a făcut un păcat se trezește, își îndreaptă prin pocăință repede păcatul săvârșit; dar cel care se deznădăduiește și nu se pocăiește, nu se îndreaptă, pentru că n-a folosit leacurile pocăinței. Diavolul ne mai întinde încă o a treia cursă cumplită. De pildă, când păcatul îmbracă haina evlaviei.

– Dar de unde are diavolul atâta putere, aș putea fi întrebat, încât să înșele pe oameni până într-atâta?

– Ascultă și ferește-te de gândurile lui! A poruncit Hristos prin Pavel ca femeia să nu se despartă de bărbat și să nu se lipsească unul pe altul decât prin buna înțelegere³. Dar unele femei, din o așa-zisă dragoste de evlavie și de înfrânare, îndepărtându-se de bărbatii lor, cu gândul că fac faptă de evlavie, au împins pe bărbatii lor la desfrânare. Gândește-te cât de mare e răul acesta! Aceste femei se supun unei atât de mari osteneți tocmai ca să fie învinuite că au săvârșit cele mai mari păcate, ca să-și atragă asupra lor cea mai grea osândă și să împingă pe bărbatii lor în prăpastia pierzării. Alții, iarăși, abținându-se de la mâncăruri prin legea postului, au ajuns încetul cu încetul să socotească mâncarea ca ceva spurcat. Și un gând ca acesta aduce cea mai mare osândă. Iar la niște gânduri ca acestea se ajunge când punem mai mult preț pe ideile noastre decât pe ideile Scripturilor. Socoteau și unii corinteni că era o faptă desăvârșită să mănânci fără deosebire din toate, chiar din cele oprite; totuși, nu era o faptă desăvârșită, ci cea mai mare nelegiuire. De aceea și Pavel i-a certat cu asprime și le-a spus că sunt vinovați de cea mai grea pedeapsă⁴. Alții socotesc o evlavie să lase să le crească părul; dar și aceasta este o faptă oprită, plină de multă rușine⁵. Alții socot iarăși drept un mare câștig să se întristeze peste măsura pentru păcatele lor. Dar și aceasta este o viclenie diavolească; dovadă luda, pe care aceasta l-a făcut să se spânzure. De aceea și Pavel se teme pentru cel ce căzuse în desfrânare; se teme să nu pățească la fel și a sfătuit pe corinteni să-l smulgă iute din ghearele deznădejdii, *ca nu cumva să fie doborât de mai multă întristare unul ca acesta*⁶. Apoi, pentru a arăta că o astfel de întristare prea mare este o cursă a diavolului, spune: *Ca să nu ne lăsăm covârșiți de satana; că nu ne sunt necunoscute gândurile lui*⁷; că ne atacă el cu multă viclenie, ne spune Pavel. Dacă diavolul ar lupta împotriva noastră pe față și deschis, victoria noastră ar fi ușoară și lesnicioasă; dar, mai bine spus, dacă suntem cu luare-

aminte, chiar ne va fi ușoară, că Dumnezeu ne-a înarmat împotriva fiecăreia din aceste viclenii. Ascultă ce ne sfătuiește Hristos, pentru a ne convinge să nu nesocotim nici cele mai mici păcate! Ne spune: *Cel ce zice fratelui său, „Nebune”, vinovat va fi gheenei*⁸; și: *Cel ce se uită cu ochi desfrânați a și săvârșit păcatul desfrânării*⁹ și vaită pe cei ce râd¹⁰. Pretutindeni stăruiește începuturile și semintele păcatelor și ne spune că vom da socoteală de orice cuvânt deșert¹¹. Pentru aceasta, lov aducea jertfă lui Dumnezeu chiar pentru gândurile copiilor lui¹². Despre a nu te deznădădui Scriptura spune: *Oare cel ce cade nu se scoală sau cel ce se abate nu se întoarce?*¹³; și iarăși: *Nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu*¹⁴; și: *Astăzi, de veți auzi glasul Lui*¹⁵. Sunt în Sfânta Scriptură și alte multe cuvinte și pilde de acest fel. Și ca să nu pierim din pricina unei false evlavii, ascultă ce spune Pavel: *Ca nu cumva să fie doborât de mai multă întristare unul ca acesta*¹⁶.

Cunoscând dar toate acestea, să punem înțelepciunea Scripturilor în fața tuturor căilor care abat pe trândavi de pe drumul cel drept. Să nu spui: „Ce mare lucru este dacă mă uit cu curiozitate la o femeie?”. Dacă săvârșești desfrânarea cu inima, repede o vei îndrăzni și cu trupul. Să nu spui: „Ce mare lucru este dacă nu dau nimic de pomană săracului acestuia?”. Dacă nu dai acestuia, n-ai să dai nici celuiilalt; iar dacă nu dai aceluia, n-ai să dai nici altuia. Iarăși să nu spui: „Ce mare lucru este dacă poftesc lucrurile semenului meu?”. Vorbele acestea au dus la pieire pe Ahav¹⁷. Și doar dăduse bani pe vie! Da, dar o cumpărase fără voia stăpânului ei. Nu trebuia să o cumpere cu sila, ci cu voia stăpânului viei. Dacă cel care a dat prețul convenit pe vie a fost pedepsit așa, pentru că a luat-o cu sila, ce osândă nu merită oare cel care nu dă nici prețul convenit, ba răpește și cu sila și mai trăiește și în vremea harului?

Așadar, ca să nu fim osândiți, să nu ne mângim cu silnicii și cu răpirii. Să ne ferim de păcate, și mai ales, de începuturile păcatelor, ca să ne îngrijim cu toată râvna și de virtute. Așa ne vom bucura și de bunătățile cele veșnice, cu harul și cu iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia slava în vecii vecilor. Amin!

Preluat din volumul „Din învățăturile morale ale Sfântului Ioan Gură de Aur” (texte alese de I.P.S. Pimen, Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților, din cartea *Omilii la Matei a Sfântului Ioan Gură de Aur*), Editura Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, Suceava, 2005, p. 307.

¹ I Regi 28, 7.
² I Regi 28, 3.

³ I Cor. 7, 5
⁴ I Cor. 10, 27-31
⁵ I Cor. 11, 14
⁶ II Cor. 2, 7
⁷ II Cor. 2, 11
⁸ Matei 5, 22
⁹ Matei 5, 28
¹⁰ Luca 6, 25
¹¹ Matei 12, 36
¹² Iov 1, 5
¹³ Ier. 8, 4
¹⁴ Jez. 18, 23
¹⁵ Ps. 94, 8
¹⁶ II Cor. 2, 7
¹⁷ II Regi 21, 1-29

„Toată Scriptura de Dumnezeu este insufletă” (II Timotei III, 16)

„Dacă vă propăvăduiește cineva altceva decât ați primit, să fie anatema!” (Galateni 1, 9)

Cărțile Sfintei Scripturi ale Vechiului și Noului Testament au fost scrise în limbile pe care le-au vorbit autorii lor: cele ale Vechiului Testament în limba ebraică, iar cele ale Noului Testament în limba greacă, dialectul comun, excepție făcând doar Evanghelia după Matei, care a fost scrisă în limba aramaică.

Cu timpul, aceste limbi au devenit neînțelese chiar de popoarele care le foloseau și s-a simțit nevoia traducerii cărților sfinte și în alte limbi. Așa au luat naștere: **Septuaginta**, prima traducere a Vechiului Testament în limba greacă, făcută de 72 de învățați (sec. III - II î. Hr.), **Vulgata** lui Ieronim (sec. IV d. Hr.), Peșito ș. a. m. d.

În limba română au fost traduceri parțiale sau integrale ale Sfintei Scripturi: **Codicele de la Voroneț**, **Psaltirea** lui Coresi (1570), **Psaltirea** lui Dosoftei (1680) în proză și în versuri (1673), **Biblia** de la București (1688), **Biblia britanică** din 1873, răspunsul ortodox venind prin Noul Testament din anul 1877, **Biblia** din 1914, ediția Sfântului Sinod, cea **britanică** (1924), **Biblia** tradusă de Gala Galaction și Vasile Radu (1936), **Biblia** Nicodim (1944).

Traducerile cât mai conforme cu originalul sunt ziditoare de suflet, în timp ce o traducere care strecoară termenii sau expresii ce răstălmăcesc cuvântul lui Dumnezeu și textul original, produce nedumeriri și favorizează rătăcirea creștinului de la dreapta credință. Această realitate este din ce în ce mai simțită în această vreme, mai ales datorită secularizării și apariției atâtor secte și denominațiuni „creștine”.

Biblia britanică din 1924 reprezintă o astfel de traducere a Sfintei Scripturi în limba română, Biblie ce este mereu reeditată de **Societatea Biblică Britanică pentru răspândirea Bibliei în Anglia și străinătate**.

În anul 1931, aceeași Societate Biblică Britanică editează **Noul Testament** în limba greacă, în care păstrează, paradoxal, textul corect, de exemplu, textul din Apocalipsă 20,3: „... ἡ ψυχή ἡ ἀνάστασις” („... mii de ani”). De ce? Pentru că nu puteau modifica textul original în care a fost scrisă Apocalipsa.

În cele ce urmează, vom compara cele două traduceri ale **Bibliei**, cea ortodoxă, ediția 1988, și cea britanică, pentru a scoate în evidență măcar o parte din cele mai importante modificări.

Primul text la care ne oprim este cel din Psalmul 97, 7, corespunzând în Biblia Ortodoxă cu Psalmul 96, 7 și textul din Isaia 21, 9, texte în care apare cuvântul „icoane” în loc de „idoli” sau „chipuri cioplite”. În aceste texte traduse incorect, citim: „Sunt rușinați toți cei ce slujesc icoanelor și care se fălesc cu idoli; toți dumnezeii se închină înaintea Lui” (Ps. 97, 7). Traducerea ortodoxă, corectă, sună astfel: „Să se rușineze toți cei ce se închină chipurilor cioplite și se laudă cu idoli lor” (Ps. 96, 7). Se vede diferența de traducere, rezultată din înlocuirea termenilor „chipuri cioplite” (gr.) cu „icoană”. Traducătorii sunt împotriva cultului icoanelor, căruia Biserica Ortodoxă îi conferă o cinstită deosebită și, de aceea, au modificat textul, făcându-i o adaptare la învățătura lor.

O altă traducere greșită aflăm la textul din Ieremias, cap. 9, 4 și 6. În Biblia Britanică citim: „Domnul i-a zis: «Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului și fă un semn pe fruntea oamenilor, care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo» (v. 4); „Ucideți și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de niciunul din cei ce au semnul pe frunte! Începeți însă de la Locașul Meu cel sfânt” (v. 6). Expresia ebraică în aceste texte este „thawa thaw” (a însemna cu semnul tau „†”, deci traducerea corectă este: „Și i-a zis Domnul: «Treci prin mijlocul cetății, prin Ierusalim și însemnează cu semnul crucii (†) pe frunte, pe oamenii care gem și plâng din cauza multor ticăloșii care se săvârșesc în mijlocul lui.»” (v. 4) și v. 6: „... să nu vă atingeți de nici un om, care are pe frunte semnul «†»”.

cap. 9, 4 și 6. În Biblia Britanică citim: „Domnul i-a zis: «Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului și fă un semn pe fruntea oamenilor, care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo» (v. 4); „Ucideți și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de niciunul din cei ce au semnul pe frunte! Începeți însă de la Locașul Meu cel sfânt” (v. 6). Expresia ebraică în aceste texte este „thawa thaw” (a însemna cu semnul tau „†”, deci traducerea corectă este: „Și i-a zis Domnul: «Treci prin mijlocul cetății, prin Ierusalim și însemnează cu semnul crucii (†) pe frunte, pe oamenii care gem și plâng din cauza multor ticăloșii care se săvârșesc în mijlocul lui.»” (v. 4) și v. 6: „... să nu vă atingeți de nici un om, care are pe frunte semnul «†»”.

Alte texte traduse greșit în Noul Testament

În aceste texte amintim termenul incorect atribuit Sfintei Fecioare Maria de „nevastă”: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, **nevastă-ta**, că ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt” (Matei 1, v. 22 și 24), în loc de „**logodnică**” așa cum găsim corect în Biblia Ortodoxă la Matei 1, v. 20 și 24.

Aceeași traducere greșită se face și cu textul: „Și a luat la el (Iosif) pe nevastă-sa. Dar n-a cunoscut-o, **până ce ea a născut fiu. Și el i-a pus numele Iisus**” (Matei 1, 24-25). Traducerea corectă este: „... și a luat la el pe logodnica sa. Și fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul său Cel Unul Născut, Căruia l-a pus numele Iisus”.

O altă traducere eronată o găsim în Epistola către Evrei: „Iar El, fiindcă rămâne în veac, are o preoție, **care nu poate trece de la unul la altul**” (cap. 7, 24). Falsificarea acestui text constă în fraza ultimă, adică „**care nu poate trece de la unul la altul**”, vrând să spună că în Noul Testament nu mai există o preoție sfântoasă și săvârșitoare a Sfintelor Taine, ci Hristos este singurul Preot în veac, netrecând din preoția Lui și altora. Textul corect tradus este: „Iisus, prin aceea că rămâne în veac, are o preoție netrecătoare (veșnică)” (Evrei 7, 24).

Numeroase sunt textele traduse greșit, cum ar fi și următoarele, la care însă vom da numai trimiterea: Fapte 20, 28; Filip. 1, 1; I Tim. 3, 2; Tit 1, 7; I Petru 2, 25.

Bineînțeles, trebuie să amintim și ultimul text tradus greșit – Apocalipsa 20, 1-10, care, interpretat literar, duce la o erezie despre o împărăție de o mie de ani. Însă așa cum am arătat mai sus, expresia greacă este „mii de ani”.

Evidențierea acestor traduceri greșite este necesară pentru a putea fi îndreptate și pentru a nu mai trezi în mintea creștinilor îndoeli și a slăbi astfel încrederea în sfințenia cuvântului lui Dumnezeu. Acțiunea de pervertire a textului Sfintei Scripturi, atât de bine organizată, este o luptă împotriva Adevărului. Nu în zadar Sfântul Pavel preciza Galatenilor: „Dacă noi sau un înger din cer v-ar vesti altă Evanghelie decât aceea pe care v-am vestit-o, să fie anatema!” (cap. I, 8).

pr. Filon Ioan jr.

Sf. Arhangel Gavriil

Biserica „Sfinții Voievozi” din Slatina (istorie, modernitate și spiritualitate)

Alți dintre cei care au venit în pelerinaj la Mănăstirea Slatina au poposit și la Biserica „Sf. Voievozi” din satul nostru. Ea se află în mijlocul localității, lângă drumul județean ce străbate comuna spre Găinești și este împodobită în interior, ornamentată în exterior, impresionând nu numai prin arhitectura și pictura sa, dar mai ales prin „oaza” de frumusețe vegetală și florală din jurul bisericii și din fața casei parohiale, îngrijite cu multă dragoste de enoriași, dar în primul rând de familia preotului paroh Ciobanu Petru și a soției Domniei Sale, doamna Ciobanu Angelica (grădină ce poate face concurență oricărei florării din țară sau străinătate).

Printre vizitatorii bisericii îl cităm în primul rând pe Prea Fericitul Părinte Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, care face următoarea remarcă în „Cartea de aur” a bisericii:

„Cu deosebită admirație am apreciat lucrarea artistică de la sfânta biserică, observându-se măiestria apreciatului pictor, Arhimandrit Sofian și zelul pastoral al părintelui paroh Petru Ciobanu” (13.01.1978), pe când era Mitropolit al Moldovei și Sucevei.

Notații asemănătoare fac: Episcopul Vicar Patriarh Antonie Ploieșteanul, Episcopul Romanului - Eftimie Bârlădeanul, la 28.02.1975, preotul Teodor Bodnar, inspector eparhial, la 7.03.1975, care face aprecierea: „Noi toți am fost profund impresionați de ceea ce poate face un popor evlavios și harnic, condus de preotul Ciobanu Petru, el însuși un artist și unul din cei mai vrednici preoți ai Mitropoliei Moldovei și Sucevei. De asemenea, aducem mulțumiri și stimatei doamne Angelica Ciobanu, o intelectuală și o gospodină, în același timp, care a contribuit deosebit de mult la acest remarcabil succes”, iar George R. Ursul, profesor de History, Emerson College din Boston S. U. A., remarcă: „... Preotul Ciobanu Petru, cu ajutorul Patriarhiei, a făcut ceea ce pentru mine este aproape cea mai frumoasă biserică parohială din întreaga țară. Pereții exteriori ai bisericii au fost construiți din imitație de marmoră, cu ajutorul culorilor care sunt modelate aidoma ramurilor de pin, care străjuiesc împrejurimile. Elementele sculpturale din lemn (n. n., din interior), cu motive tradiționale, combină elementele artei bizantine, cu cea românească, biserica rămânând ca perlă în diadema Bisericii Ortodoxe Române”.

Doi învățători pensionari, Popescu Gheorghe și Ecaterina, au avut fericirea să participe la „Sfânta Înviere” din mai 1975, notând: „Nu am cuvinte să mulțumesc lui Dumnezeu pentru frumosul cu care a fost împodobită această biserică”.

Iată ce a însemnat în acea carte preotul profesor Ene Braniște din București, la 3.08.1975:

„Ne-a impresionat ordinea, curățenia și frumusețea locașului bisericesc, pentru care exprimăm sincere felicitări părintelui paroh Ciobanu”. Un grup de vizitatori remarcă frumusețea acestui lăcaș, asemuindu-l cu Voronețul:

„Albastrul de Voroneț
Ne cutremură mereu
Veche este datina.
Nu vor trece însă veacuri,
Și lumea va contempla
Auriul de Slatina”.

Acest lucru s-a adevărit mai devreme, prin lucrările executate la catapeteasma bisericii.

Printre semnatari, Ionuț Pintilie, 8.10.1975.

Un grup de maici de la Vatra Moldoviței apreciază: „... admirabila curățenie a acestui lăcaș al Domnului”.

La 2.05.1976, fostul profesor și duhovnic la Mănăstirea Slatina, Arhimandritul Dionisie Udișteanu, făcea următoarele mărturisiri: „Am slujit de mai multe ori în biserica „Sf. Voievozi” din satul și comuna Slatina și, de câte ori am slujit, am trăit un sentiment de înălțare duhovnicească. Aceasta se datorește împodobirii acestei biserici cu o frumoasă pictură neobizantină, unde a lucrat cu penelul unul din elevii mei, Părintele Arhimandrit Sofian Boghiu de la Sfânta Patriarhie, sub supravegherea zelosului paroh pr. Ciobanu Petru, un pasionat pentru arta religioasă a ortodoxiei noastre. Fie ca această biserică, așa de frumoasă, să trezească sentimente puternice, creștinești și românești, pentru cei ce o vor cerceta!”.

La 17 iulie 1976, un consătean, de profesie inginer, al cărui nume nu-l pot desluși din semnătură, face următoarele aprecieri: „Am revăzut biserica satului meu natal, prima floare a copilăriei mele, primul lucru al încântării sufletului și inimii. Sunt nespus de bucuros s-o văd așa înflorită, cum se prezintă astăzi. Este cea mai de preț comoară pentru toți cei născuți pe acest meleag, mărturie vie a credinței nepieritoare a înaintașilor noștri”.

La 28 iulie 1976, conf. dr. I. Lungu, Eugenia Scripcaru și dr. E. Lungu, afirmă: „Bisericele românești păstrează neîntinată istoria „adevărată” a neamului, iar prof. V. Axintoi din Vama-Suceava, la 3 iulie 1976, zice: „Aveți aici, în Slatina, o bijuterie cu care vă puteți mândri”.

Un cuvânt de laudă și prețuire pentru părintele Ciobanu și doamna Ciobanu aduce la 6 august 1976 și preotul Scarlat Porcescu, care a oficiat slujba de la Mănăstirea Slatina, la hramul acesteia.

Preotul Cojocaru Constantin, fiul acestei comune, pe atunci preot paroh la Parohia din Frata, județul Cluj-Napoca, iar mai târziu profesor la Seminarul Teologic de la Mănăstirea Neamț, menționează la 8 august 1976: „Am venit să dobândesc noi forțe de pe

pământul natal", iar în încheiere zice: „Doamne, dă acestei biserici și slujitorului ei, omului și zidirii, viață lungă și tinerețe perpetuă”.

Mulți vizitatori din străinătate au vizitat biserica și au semnat în cartea de onoare, Cartea de Aur a parohiei, drept semn de recunoaștere și apreciere a lucrului bine făcut, care le-a rămas în memorie.

Biserica a mai fost vizitată de Visarion, Episcop al Aradului și Hunedoarei, la 22 august 1977, Antonie, Vicar Patriarhal, mai târziu Mitropolit al Ardealului, la 11 octombrie 1977.

Între 11 și 14 octombrie 1977, a vizitat biserica și regretatul scriitor Geo Bogza, care consemnează în Carte următoarele: „Cu bucuria de a fi văzut această bijuterie de biserică și cu o imensă părere de rău că nu am și eu aici o strană”. Probabil că i-au plăcut acestea, fiind excelent lucrate de meșter, dar și faptul că aici fiecare strană are încrustat și ctitorul ei pe spătar.

Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, Pimen, care a vizitat biserica la sfârșitul anului 1977, notează: „Curățenia din biserică aceasta oglindește curățenia sufletească a părintelui paroh, împreună cu doamna preoteasă Ciobanu. Toată admirația!”

Preotul R. Sumanaru scrie în Carte următoarele impresii: „Un preot deosebit, o activitate deosebită, o biserică model pentru toți, un „chip” ideal pentru toți preoții. Sublim până la emoție desăvârșită, tot ce poate fi într-un sfânt locaș”.

După treizeci și șapte de ani a trecut iarăși prin această parohie arhimandritul Mereanu M., care a slujit timp de șase luni, în 1941, pe timpurile grele ale celui de-al doilea război mondial. Acesta face aprecieri valoroase despre lăcașul de cult, despre credințioșii și ctitorii acestuia, preotul Ciobanu Petru, la 20 septembrie 1979.

La 6 august 1980, arhimandritul Gherontie Ștefan și ierodiacon M. Ciobanu au vizitat biserica din Slatina și au rămas profund impresionați de frumusețea acestor locuri și de oamenii din „Dulcea Bucovina”.

La 28 iulie 1982, Prea Fericitul Părinte Teoctist, pe atunci Mitropolit al Moldovei și Sucevei, afirmă: „Aflându-mă la Mănăstirea Slatina, pentru inițierea documentației privitoare la restaurarea bisericii, am poposit din nou la parohia aceasta, păstorită cu pilduitoare vrednicie de părintele Petre Ciobanu și m-am bucurat să constat ordinea, disciplina și bunul mers la noua biserică de la Herla”, la care a luat parte, alături de un sobor de preoți, odată cu resfințirea aceluși lăcaș, rezidit și refăcut din temelii, unde a funcționat părintele Ciobanu, vreme de 49 de ani, ca preot paroh și ctitor al acestui lăcaș.

La 20 martie 1991, semnează în Carte Mitropolitul Ardealului, Antonie.

Ultima însemnare pe care am spicuit-o din Carte, cu

multă atenție și respect, este făcută la 20 septembrie 1999, de către preotul Protoiereu Constantin Patrolea, care specifică: „Toată admirația pentru păstoriarea părintelui timp de 53 de ani în aceeași parohie și pentru toate realizările sale”.

Preotul paroh Ciobanu Petru de la această biserică, care este adevăratul ctitor al acestei zidiri de mare preț și valoare, care a îmbogățit tezaurul acesta creștinesc, este „OMUL” care a știut cum să se apropie și să-i conducă pe enoriașii săi la acest mare succes, alături de dumnealui fiind soția domniei sale, doamna Ciobanu Angelica, ce a dat posibilitatea numeroșilor pelerini veniți din îndepărtate colțuri de lume, să-și desfete ochii, să-și lumineze mințile, admirând acest prețios lăcaș de cult și apreciind atât valoarea ei arhitectonică, ornamentală și sculpturală, dar mai ales acele slujbe ce se fac în permanență cu mult fast, care aduc în inimile oamenilor liniștea sufletească, făcute cu multă măiestrie și artă de preotul nostru paroh.

Se împlinesc anul acesta 145 de ani de existență a acestui lăcaș, destinat aservirii a numeroase generații de enoriași, care în zilele noastre a devenit un punct de reper pentru mulți pelerini, dar și de ajutor pentru mulți creștini, care își găsesc alinarea sufletească alături de toți enoriașii și de cei ce sunt hărăziți de Dumnezeu cu acest har pentru ei.

Sunt 57 de ani de când părintele Ciobanu Petru păstorește în cele două parohii din Herla și Slatina, în care a desfășurat o activitate intensă pe acest tărâm. Cu toate că anii au trecut, este încă „tânăr”, viguros și activ, respectat de enoriași și de organele locale, cu priză la toate organele abilitate în domeniu și nu numai, pentru care îl felicităm și îi dorim o viață lungă, alături de familie, sănătate și multe succese.

Cine n-a vizitat această biserică din satul nostru, este poftit s-o vadă și să se convingă de această oază de liniște, de frumusețe și spiritualitate românească, cum rar se mai găsesc pe aceste meleaguri.

Țin să mulțumesc pe această cale atât părintelui Ciobanu Petru, preot paroh la Parohia din Slatina, cât și părintelui Țigănescu Vasile, preot paroh la Parohia Văleni-Stănișoara, care mi-au pus la îndemână prețioase informații și documente, după care am putut întocmi acest material.

Multă stimă și respect pentru cei care se ostenesc în a culege, tipări și publica asemenea materiale și documente, ce desfată mințile și inimile celor ce le citesc.

învățător Vasile Tibulcă,
comuna Slatina, Suceava

Sfinții Voievozi

Poesis

Lumina din sufletul meu

Cel dintâi Dar de la Dumnezeu
Este lumina din sufletul meu.
Lumina Rugului Aprins din vechime;
La raza lui de foc nestins, tot omul
să se-nchine!

Lumina, acest Dar atât de frumos,
E coborâtă în lume de Iisus Hristos;
După Patimi cumplite și Răstignire pe Cruce,
E Puterea întregii omeniri, e Darul
cel mai dulce.

E focul lui Dumnezeu cel nestins,
E strălucirea cerului necuprins;
Este lumina de aur, cea mai Mare
Este-a lui Dumnezeu prea-naltă
lucrare!

Este Soarele și Luna de pe cer,
Ziua cea albă și noaptea cu stele,
E superba petrecere de rai
În care, Tu, Doamne, luminează
ne dai!

E Cartea, Cuvântul și Scriptura,
E vorba cea bună și-nvățătura;
Prin care deslușim ce-i de folos
Din Cuvântul cel dulce al lui
Hristos.

De la Bunul Dumnezeu lăsată, și
Iubirea dintre noi e lumină curată;
Prin ea Domnul pe toți ne iubește
Și cu divină dragoste cu Trupul Sfânt
ne-mpărtășește.

înv. I. Sofia

Plugușorul

Pleacă anul fără U. E.
Pe-o străină cărăruie...
Vine-un an, și mulți cu el,
Cine știe cu ce țel...
Cu ce gând, cu ce măsură,
Cu ce fel de arătură!...
Vor veni ani mulți cu Plugul,
Însă și cu TĂVĂLUGUL!...
Dați-vă, flăcăi, de-o parte
Și arăți voi ca la CARTE!
Mânați boii! Fiți stăpâni!
Nu uitați să fiți români!
V-apucați de plugărie
Ca-ntr-o Sfântă Liturghie:
Semnul Sfintei Cruci făcând,
Ducând fruntea la pământ,

Preaslăvind Maica Fecioară
Și pe sfinți de-odinioară.
Cu aghiazmă-n busuioc
Stropiți Plugul și-acest loc.
Porniți brazda cu mult spor
Să rodească-acest ogor!
Pocniți bicele, flăcăi,
Și sunați din zurgălăi!

Pe timp bun și pe furtună
Asta-i brazda cea străbună
Cu sudoare, cu credință,
Cu nădejde-n biruință.
Unii spun că vine-un an
Cu bun gust european.
Semnele care apar
Prevestesc un gust amar...
Omu-ncepe să apuce
Pe un drum fără de cruce...

Mai puțin... tot mai puțin
la smerit PAINE ȘI VIN.
Pleacă singur de la CINĂ,
Nu rămâne în LUMINĂ.
Vrea să vină Moș Crăciun
Cu preapământescul bun.
Nu învață din colinde,
Că iubirea nu se vinde,
Ci se dăruie curată
Ca o veste minunată!
Iar mai integrați, flăcăi,
Cu putere, înc-un „Hăi!”
Plugul nostru, cu răceală,
Scoate multe la iveală:
Unii văd în lumea școlii
Chiar pe sfinți focar al bolii...
Ca-n Gadara... și mai rău,
Nu e loc de-un Dumnezeu...

Maica Domnului
cu Pruncul Iisus

Unirea

Unirea-i iubirea de țară și cânt,
E holda mănoasă în snopul cinstit,
E Limba ce-adună în harnic cuvânt
Martiri și eroi pe-altaru-nroșit!

Unirea-i puterea prin care poporul
Stă liber sub soare și drept în Hotar,
E mama ce-și ține în brațe odorul,
Icoană stropită cu-agheasmă și Har!

Unirea e torța cea veșnic aprinsă,
Tămâie curată, credință și drept,
E tămpla bunicii ca lacrima ninsă,
E inima care bate, cu dragoste-n piept!

Unirea e Legea de-a fi împreună
De veacuri și fii și strămoși
Prin care poporul mereu se adună,
Biserică blândă cu sfinți luminoși!

Unirea e viața, mireasa iubirii,
E darul ce n-are răsplată și preț,
E sângele jertfei și brațul oștirii,
E Steagul ce-n Slavă se-nalță măreț!

Constantin Boboc

Pe perete-n răsărit
Nu e loc de-un sfânt iubit.
N-au copiii dreptul lor
La model de-nvățător
Că ce poate fi mai sfânt
Dacă nu: OM DE CUVÂNT?!
Fără omul de cuvânt
Doar minciuna ia avânt...
Prin urmare: ce vor unii
Vrea și el, tatăl minciunii!
Trageți brazda creștinească
Nu-i lăsați să v-amăgească!

Ieri veneau, din est, cu steaua
Și în suflet cu nuiua.
Îl schimbau pe Moș Crăciun
Cu Gerilă, că-i mai bun.
Limba lor voiau s-audă,
Pe icoane aveau ciudă.
Încercau chiar, cu încetul,
Să ne schimbe alfabetul.
Au scos din duminici nunți,
Au închis schitur în munți
I-au împins, din mănăstiri,
Pe mulți frați la pătimiri.
Puneau nume la copii
Doar de flori de prin câmpii
Și serbau, ca și Irod,
Ziua nașterii, comod...
Obiceiuri și tradiții
Le vedeau ca superstiții.
Orice fel de închinare
O priveau ca demodare.
Altă brazdă răsturnați
Și din zurgălăi sunați!

Omul nou n-a ținut mult
Căci era străin de cult.
Azi apare alt model
De om liber pentru el!
Nu-i numit înșelător,
Ci doar întreprinzător.
Orice lege cu defecte
Pentru el are efecte.
Este liber, se descurcă,
Doar ICOANA îl încurcă
Că-i arat-un chip smerit
Decât el mai mulțumit...
Are-avere. Și ce dacă... ?
Ia cu el ceva când pleacă?
Vine vremea să împartă:
Mâna-ntinsă îi e moartă!
Vrea să spună cuiva:
„Vino singur și îți ial!”
Nu-l aude un aproape
Căci de el a vrut să scape!
E om liber cu avere
Mila nu-i mai dă putere!...
Libertatea lui cea mare
A ajuns însingurare!
Pentru „rod întru răbdare”
Ștergeți fruntea de sudoare

Și arăți întreg ogorul
C-așa vrea SEMĂNĂTORUL!

Cum se vede, fără MILĂ,
Nu e liniște în vilă.
Când te scalzi în alte ape
Nu e loc pentru aproape.
E un singur drum când ai:
Cum a dat Zaheu să dai!
Bine dacă vrei să faci,
Dă jumate la săraci.
Dacă ai nedreptățit,
Tu întoarce împătrit!
Țineți plugul tot de coarne,
Înc-o brazdă să răstoarne!
Înțelept e și cuminte
Să cinstești pe cele sfinte.
Numai că, de-o vreme-ncoace,
Ba icoana nu ne place,
Ba e slujba nu știu cum,
Ba ni-i gândul pe alt drum,
Ba ne-mbie cel viclean
Să nu dăruim un ban,
Ba de vineri după masă
Avem weekend-ul în casă
Fără loc de închinare,
Fără timp de sărbătoare...

Definim MILA CREȘTINĂ
Ca: UN PAS CĂTRE LUMINĂ.
Că așa și-a zis Zaheu:
Vreau să-L văd pe Dumnezeu!
Cum să-L văd ca om bogat
Când pe-atâția i-am furat?
Sunt azi mulți cu mâna largă
Care vor în RAI să meargă
Și, din timp, și-ndreaptă pasul
Către cel ce-i plânge glasul!
Orice ban dat cu gând sfânt
Crește un AȘEZĂMÂNT.
La Dolhasca e zidire
Și în suflet și-n clădire
Este jertfă, este muncă
Și-mplinire de poruncă.
Preotul aici să fie
Cu Prea'Naltu-n Liturghie
La mulți ani cu vrednicie!

'Nalt Preasfinte Luminat,
Domnul rânduiește toate
El l-aruncă pe păstor
Între lupi ca luptător,
Îi dă Duhul Sfânt ca pază
Pentru o credință trează.
Îi dă frunte înțeleaptă
Și-l învrednicește-n faptă.

'Nalt Preasfinte-Arhiereu,
Din mila lui Dumnezeu
De aproape-un sfert de veac
Sunteți sufletelor leac
Sfințind vetre de lumină

În rănita Bucovină
Și chemând la vrednicie
Tineri noi în preoție.
Având Crucea scut și steag
Să purtați Sfântul Toiag
Prin mulți ani spre biruință
Apărând dreapta credință,
Stând de veghe ca păstor
Către Domnul rugător.
Câți creștini v-ascultă graiul
Toți să dobândească Raiul.
Toți cu inima curată
S-aibă veșnica răsplată.

Brazda noastră 'Nalt Preasfinte
E o jertfă prin cuvinte
Jertfa laudei prin care
Am rămas în ascultare.
Mulțumim de-acest popas
Care-n suflet ne-a rămas.
An de an mâna cea dreaptă
Să sfințească-aici o faptă.
La mulți ani întru slujire
Spre a lui Hristos slăvire!

În toți anii ce-or veni
Tot pe Domnul L-om cinsti
Prin colindă, prin urare
Și prin fapte ziditoare.
Vrem să fiți toți sănătoși,
Înlăuntru, bucuroși.
Tot creștini, tot rugători
La altare-n sărbători.
Trăitori de ÎNVIERE,
S-aveți spor, s-aveți putere.
Fiți cu sfatul și cu banul
Mai samarineni tot anul!
Fiți cu inimă vitează!
Domnul să vă aibă-n pază!

Frați creștini, cu mic, cu mare,
Mai faceți o ascultare.
Trageți brazda la Soroca
Și de-acolo, la Bisoca,
La Buzău, la Sfântul Sava,
Unde prunci înaltă slava
În bisericuța lor
Cu un preot jertfitor,
Să ajungă brazda voastră
La Găvanu, sus, pe coastă,
Brazda Adevărului,
La Poiana Mărului...
De acolo să-și ia zboru
Până sus la Monteoru.
Brazda voastră s-o purtați
Pe la schituri, pe la frați
Și pe câmpul vălurit
Semănați ce-ați auzit!

prof. Vasile Râșca,
Dolhasca

ANALELE PUTNEI (I, 2, 2005 II, 1 2, 2006)

Anul 2005 reprezintă piatra de temelie și actul de ctitorie a CENTRULUI DE DOCUMENTARE „ȘTEFAN CEL MARE” al SFINTEI MĂNĂSTIRI PUTNA a cărei activitate s-a concretizat în organizarea de reuniuni științifice la Iași și Putna, inaugurarea seriei **Colocviile Putnei (I)** și publicarea lucrărilor prezentate în cadrul acestor manifestări științifice în primul, respectiv cel de-al doilea număr al revistei **ANALELE PUTNEI**.

Sfânta Mănăstire Putna a reprezentat perpetuu o candelă nestinsă a ortodoxiei românești, o oază de spiritualitate în deșertul de ateism comunist, o troiță a românismului și un leagăn al culturii naționale din vremuri străvechi. Dacă personalitatea marelui voievod Ștefan cel Mare și Sfânt prilejuia organizarea unui Congres studentesc la Putna cu ocazia împlinirii a 400 de ani de la zidirea Sfintei Mănăstiri într-un cadru în care marile spirite ale timpului călăuzite de însuși poetul nepereche Mihai Eminescu se implicau, iată că peste mai bine de un secol, la 500 de ani de la moartea ilustrului domn moldovean, din inițiativa unui colectiv de riguroși și entuziaști istorici, etnologi și literați contemporani, cu binecuvântarea Î. P. S. Pimen Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților și cu sprijinul unui colectiv de redacție de o ținută jurnalistică remarcabilă, văd lumina tiparului **ANALELE PUTNEI**.

Balanța timpului se înclină generos de data aceasta spre vremurile noastre fiindcă devenim beneficiarii unui eveniment științific și cultural care surprinde revista unui „Centru de cercetare și documentare ce poartă numele Bincredinciosului Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt”, cu sediul la Putna. Un vis neîmplinit, ce se zărea în negura unei istorii mereu zbuciumate a neamului românesc, prinde contururi ferme între copertile imaculate ale unei reviste ce sfidează indiferența multora la valorile naționale. Purtând central icoana praznică a Adormirii Maicii Domnului, revista oferă cititorilor în primul an al apariției sale, la cel de-al doilea număr, un cuprins care reține în egală măsură atenția specialiștilor, dar și a novicilor: articole citite în cadrul

ședințelor **Colocviile Putnei, I, 2005** și **Colocviile Putnei, II, 2006**, tratând diverse aspecte din istoria Mănăstirii Putna, completeate de rubrică nouă **Dezbateri**, în care-și fac loc articole cu tentă polemică și subiecte controversate.

Ivită ca rezultat al unei riguroase proiectări, revista **ANALELE PUTNEI, I, 2, 2005** face palpabilă activitatea Centrului de cercetare și documentare „Ștefan cel Mare”, iar numele celor care semnează paginile acestui număr fie că sunt redactori permanenți, precum Liviu Pilat, Maria Magdalena Szekely sau Ștefan S. Gorovei, fie au lăsat expresia trudei unei activități de cercetare îndelungată cristalizată în unul sau două articole, precum Leon Șimanschi (+), Voica Maria Pușcașu sau Jacques Bouchard impresionează.

„Zidirea Mănăstirii Putna” este unul dintre articolele care în 20 de pagini cu bogate note bibliografice și explicative de subsol elucidează în

termenii cercetării istorice și istoriografice celei mai riguroase durată construirii Sfintei Mănăstiri, imperios condiționată de realitatea istorică a timpului ctitoriei. Datorăm autorului, trecut la cele veșnice, cercetătorul istoric Leon Șimanschi, o respectuoasă aducere aminte.

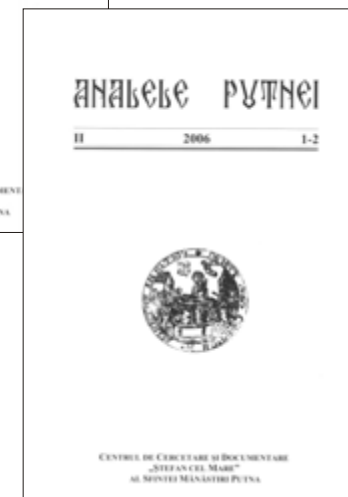
Cele 122 de pagini ale celui de-al doilea număr al **ANALELOR PUTNEI, 2005** deschide orizonturi noi de lectură, dar și de informare documentar științifică despre **Ctitorii Dobrovățului** (Voica Maria Pușcașu) despre pictura murală a

Bisericii din Pătrăuți (Jacques Bouchard) ctitorii ștefaniene despre care se vorbește mai puțin. În același număr I, 2, 2005 al **Analelor**, Liviu Pilat prezintă cadrul istoric și politic al sfințirii Mănăstirii Putna, „ctitoria cea mai importantă a lui Ștefan cel Mare, destinată să devină necropolă domnească”, la 3 septembrie 1469 sau la 3 septembrie 1470.

În cadrul simpozionului **Colocviile Putnei, II** s-au prezentat și lucrările **Cine a fost Sfântul Ghenadie de la Putna?** (Maria Magdalena Székely) și **Ion Neculce și tradițiile Putnei** (Ștefan S. Gorovei) încorporate ca articole ce dovedesc contribuția sfintei mănăstiri la completarea unei importante pagini de Istorie a

Mănăstirea Putna

Bisericii Ortodoxe Române, dar și a unei pagini de istorie a literaturii române, ca și de istorie națională.

Despre Mitropolitul Ioachim, Theotist I al Moldovei personalitate foarte controversată a timpului său și raporturile acestuia cu viitorul domnitor Ștefan cel Mare, ne oferă informații Liviu Pilat, autorul unui articol încadrat în rubrica *Dezbateri* nu numai pentru suma de informații polemice pe care o antrenează în argumentare, cât mai ales pentru importanța subiectului dezbătut și a concluziei pe care o formulează: „În lipsa oricăror elemente care să indice existența unor asemenea legături, (între Moldova și Patriarhia ecumenică – n.a.) trebuie să acceptăm că, după 1453, Biserica Moldovei și-a dobândit, în mod fortuit, autocefalia.”

Tot la rubrica *Dezbateri* găsim „un inventar critic” de „date nevalorificate și interpretări noi” despre *Ștefan cel Mare și Transilvania* (Adrian Andrei Rusu), despre prezența stemei Moldovei în Transilvania drept „vestigiu-simbol”, despre pictura murală a unor locașuri de cult transilvănene, ca și a obiectelor de cult din astfel de așezăminte, datând din epoca lui Ștefan cel Mare. Autorul se exprimă vehement împotriva unor teorii pe care le consideră insuficient fundamentate și documentate, că ar exista o „artă în Transilvania din vremea lui Ștefan cel Mare”.

Cel de-al doilea an al apariției *ANALELOR PUTNEI*, 2006, comprimă cele două apariții anuale într-un singur volum, de 174 de pagini, conținând și planșe ilustrate, nenumerate. În aceeași notă academică, revista se îmbogățește în cel de-al doilea an cu două rubrici noi, *Restituiri* și *Documente* dovedind flexibilitate, dar și largă sferă de cercetare și documentare pe care autorii o abordează în demersurile lor științifice, aduse în centrul atenției pe cale jurnalistică. Cinci dintre cele nouă articole publicate au făcut subiectul unor comunicări științifice în cursul anului 2005. Se pare că temele prezentate în cadrul reuniunii științifice **Colocviile Putnei**, 2006, vor face obiectul unor articole din numerele viitoare ale revistei.

Primul titlu cu care se deschide numărul II, 1-2, 2006 impresionează prin temă și date: *Inventarul de odoare și obiecte ale Mănăstirii Putna (1796)*, autor fiind monahul Alexie Cojocaru. În cele aproape 90 de pagini ale articolului, între care trei pagini sunt rezervate unui cuprins al inventarului, iar altele trei unui glosar, găsim dovada vie că Mănăstirea Putna a adăpostit și adăpostește un tezaur documentar și artistic, manuscrise și obiecte liturgice de mare valoare, asupra cărora monahii acestui sfânt așezământ au vegheat mereu, pătrunși de responsabilitatea misiunii ce o îndeplineau. Dincolo de impresionanta inventariere, în detaliu, particularizată, a fiecărui obiect - fie icoane, fie obiecte și cărți de cult, fie veșminte preoțești și diaconești, fie podoabe și „pocrovețe” de valoare inestimabilă prin vechime sau prin materialele prețioase din care au fost confecționate, acest inventar reprezintă și o inedită dovadă de limbă română scrisă, chiar cu caractere chirilice în forma ei, probabil literară - de la sfârșitul secolului al XVIII-lea. Pornind de la premisa că autorii, la acea vreme, ai inventarului erau monahi

cultivați, ajungem la concluzia că acest articol datorat unei trude greu cuantificabile a autorului său, monahul Alexie Cojocaru scoate la lumină nu numai obiecte palpabile, ci și limba unei epoci apuse, când accesul la cultură al maselor largi era limitat. Considerăm că dincolo de contribuția istorică există și o nebanuită contribuție lingvistică (la istoria limbii române) a celui care a reconstituit inventarele Sfintei Mănăstiri Putna, care ar putea face cu siguranță obiectul unei lucrări individuale, a unui volum la dispoziția specialiștilor.

Pornind de la impresionantul articol cu care se deschide nr. 1-2, 2006 al revistei, constatăm că în aceeași notă, de asiduă valorificare a „nestematelor” adăpostite de Sfânta Mănăstire ni se oferă informații despre o broderie liturgică: „Un orar de mătase pe care sunt 14 chipuri sfinte cusute cu fir de aur [...] împrejurat cu șireturi de Lyon și căptușit cu o materie albastră” și despre donatorii ei (Ștefan S. Gorovei). Despre *Tripticul „lui Ștefan cel Mare”* ne oferă informații și dovezi bine argumentate autoarea, Maria Magdalena Székely, care răstoarnă o serie de teorii lipsite de fundament științific ce se dovedesc a fi, mai curând, „ficțiuni literare”. Autoarea susține cu autoritate științifică:

„În condițiile descoperirii semnăturii lui Ilie Herescul [posesorul tripticului, primit sau poate cumpărat de el n.a.] este exclusă ipoteza că tripticul ar fi aparținut lui Ștefan cel Mare, că el a fost păstrat la Putna 300 de ani, apoi a ajuns în mâinile unui mic boier, care a găsit cu cale să-și înveșnicească numele pe spatele uneia dintre icoane.”

Rubrica *Restituiri* găzduiește un articol semnat P.P. Panaitescu, *Cercetări asupra organizației armatei moldovene în Evul Mediu* care scoate la lumină un document inedit, datat 1432, în care se prezintă organizarea oștilor domnești după sistemul *burgurilor* sau a *steagurilor*.

Rubrica *Documente* deschide calea de acces la o carte domnească din vremea lui Mihai Racoviță Voievod prin intermediul posesorului ei, Alexandru Pînzaru carte care a aparținut unei colecții private sucevene.

Colectivul de redacție al *ANALELOR PUTNEI*, coordonat de Arhimandritul Melchisedec, starețul Mănăstirii Putna, atenționează colaboratorii asupra domeniului de activitate publicistică bine delimitat și asupra ținutei științifice a articolelor ce își doresc apariția în paginile acestei reviste.

Calitatea conținuturilor, ineditul subiectelor dezvoltate în articolele publicate, numele cu rezonanță indubitabilă ale autorilor, fac din *ANALELE PUTNEI* o apariție sobră și riguroasă în presa contemporană de specialitate, la care nu se poate accede ușor.

prof. drd. Mirela Alexa

Seminarul Teologic „Mitropolitul Dosoftei” Suceava

Comemorări

Percepție atractivă sau o lume incipientă a eminescianismului

Dacă nume de referință ale interpretării lui Eminescu s-au reunit în cadrul Festivalului celebrat și anul acesta cu aceeași însuflețire pe tărâm bucovinean, observăm polivalența manifestărilor dedicate spiritului definitor al neamului.

În echivalare filosofică de sorginte religioasă, dar cu multiple intonații etnologice, derivate din etnografie, prelucrată simbolic prin trimeri pertinente în aria științifică sau literară a umanismului, a fost întâlnirea din 11 ianuarie cu părintele profesor Nicolae Cojocaru Bucoveanul și recenta sa apariție editorială *Învierea și reînvierea în riturile, credințele și obiceiurile românilor*, Editura Lidana, Suceava, 2006.

Sâmbătă, 13 ianuarie, înscrierea în univers eminescian a fost și mai evidentă prin lansarea în călăuzitoarea colecție *La steaua*, a Editurii Axa din Botoșani, care ne-o readuce pe Viorica Petrovici cu Oglinda fractală în sugestiile mirajului creator.

Duminică, 14 ianuarie, o frumoasă îmbinare a valențelor locale, însuflețite prin intervențiile animatoare ale poetului Ion Cozmei, distingându-se în râmurișul arborelui genealogic al descendenților identificați ai lui Eminescu a complinit celebrarea; Festivalul a circumscris o descindere în meleag originar eminescian, pe tărâmul familiei, unde au văzut lumina zilei cinci din vârstarele căminarului Gheorghe Eminovici, în Călinești. Gazdele au oferit o coerență organizatorică depășind impediamentele inevitabile în imprezibilul desfășurării evenimentului. Finalizarea spectacolului cu o preluare a calității de moderator, încredințate neîntrecutei Lucia Olaru Nenati, o artistă consacrată în interpretarea stilistică din perioada propriilor antedecente ipoteștene, a entuziasmat auditoriul fidel pentru integrala manifestărilor omagiale și *Din dor de Eminescu* a vibrat la unison cu sentimentul specific românesc.

O masă rotundă de neuitare, cu participarea oaspeților consacrați în studiul lui Eminescu, Al. Dobrescu și Th. Codreanu, s-a bucurat de prezența unor nume binecunoscute în spațiul literar contemporan, precum George Stanca și Emilian Marcu, unde perspicacitatea și fluidizarea comentariilor s-au mișcat cu dezinvoltură prin intervențiile ingenios direcționate ale doamnei profesor doctor Lucia Olaru Nenati, cu o modestie binecunoscută intervenind și oamenii locului, humoreni ori câmpulungeni sau din Țara Dornelor, printr-o aleasă distincție remarcându-se poetul dascăl școlar Gheorghe Vicol, deoarece povestea se desfășura la Casa Albă.

Pentru că eram la sărbătoarea lui Eminescu, iată-l introdus de la primii pași în școală printr-o lirică ce aspiră la un fel de matematizare a sensibilității prin parametrii poetici preluați de Gheorghe Vicol dintr-un ecou plonjat cu gândul concretizat în inițierea inteligibilă a logicii și perspicacității, finalizate abreviat în variante de calcul: Din opt sute de catarge/ Care

Mihai Eminescu

lasă malurile./ O cincime le vor sparge/ Vânturile, valurile... Lumea incipientă a proporțiilor matematice continuă și se plasează în primejdioasa libertate expresivă, stimulând abrevierea șocantă pentru urechea începătoare a abstragerii sau considerației izolate, care mediază rima necesară: Iar din rest, în fundul mării/ O optime se vor duce./ Câte oare-n faptul serii/ Măndre-n soare vor străluci? (Gheorghe Vicol, *Logică și perspicacitate pentru ciclul primar*, Editura Axa Botoșani, 2006, p. 33).

Poetul recurge la demersul definitor al spiritualității naționale și restabilește proporțiile prestigiului expresiv al circumscrisiei lingvistice printr-o reverie stabilind abstracțiunea și concretul, identificate material prin desprinderea sensului din masa fenomenală, proces de înregistrare al abstracțiunii preluate dintr-o stare de fapt, conform evidenței de sorginte artistică: 5. Dacă vrei să afli frumusețea limbii zeilor, citește-l pe Eminescu. Dacă vrei să afli frumusețea limbii pământului, citește-l pe Creangă. Dacă, însă îi vei citi pe amândoi, vei afla întreaga frumusețe a Limbii Române (Gheorghe Vicol, *Ecouri din copilărie/ Poezii pentru copii*, Editura Axa, Botoșani, p. 96).

Iată cum, această dublă exemplificare concentrează o conjunctură, proiectând o fantazare erudită cu iluzia presantă a valorii, așa cum i se cultivă unui copil de la o vârstă fragedă o cufundare în legitimitatea principiilor necesare stabilirii unei viziuni apreciative a sentimentului național, întru eternizarea capacităților hieratice ale configurației ceremonioase a discursului românesc.

În sfârșit, 15 ianuarie a debutat prin simpozionul de la Biblioteca I. G. Sbiera, prilejuind intervenții de interpretare eminesciană din partea specialiștilor invitați și din nou intervenția de înalt profesionalism a Doamnei Cântului Lucia Olaru Nenati, care prin Rugăciune (cântec în premieră pe vers eminescian) a reprezentat o variantă de Ave Maria națională, catifelând starea de spirit necesară deplasării la Putna.

Slujba de excepție a cuvioșilor părinți ai Mănăstirii Velnic, conduși de părintele stareț Melchisedec, a impresionat participanții, virtuozitatea harului înrândumanul cu angelicul, potrivit expresiei poetei Carmen Veronica Steiciuc, ca o urmașă împlinită liric din posibilitățile virtuozității, dezvoltând o participare deplină la configurația sentimentală ambientală.

Aceste note străbat fragmentar solemnitățile și trăirile eminesciene, repere identificabile pe traseul proiectiei lui Eminescu – 2007 ca reper în lumea Bucovinei.

prof. dr. Cecilia Popescu Latiș, Colegiul Național de Informatică „Spiru Haret” Suceava

Mărturisirile unui „vindecător pocăit”

Pot oamenii să devină vindecători numai pentru că și-au cumpărat un certificat? Un interviu realizat de Valentin Kovalsky/Pravda.Ru

Fostul vindecător Mihail Kokotinsky, persoană cu capacități extrasenzoriale, ne spune o poveste realmente înspăimântătoare. Oamenii nu vor scăpa de vampirism chiar dacă se simt extenuați și renunță la relațiile cu persoane care posedă capacități extrasenzoriale sau cu aceia care pretind a fi magicieni. Asemenea vindecători pot fixa anumite radiații asupra pacienților pentru a-i goli de energie; aceasta provoacă o oboseală extremă și poate cauza chiar moartea.

– Mihail, spune-ne cum ai devenit vindecător.

Kiev, capitala Ucrainei, a cunoscut un boom al ocultismului, al magiei și al parapsihologiei la începutul anilor '90. La acea vreme lucram ca profesor. Într-o zi am văzut un echipament numit Bion, folosit în locurile publice pentru măsurarea puterii bioenergetice. După examinare, am realizat că aveam ceva talent de vindecător. M-am înscris la cursuri speciale, după care mi s-a acordat o diplomă de operator bioenergetician, un specialist care lucrează cu energii fine ce nu pot fi înregistrate de aparatele obișnuite. Am studiat un program privind producerea energiei biologice și creșterea capacităților senzoriale. Vindecătorul bulgar Ivan Jotov ne-a împărțit din experiența lui în timpul lecțiilor.

– Cum ai aplicat cunoștințele dobândite la curs?

Ne-am dus la medicul șef al unei policlinici din Kiev și ne-am oferit să cooperăm. Deoarece omul nostru nu credea nici în Dumnezeu, nici în diavol (sublinierile traducătorului) sau în persoanele cu capacități extrasenzoriale, ne-a cerut imediat să-i prezentăm dovezi care să ateste aceste capacități. S-a organizat în cel mai scurt timp o conferință cu experți medicali și mai mulți pacienți. Deși nu știam nimic despre cei prezenți și nici despre istoria lor medicală, totuși am reușit să punem diagnosticul corect și chiar să descriem în detaliu anumite boli. Curând, după acest eveniment, mie și altor specialiști, care absolviseră cursurile speciale, ni s-a permis să primim pacienți în policlinică. Bineînțeles, decizia de a ne lăsa să practicăm cele învățate a fost luată de comun acord cu înalte autorități medicale.

– Spune-ne exact cum procedai pentru a vindeca oamenii.

Recurgeam la discuții și hipnoză, influențând subconștientul pacienților. Noi am realizat și un dispozitiv special pentru a determina dacă spațiul biologic al oamenilor era afectat. Puteam să le spun despre acele boli de care au suferit în copilărie; simțeam niște voci misterioase care-mi șopteau în

Sf. Mc. Doctori fără de arginți: Cosma și Damian

ureche aceste informații. Aceasta mă făcea să mă simt o persoană deosebită și-mi flata orgoliul. Era responsabilitatea noastră de a le spune pacienților că după asemenea ședințe trebuiau să meargă la biserică să se spovedească.

– Ai făcut bine trimițând oamenii la biserică.

Așa am crezut de cuviință la acea vreme. Oricum, drumul spre iad este pavat cu bune intenții. M-am dus la biserică să mă spovedesc și să-mi refac resursele de energie. Astăzi, se întâmplă să întâlnesc uneori la Lavra Pecerska oameni care au trecut prin aceste experiențe. Nu numai că se roagă, dar ating pereții și coloanele mănăstirii pentru a-și reîncărca sursele de energie. Din fericire, aceștia nu mai prezintă nici un pericol pentru creștinii ortodocși.

– Puteai să vezi aura celorlalți?

Aura este un înveliș cenușiu, este asemănătoare unei luminiscente ovale. Mărimea și forma aurei depind de starea de sănătate a omului. Dacă un anumit organ

este bolnav, atunci aura este afectată în zona apropiată organului. Afecțiuni de acest gen pot fi remediate fără masaj de contact. Măinile sensibile ale unei persoane extrasenzoriale emit energie reparând astfel aura și îmbunătățind sănătatea oamenilor chiar la distanță considerabilă. Am efectuat consultații telefonice și pacienții au simțit atingerea degetelor mele.

– Crezi că oricine poate dobândi capacități extrasenzoriale?

Nu e vorba numai de dorința de a deveni o persoană extrasenzorială. Numai oamenii cu un puternic câmp energetic și capabili să influențeze pe alții pot deveni persoane extrasenzoriale. Din păcate, astăzi oamenii pot obține diplome cu bani. Când urmam cursurile, unul dintre studenți voia să se răzbune pe oameni și să-și folosească cunoștințele în scopuri drăcești. De regulă, „vindecătorii” de acest soi își folosesc licențele acordate de Ministerul Sănătății pentru a-i stoarce pe oameni de bani.

– Ministerul Sănătății realizează pericolul pe care l-ar putea prezenta persoanele extrasenzoriale?

Atâta vreme cât Ministerul se simte neputincios să facă față la multe boli, permite medicina alternativă în încercarea de a trata pe cele care nu par prea grave; aceasta a favorizat proliferarea cursurilor de calificare pentru tot mai mulți experți certificați cu capacități extrasenzoriale. De fapt, acești indivizi extrasenzoriale sunt descendenții spirituali ai vrăjitorilor și vrăjitoarelor, care au fost atât de sever persecutați de Inchiziție. Medicina oficială nu și-a format încă o vedere generală asupra naturii și originii bolilor mintale (neuropsihice). Academicianul rus Krapivin a studiat activitatea creierului uman și a ajuns la următoarea concluzie deprimantă: „Se crede că meditația este bună pentru sănătatea oamenilor deoarece reduce ritmul respirației, concentrația de acid lactic din sânge și duce la relaxare miocardică. Această condiție neobișnuită ar fi cea mai bună relaxare. Cu toate acestea, o examinare mai atentă a electroencefalogramelor arată că nu e vorba de nici o relaxare, ci de o stare neobișnuită a creierului uman.” Tocmai această stare neobișnuită a psihiatrilor deschide interiorul sufletelor și lasă să intre persoanele oculte.

– De ce se întâmplă ca oamenii aflați la ananghie să prefere diviziile extrasenzoriale și nu preoții?

Ei apelează la persoanele extrasenzoriale în speranța unei recuperări imediate; oamenii vor să scape de un ghinion cât ai bate din palme și nu după ani de rugăciuni și spovedanii. Când participă la ședințele indivizilor extrasenzoriale pacientul nu știe că forțele binelui și forțele răului încep un război violent pentru sufletul său. M-am convins de acest lucru când am văzut negativul unei fotografii făcute în timpul botezului unui copil; silueta luminoasă a îngerului păzitor al copilului se putea vedea perfect deasupra cristelniței. Lumea invizibilă paralelă există indiferent dacă noi credem sau nu. Este o certitudine că această lume este mult mai dens populată decât lumea noastră tradițională; ea constă din super-intelect, lumea spiritelor bune și a

spiritelor rele, și din lumea subtilă a sufletelor. Ochii noștri pot percepe numai fenomenele anormale ale acestor lumi, manifestări ale fantomelor sau OZN-uri, spre exemplu.

– Când ți-ai dat seama de pericolul pe care-l reprezintă acivitatea ta de vindecător?

La un moment dat l-am rugat pe un preot să mă binecuvinteze și a refuzat; mi-a spus că activitatea mea este satanism curat. Aceasta m-a pus pe gânduri și am început să mă întreb dacă cineva poate să devină vindecător numai pentru că a plătit un certificat.

– Să fie, oare, Satana cel care le dă oamenilor talentul de a vindeca?

Satana urmărește ruina sufletelor noastre creând impresia vindecării trupesti. Aceasta este rațiunea pentru care indivizii extrasenzoriale orientează spiritele rele și devin vampiri spirituali. Ședințele acestor „vindecători” îi lasă pe oameni extrem de slăbiți și istoviți. Această vrăjitorie este împotriva voinței lui Dumnezeu și a voinței omului. Am observat de mai multe ori că pacienții mei se simțeau rău, mai ales atunci când se citeau rugăciuni. Și-au ieșit pur și simplu din minți când i-am trimis la Lavra Pecerska. Aceasta mi-a sugerat că eu făceam ceva rău. Mai târziu, profesorul meu mi-a spus că activitatea vindecătorilor era ilegală deoarece Biserica nu o binecuvânta. Curând după aceea am început să particip la liturgia de duminică.

– Poate o persoană extrasenzorială să elibereze pe cineva de o vrajă, să-l protejeze de vrăjitori sau de magie neagră?

Diavolul este tatăl tuturor. În acest caz vorbim nu de ridicarea vrajei, ci mai degrabă de întărirea încrederii oamenilor în servitorii diavolului care trudesesc pentru a atrage și mai multe victime în satanism. Vrăjitorii pot acționa uneori deghizați în predicatori protestanți care folosesc frecvent Biblia. Spre deosebire de țara noastră, în Occident, indivizii extrasenzoriale și vrăjitorii pot fi trași la răspundere și chiar amendați pentru activitatea lor. Compensația maximă pentru daune aduse sănătății poate ajunge la 1,5 mil. \$ în SUA, 0,7 mil. \$ în Canada și 0,3 mil. \$ în Australia.

– Care sunt recomandările tale pentru cei care vor să se protejeze împotriva influenței nefaste a unor asemenea vindecători?

Totdeauna îi avertizez pe oameni să nu participe la ședințe de acest fel; dar, dacă din întâmplare au nimerit acolo, să nu privească în ochii vindecătorului. Altminteri riscă să cadă sub efectul hipnozei și să-și piardă controlul. Este foarte important ca persoanele cu trăiri sufletești puternice îndeosebi să se protejeze de forțele răului în locurile aglomerate.

Din activitatea Înalt Prea Sfințitului Pimen, Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

luna ianuarie

1. A săvârșit Sfânta Liturghie și a ținut cuvânt de învățătură la Catedrala Arhiepiscopală Mănăstirea „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava.
2. Audiențe; a vizitat Căminul pentru Copii de la Dolhasca, oferind copiilor daruri cu prilejul începutului de an, și Căminul pentru Bătrâni de la Mănăstirea „Acoperământul Maicii Domnului” Groși, Protopopiatul Fălticeni, cărora, de asemenea, le-a oferit daruri.
3. Audiențe; a vizitat șantierul de construcție al Casei pentru Bătrâni de la Mănăstirea „Sihăstria Putnei” și parohii cu biserici în construcție din Protopopiatul Rădăuți.
4. Audiențe; a vizitat Căminul pentru Bătrâni „Sfântul Andrei” din Fălticeni și parohii cu biserici în construcție din Protopopiatul Fălticeni.
5. Audiențe; a vizitat în Protopopiatul Rădăuți biserica monument-istoric cu hramul „Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul” Arbore, precum și pe cei care, loviți de inundațiile din Arbore și Clit, au beneficiat de jertfa Înalt Prea Sfințitului Sale, care le-a ridicat 70 de case.
6. A săvârșit Sfânta Liturghie și a ținut cuvânt de învățătură la Catedrala Arhiepiscopală Mănăstirea „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava.
7. A oficiat slujba de sfințire a Bisericii „Sfântul Ioan Botezătorul” din Parohia Pojorâta, Protopopiatul Câmpulung Moldovenesc și a ținut cuvânt de învățătură.
8. Audiențe; a vizitat Parohia Berchișești din Protopopiatul Suceava, unde ridicăm un așezământ pentru bătrâni, și alte parohii cu biserici în construcție din același protopopiat.
9. Audiențe; a vizitat Căminul pentru Copii de la Dolhasca, Căminul pentru Bătrâni de la Mănăstirea „Acoperământul Maicii Domnului” Groși și parohii cu biserici în construcție din Protopopiatul Fălticeni.
10. Audiențe; a vizitat biserica cu hramul „Sfântul Haralambie” din incinta Spitalului de Psihiatrie Burdujeni și parohii cu biserici în construcție din Protopopiatul Suceava.
11. Audiențe; a vizitat în Protopopiatul Rădăuți șantierul de restaurare din Parohia Bălinești și Parohia „Adormirea Maicii Domnului” Bădeuți, unde ridicăm o nouă biserică.
12. Audiențe; a vizitat în Protopopiatul Suceava Parohia Pătrăuți și capela din incinta Spitalului de Neuropsihiatrie Costâna.
13. Audiențe; a vizitat șantierul de lucru al catedralei cu hramul „Înălțarea Domnului” din municipiul Suceava, Protopopiatul Suceava și alte parohii cu biserici în construcție din municipiul Suceava.
14. A săvârșit Sfânta Liturghie și a ținut cuvânt de învățătură la Mănăstirea Dragomirna din Protopopiatul Suceava.
15. Audiențe; a vizitat șantierul de amenajare a incintei și a căilor de acces de la Mănăstirea Podu Coșnei, Protopopiatul Câmpulung Moldovenesc și șantierul Schitului Botuș, Ciocănești, din cadrul aceleiași protopopiat.
16. Audiențe; a vizitat Căminul pentru Copii de la Dolhasca și Parohia Baia din Protopopiatul Fălticeni; a oficiat slujba Vecerniei la Biserica „Sfânta Înviere” din municipiul Suceava.
17. Audiențe; a vizitat Căminul pentru Bătrâni „Sfântul Andrei” din Fălticeni și Căminul pentru Bătrâni de la Mănăstirea „Acoperământul Maicii Domnului” Groși – Boroaia, Protopopiatul Fălticeni.
18. Audiențe; a vizitat șantierul de construcție al Casei pentru Bătrâni de la Mănăstirea „Sihăstria Putnei”, Protopopiatul Rădăuți.
19. Audiențe; a vizitat șantierul așezământului filantropic aflat în construcție la Mănăstirea Dragomirna și alte parohii cu biserici în construcție din Protopopiatul Suceava.
20. Audiențe; a vizitat Parohia Berchișești din Protopopiatul Suceava, unde ridicăm un așezământ pentru bătrâni.
21. A săvârșit Sfânta Liturghie și a ținut cuvânt de învățătură la Mănăstirea Sihăstria – Rarău din Protopopiatul Câmpulung Moldovenesc; a hirotonit în diacon pe monahul Avraam Mihai Mintar pe seama Mănăstirii Doroteea - Plutonița din Protopopiatul Câmpulung Moldovenesc.
22. Audiențe; a vizitat șantierul de restaurare a bisericii monument-istoric cu hramul „Sfântul Dimitrie” din Parohia Zaharești, Protopopiatul Suceava.
23. Audiențe; a vizitat șantierul de construcție al bisericii Schitului Botuș din comuna Ciocănești și parohii cu biserici în construcție din Protopopiatul Câmpulung Moldovenesc.
24. Audiențe; a vizitat șantierul de construcție al Căminului pentru Bătrâni de la Mănăstirea „Acoperământul Maicii Domnului” Groși și Căminul pentru Bătrâni „Bogdan Întemeietorul” din Bogdănești, Protopopiatul Fălticeni.
25. Audiențe; a vizitat Căminul pentru Copii de la Dolhasca și mănăstirile Slatina, Buciumeni și Râșca din Protopopiatul Rădăuți.
26. Audiențe; a vizitat șantierul de lucru al catedralei cu hramul „Nașterea Domnului” din municipiul Suceava, Protopopiatul Suceava.
27. Audiențe; a vizitat șantierul de restaurare din Parohia Bălinești și alte parohii cu biserici în construcție din Protopopiatul Rădăuți.
28. A săvârșit Sfânta Liturghie și a ținut cuvânt de învățătură la Mănăstirea Buciumeni, Protopopiatul Fălticeni; a hirotonit în diacon pe tânărul Ionuț Daniel Curic pe seama Parohiei Satu Mare II, Protopopiatul Rădăuți și în preot pe diaconul Avraam Mihai Mintar pe seama Mănăstirii Doroteea - Plutonița, Protopopiatul Câmpulung Moldovenesc.
29. Audiențe; a săvârșit Sfânta Liturghie la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Mitropolitul Dosoftei” Suceava; după-amiază, a oficiat slujba Vecerniei la biserica cu hramul „Sfinții Trei Ierarhi” din municipiul Suceava.
30. A săvârșit Sfânta Liturghie și a ținut cuvânt de învățătură la biserica cu hramul „Sfinții Împărați Constantin și Elena” din Parohia Slătioara, Protopopiatul Fălticeni; a hirotonit în preot pe diaconul Ionuț Daniel Curic pe seama Parohiei Satu Mare II, Protopopiatul Rădăuți.
31. Audiențe; a vizitat Căminul pentru Copii de la Dolhasca și șantierul de construcție al Căminului pentru Bătrâni de la Mănăstirea „Acoperământul Maicii Domnului” Groși, Protopopiatul Fălticeni.

luna februarie

1. Audiențe; a vizitat Parohia Berchișești din Protopopiatul Suceava, unde ridicăm un așezământ pentru bătrâni.
2. A săvârșit Sfânta Liturghie și a ținut cuvânt de învățătură la Catedrala Arhiepiscopală Mănăstirea „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava.
3. Audiențe; a vizitat șantierul de construcție al Casei pentru Bătrâni de la Mănăstirea „Sihăstria Putnei”, Protopopiatul Rădăuți; a oficiat la Mănăstirea Putna, slujba de pomenire a celei care a fost Acad. Prof. Univ. Dr. Zoe Dumitrescu Bușulenga, intrată în monahism cu numele de Benedicta.
4. A săvârșit Sfânta Liturghie și a ținut cuvânt de învățătură la Catedrala Arhiepiscopală Mănăstirea „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava.
5. Audiențe; a vizitat șantierul de construcție al Căminului pentru Bătrâni de la Mănăstirea „Acoperământul Maicii Domnului” Groși și Căminul pentru Bătrâni „Bogdan Întemeietorul” din Bogdănești, Protopopiatul Fălticeni.
6. Audiențe; a vizitat șantierul de restaurare al bisericii monument-istoric cu hramul „Sfântul Dimitrie” din Parohia Zaharești și șantierul de lucru al catedralei cu hramul „Nașterea Domnului” din municipiul Suceava, Protopopiatul Suceava.
7. Audiențe; A participat la manifestările organizate de Sfânta Patriarhie cu prilejul popasului aniversar al Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist; s-a întâlnit la București cu Domnul Ludovic Orban - vicepreședinte al Partidului Național Liberal, având ca temă de discuție retrocedarea Fondului Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei.
8. Audiențe; s-a întâlnit cu Doamna Prof. Parascheva Savu, primarul comunei Iliești, județul Suceava, căreia i-a solicitat aprobarea pentru construcția unei case de locuit în satul Brașca, pentru patru copii orfani crescuți de bunica lor; a vizitat Parohia Berchișești din Protopopiatul Suceava, unde ridicăm un așezământ pentru bătrâni.
9. Audiențe; a vizitat șantierul de construcție al bisericii Schitului Botuș din comuna Ciocănești și parohii cu biserici în construcție din Protopopiatul Câmpulung Moldovenesc.
10. Audiențe; a vizitat șantierul așezământului filantropic de la Mănăstirea Dragomirna și alte parohii cu biserici în construcție din Protopopiatul Suceava.
11. A săvârșit Sfânta Liturghie și a ținut cuvânt de învățătură la Catedrala „Pogorârea Sfântului Duh” din municipiul Rădăuți.
12. A participat la lucrările Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.
13. Împreună cu cei trei membri delegați ai eparhiei noastre, a participat în aula Palatului Patriarhiei la lucrările Colegiului Electoral Bisericesc.
14. A participat la sesiunea Adunării Naționale Bisericești pe anul 2007.
15. Audiențe; a participat și a condus lucrările Permanenței Consiliului Eparhial.
16. Audiențe; A vizitat Căminul pentru Copii de la Dolhasca și șantierul de construcție al Căminului pentru Bătrâni de la Mănăstirea „Acoperământul Maicii Domnului” Groși, Protopopiatul Fălticeni.
17. Audiențe; a vizitat în Protopopiatul Rădăuți biserica monument-istoric cu hramul „Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul” Arbore, precum și pe cei care, loviți în vara anului 2006 de inundațiile din Arbore și Clit, au beneficiat de jertfa Înalt Prea Sfințitului Sale, care le-a ridicat 70 de case.
18. A săvârșit Sfânta Liturghie și a ținut cuvânt de învățătură la Catedrala Arhiepiscopală Mănăstirea „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava.
19. Audiențe; a vizitat Mănăstirile Moldovița și „Acoperământul Maicii Domnului” din Secieș, Protopopiatul Câmpulung Moldovenesc; la ora 16,⁰⁰ la Catedrala Arhiepiscopală Mănăstirea „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava, a citit Canonul Sfântului Andrei Criteanul, marcând începutul Postului Mare; a ținut cuvânt de învățătură.
20. Audiențe; a vizitat șantierul de restaurare din Parohia Bălinești și alte parohii cu biserici în construcție din Protopopiatul Rădăuți; la ora 16,⁰⁰ a citit la Căminul pentru Bătrâni „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava, Canonul Sfântului Andrei Criteanul; a ținut cuvânt de învățătură.
21. Audiențe; a vizitat șantierul de amenajare al incintei și a căilor de acces de la Mănăstirea Podu Coșnei, Protopopiatul Câmpulung Moldovenesc și șantierul Schitului Botuș, Ciocănești din cadrul aceleiași protopopiat; la ora 16,⁰⁰ a citit Canonul Sfântului Andrei Criteanul la Mănăstirea „Acoperământul Maicii Domnului” Fetești - Adâncata, Protopopiatul Suceava; a ținut cuvânt de învățătură.
22. A săvârșit Sfânta Liturghie a Darurilor mai înainte sfințite și a ținut cuvânt de învățătură la Mănăstirea Dragomirna, Protopopiatul Suceava; a vizitat biserica cu hramul „Sfântul Haralambie” din incinta Spitalului de Psihiatrie Burdujeni și parohii cu biserici în construcție din același protopopiat.
23. Audiențe; a vizitat în Protopopiatul Fălticeni, Parohia Baia și Căminul pentru Bătrâni „Sfântul Andrei” din municipiul Fălticeni și Căminul pentru Bătrâni de la Mănăstirea „Acoperământul Maicii Domnului” Groși – Boroaia, Protopopiatul Fălticeni.
24. Audiențe; a vizitat bisericile monument-istoric din Parohiile Pătrăuți și Părhăuți; a vizitat capela din incinta Spitalului de Neuropsihiatrie Costâna, Protopopiatul Suceava.
25. A săvârșit Sfânta Liturghie și a ținut cuvânt de învățătură la Catedrala Arhiepiscopală Mănăstirea „Sfântul Ioan cel Nou” Suceava.
26. Audiențe; în interese superioare bisericești s-a deplasat la București pentru a se întâlni cu Domnul George Becali.
27. Audiențe; a participat în municipiul Fălticeni la manifestările dedicate împlinirii a 104 ani de la nașterea Maestrului Ion Irimescu.
28. Audiențe; s-a deplasat în satul Brașca, comuna Iliești, Protopopiatul Suceava, pentru a organiza demararea construcției unei case de locuit pentru patru copii orfani crescuți de bunica lor.

În fiecare zi în care Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Pimen s-a aflat în localitate, a vizitat măcar o singură dată Căminul pentru Bătrâni „Sfântul Ioan cel Nou” din Suceava, aflat în grija specială a Înalt Prea Sfințitului Sale, îngrijindu-se de bunul mers al problemelor căminului.

A consemnat, Anton Hrib,
secretar eparhial